

മലയാളനാട്

വാരിക

പത്രാധിപർ,

എസ്.കെ. നായർ

താളുകൾ മറിക്കുമ്പോൾ

ലേഖനം	നോവൽ	
ഇന്ദുലേഖയും പാവങ്ങളും	വിലങ്ങുകുളെ വീട്	
രക്ഷയുടെ ചെറുപ്പം	— എൻ. കൃഷ്ണൻനായർ	17
— പി. ദേവ്യാരണ്ണി	— പന്തൻ	25
എരുമേലി പേട്ടുള്ളത്	മനസ്സുകൊണ്ടു് ഒരു മടക്കയാത്ര	
— ഡാ: ശങ്കരപ്പിള്ള, കാനം	— പാറപ്പറത്തു്	41
കവിത:	പംക്തികൾ	
കുടുംബകളിലൂടെ ഒരു അന്ധനും	കാമാർത്തരുടെ കവിതകൾ	16
— അർബൻ	ഗ്രന്ഥനിരൂപണം	
	— അകുർ നാരായണൻ	20
കഥ:	സാഹിത്യവാതഫലം	
അനന്തം	— എം. കൃഷ്ണൻനായർ	36
— വി.കെ.എൻ	കല്പകൾ കരളുകൾ	
നീണ്ട തപസ്സിന്റെ	— എ.പി.വി. നമ്പൂതിരി	54
സാക്ഷാത്ക്കാരം	കമ്പസാരം	
— ജയാസംബർത്തൻ	— ഭദ്രൻ	57
— എം. ശ്രീകൃഷ്ണൻ	മുഖമോഴി ചിത്രങ്ങൾ	
— എം. ശ്രീകൃഷ്ണൻ	വി. ബി. സി. നായർ	60
— എം. ശ്രീകൃഷ്ണൻ	മുഖമോഴി	
— എം. ശ്രീകൃഷ്ണൻ	— എം. ശ്രീകൃഷ്ണൻ	

സാമൂഹ്യമണ്ഡലത്തിൽ വേരുന്നി വളന്ന്, ശാഖകളിലെല്ലാം ഇലയും പൂവും കായുമായി തഴച്ചു പടന്ന ജാതിജന്യമായ തീണ്ടലും ഓടാലും സാഹിത്യരംഗത്തും ഒരു പ്രത്യേകതരം മുടിക്കുട്ടിയെന്നെത്തിക്കത്തക്കതാണെ സൂചിച്ചത്. അന്ന് ഏതാ അവർണ്ണൻ ചൊച്ച സാഹിത്യകൃതികളിലും നിലനിൽപ്പാൻ മോഹിച്ചത് സവർണ്ണസാഹിത്യത്തിലേക്കാണ്. താഴോട്ടു വീഴാനല്ല, എങ്ങനെയും വലിഞ്ഞുകയറി മുടികളിലെത്താനാണ് മനുഷ്യവാസന. കലിനകമില്ലാത്ത വിഷയമോ തറവാടിക്കരിമ്പില്ലാത്ത കഥാപാത്രങ്ങളോ സഭ്യമല്ലാത്ത ഭാഷയോ ഗൗരവമായ പരിഗണിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന സാഹിത്യകൃതിയിലും കാണാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. ദേവഭാഷായെന്ന തീർപ്പും വാശിപ്പിച്ചു പോന്ന സംസ്കൃതഭാഷയിലെ പ്രാമാണികഗന്മങ്ങളാണ്, മലയാള സാഹിത്യകാരന്മാർക്കും.

പാരംഗങ്ങളിലും നിന്ന് താനേവെന്നെക്കറി നിർത്തി മനസ്സാക്കിക്കൂട്ടാമെങ്കിലും പൊക്കിയ ഒരു കാലഘട്ടത്തിൽ ഇങ്ങനെയൊക്കെയേ സംഭവിക്കൂ. പണ്ഡിതന്മാണ്. കവിമാണ്. അഭ്യാപകനാണ്. കവിതയിലകന്നാണ്. ഇതൊന്നും പോരേകൽ കൊച്ചിൻ ലൈജിസ്ലേറ്റീവ് കൗൺസിലിലെ മെമ്പറുമാണ്. എനിട്ടും 1925-ഒക്ടോബർ 13-ാം തീയതി രാവിലെ മഹാരാജാവിന്റെ പ്രതിപാസ്ഥാപന മഹോത്സവച്ചടങ്ങോടനുബന്ധിച്ച് ഇരട്ടിൻ പാർക്കിൽ പച്ച-ഇന്നത്തെ നേതാവിന് പാർക്ക്-നടന്ന ഉദ്യാനവിരുന്നിൽ നിന്ന് ശ്രീ. കെ. പി. കുറുപ്പനെ അരുമനെന്ന ജാതി ഹേതുപാൽ മാറ്റി നിർത്തിയെന്ന വാർത്തയേ, മറ്റൊരും ഉഫിക്കാപനത്തെയുള്ള. മാറ്റം അറിയാവുന്നതാണ്. പദ്യസാഹിത്യത്തിലെ സവർണ്ണമേധാവിത്വത്തിൽ

ഇന്ദുലേഖയും പാവനദളം

തകഴിയുടെ ചെറുപ്പം

അധികാരികളായി സൂക്ഷിച്ചു പാലിച്ചതും. കാളഭാനന്റെ സുപ്രസിദ്ധമായ ശാകന്തളം നാടകത്തിന്റേപ്പോലും, സ്ത്രീകൾക്കും വദ്യാധിപി രാജ സാധാരണ കഥാപാത്രങ്ങൾക്കും സംസ്കൃതത്തിന്റെ പ്രകൃത വഴിമേടേ സംഭാഷണത്തിനായി സ്വീകരിച്ചുള്ള അധിപതിയെ ഒരു സമുദായപ്രസ്ഥാനമുറപ്പിച്ചു ഉൾത്തി വക സിദ്ധിച്ചു കളഞ്ഞതെല്ലെ നാടകത്തിന് പ്രളംഭം, അത്തരം രാണമനുഷ്യജീവിതങ്ങളേപ്പോലും കണ്ടിട്ടില്ലെന്നു നിടിക്കുകയാണെന്നായി. അവരെ കാണുന്നതോ അവരെക്കുറിച്ചു കേൾക്കുന്നതോ ചുരുക്കമുപമാമായി കരുതി വന്നവർ. അവരെക്കുറിച്ചു ചുരുക്കം പേരിച്ചതിൽ അതഭ്യർത്ഥി. അതായതാണ് കേന്ദ്രമേ നിന്ന്, പഞ്ചളിക മാർക്കുറുകളിൽ നിന്ന്, പ്രധാന ദൈവങ്ങളിൽ നിന്ന്, പൊതുക്കളെ അളവും കിബറുളളിപ്പും നിന്ന്-എന്നിത്. എല്ലാ ജീവിതവും

നേതാക്കളെ അഭ്യം കലാപം കൂട്ടിയത് ശ്രീ. കെ. പി. കുറുപ്പൻ തന്നെ. 1087-ൽ (1912) അദ്ദേഹം "ജാതിക്കമ്മി" പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. 1923-ൽ ആശാന്റെ ദൂരവസ്ഥയും "ചണ്ഡാലഭിക്ഷുകി"യും പുറത്തു വന്നു. ആ വർഷം തന്നെ മഹാകവി വള്ളത്തോളിന്റെ "ജാതി പ്രാപം" പുറത്തായി. വിലക്കുവെട്ടിയിരുന്ന വിഷയവും വിലയിരുത്തുന്ന സമൂഹവും ഉത്തമസാഹിത്യകൃതികളിൽത്തന്നെ നേരിട്ട പ്രത്യേകപ്പെടാൻ തുടങ്ങിയതന്റെ ലക്ഷണങ്ങളാണ്. അപ്പോഴും, ഭാഷയുടേയും പ്രയോഗ ചതുര്യത്തിന്റേയും അടിമാറ്റവും അനസ്സും കളഞ്ഞുകളിക്കുവാൻ മേൽക്കൈയ്മകൾ അനുവദിച്ചില്ല. സന്നാഹങ്ങളായ ആചാരങ്ങളെയും ധർമ്മങ്ങളെയും തെറ്ററി നടക്കുന്ന കഥാപാത്രങ്ങളെയും അവർ സമീപിച്ചുയോടെ വിക്ഷിച്ചിട്ടു ശ്രീയും മാനുശ്രീയും രാജമനുശ്രീയും

മഹാഭാരതജാതന്യശ്രീയും ഇവിടെയായി നാടിന്റെ ഏറ്റവും വളർത്തുമ്പുളളിപ്പും അത് പരന്നു കിടന്നു. കപടമായ കലിന അത്തിന്റേനേറ്റു അധിപത്യം ഗദ്യകൃതികളിലും നാടകത്തിന്റേ അഭാവം ദാമോഹിച്ചു. 1090-നു ശേഷം മഹാകവി വള്ളത്തോൾ എഴുതിയ ചില ഗ്രന്ഥനിരൂപണങ്ങളിലെ സത്തായ ഭാഗങ്ങൾ ഇതിനു ദൃഷ്ടാന്തമാണ്. "...താമര ശ്ലോകിലെ കാണുന്നതായിരുന്ന വിക്രമപണ്ണിത്താന്റെ ഭാര്യ ക്ഷേമിത്ത, ഭർത്താവു മരിച്ചിട്ടു മൂന്നു കൊല്ലം കഴിഞ്ഞതിനു ശേഷം, പുത്രിമാത്ര കൂട്ടംബന തരേന്യന്റെ അധിവാസമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്ന താമര ശ്ലോകിലിൽ, ഭർത്താവിന്റെ സംസ്കാരസ്ഥലത്തേ വന്നിപ്പാനായിച്ചെന്നു, ഏഴു ദിവസം അതഥിയാതി താമസിക്കുന്നതിലും, നല്ലൊരു തവണകൾക്കിടയ്ക്കായി അയ്യപ്പപ്പട്ടം തുടങ്ങിയ ക്ഷേത്രത്തിലായി അവിടവിടെ സഞ്ചരിക്കുന്നതിലും, കൃഷ്ണാർ, കലിക്കാർ മുതലായ പരമദൈവതന്മാരോടനുജനത്തിലും മറ്റും സംബന്ധിക്കുന്നതിൽ "പടിഞ്ഞാറൻ" ചുവട്ടുടിച്ചോയെന്നാണ് മഹാകവിയുടെ പരാതി. നായന്മാർ കൊണ്ടുചെല്ലുന്ന പൂമാല. ഇക്കഥ നടന്ന നാട്ടിലെ ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ സ്വീകരിക്കാറുണ്ടായിരിക്കാം." വിഷ്ണു, "കുതാർപ്പെണ്കട്ടി" ക്ഷേത്രവും ദാരിദ്ര്യവും നിറഞ്ഞ കടലുകളെ അന്വേഷിച്ചു", അഹാരങ്ങളെ 'വേലക്കാ' രേക്കൊണ്ടു ചുറ്റിച്ചു കൊണ്ടുപോയിക്കൊടുത്തിരുന്നെന്നുപറഞ്ഞാൽ, അതൊരു കട്ട കഥയാണെന്നു, മലയാളികൾക്കു തോന്നാൻ വഴുതള്ള. (താമരശ്ലോകി അഥവാ അയ്യപ്പന്റെ ഭാഗ്യം-എന്ന നോവലിനെപ്പറ്റി)

"...ഗുരുപതിയും ധാത്രിയുമായ സേതു മതിയെ വെറും സേതുമാരി എന്നു വിളിക്കുന്നതും അപരി എന്നു പറയുന്നതും അത്ര ഉചിതമായിത്തോന്നുന്നില്ല. അതുപോലെ തന്നെയാണ്-സേതുമാരി ഭർത്താവായ 'കുമാരഭട്ടനോടനുജാപിക്കുന്നതും. ഭർത്താവിന്റെ അജ്ഞ കേൾക്കേണ്ടവളെന്നല്ലോ ഭാര്യ." (പ്രതാപസംഹർ-എന്ന പുസ്തകത്തെപ്പറ്റി)

"...സൗന്ദര്യം പോലെതന്നെ ബുദ്ധി ഗുണവുമുള്ള അണിക്കട്ടി അമ്മാവനോട്

ദാസിയുടേയും തൽക്കാലം നേരും ഗുരു സമാഗമവും മറ്റും സങ്കാചലതയെന്നിയെ പറയുന്നതും നായർ തറവാട്ടുകളിലെ ദളിന രേലും തോളും ഉള്ള. ഏതാൽ ഉതിലും രേയിലും ദേണ്ണ് അനചരമായിരിക്കുന്നു, മരുമകൾ കാര്യകേന്ദ്രം കൈകോത്തു പിടിച്ചുകൊണ്ടു" പുണ്യമിപ്പം ഇക്കി അമ്മാവന്റെ മേയിൽ പ്രവേശിച്ചു എന്നത്" (കളഭന്റെ കളഭൻ-എന്ന പുസ്തകത്തെപ്പറ്റി)

"സ്വന്തം മാനാപിതാക്കന്മാരെക്കൂടി റെറ്റിച്ചു ദേണ്ണ്-ബേണു ബ്രഹ്മരത്നകൾ കൂടി നിർദ്ദയമായി അപമാച്ചു നിൽക്കുന്നവർ, പട്ടക്കോലം സൂക്ഷിച്ചു എന്നത്" സഭാമന്ത്രിയെ "രേക്കലും അനുകൂലമായി വന്നതല്ല, തീർച്ച." (നീത ബോധ കഥകൾ)

മത, സഭാചാര, ക്രിസ്തുമതങ്ങളുടെ ഗതാവഗതികളിലേക്ക് ഒരേത്തരം

പി. ഭാസ്കരപ്പണി

ദിനം നേത്താൻ മഹാകവിയുടെ വരികളുടെ ഉള്ളിലൂടെ മിന്നിനില്ക്കുന്ന സമാഭിപ്രായ പ്രകടനം തേയിറപ്പും. ആചാരങ്ങളെ അന്വേഷിക്കുകയും ഉല്ലാസിക്കുകയും ചെയ്ത നിലനിർത്തിക്കൊണ്ടു പോകാനുള്ള ഒരു സമുദായം പഴയ കലാസാഹിത്യകാരന്മാർ പ്രകടിപ്പിച്ചത്. ഇതിനു നേരെ ബോധപൂർവ്വമായി കലാപ്രസ്ഥാനത്തിൽ ആദ്യമായി ഒരു ലഹള തുടങ്ങിവെച്ചത് ശ്രീ. ക. ചന്ദ്രമേനോനായിരുന്നു. ഗുണങ്ങളുടെ വിവോദകമായ സർക്കസ്സുവിദ്യകൾക്കു മാത്രംല്ല, ഇന്ന് അനാചാരങ്ങളായി അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞ അന്നത്തെ ധർമ്മചുരുക്കങ്ങൾക്കു നേരെയും അത് ഇടത്തിയായി മാറി ഗദ്യസാഹിത്യത്തിലുടേതാണ് ഈ അഭികാമ്യവും ആദരണീയവുമായ ലഹള നടന്നുപോകുന്നത്. ഗദ്യസാഹിത്യത്തിന്റെ അലര മേയ്ക്കുന്നതെ വെളിവാക്കുകയും ചെയ്തു.

ഇന്ന്, ഇന്ദുലേഖയും ശാരദയും വായി

കുന്ന ഒരാൾക്ക് അന്നത്തെ കാലവും ആചാരവിശേഷങ്ങളും മാതൃക നൽകിയിട്ടുള്ളതും അനുഭവങ്ങളും അപരചിന്തമാണ്. "മരമക്കത്തായതായകൂടം ആചരിക്കുന്നവരുടെ ഇടയിലുള്ള വിവാഹബന്ധത്തിന് നിയമസാധുതയും നൽകുക എന്നുള്ളതായിരുന്നു സമുദായ പരിഷ്കർത്താക്കളെ പ്രേരിപ്പിച്ച പ്രധാനവുമായി ആകർഷിച്ച ദാമ്യപ്രശ്നം എന്ന പ്രസ്താവിച്ചാൽ നാമർ സമുദായത്തിന്റെ സദാചാരപരമായ നില എത്ര താഴ്ന്ന പടിയിലുള്ളതായിരുന്നു എന്ന് വ്യക്തമാകുമല്ലോ. ദായകൃതത്തിന്റേയും സ്വത്തുപകാരത്തിന്റേയും പ്രത്യേകതകൾ മരമക്കത്തായ ആചരിക്കുന്നവരുടെ ഇടയിലുള്ള വിവാഹബന്ധങ്ങൾക്ക് നിയമസാധുതയും നൽകാൻ നിത്യായകോക്തികൾക്ക് അത്യധികമായ വിഷയങ്ങൾ നേരിട്ടു. നായർ സ്ത്രീകളും നായരേതരന്മാരായ ഉയർന്ന വർഗ്ഗത്തിൽപ്പെട്ട പുരുഷന്മാരും തമ്മിൽ സാധാരണയായി നടക്കാറുണ്ടായിരുന്ന വിവാഹബന്ധങ്ങളായിരുന്നു ഈ പ്രശ്നത്തിന് കൂടുതൽ കഴപ്പുണ്ടാക്കിയത്. കൂടാതെ ഇടപ്രഭുക്കന്മാരായ നായന്മാർ അപരപക്ഷത്തെ വർഗ്ഗങ്ങളിൽ സജാതീയബന്ധം നിഷിദ്ധമായും, ബ്രാഹ്മണസംബന്ധം ഉൾക്കൊള്ളുന്നതും, കരുതിപണിതതും എന്നുള്ളതുകൊണ്ട് ഈ വിജാതീയ ബന്ധത്തിന്റെ സാർവ്വത്രികത വ്യക്തമാക്കുന്നു — ഇത്തരം വിജാതീയ ബന്ധങ്ങൾ നിയമാനുസരണമായ വിവാഹങ്ങളാണോ എന്ന പ്രശ്നം സ്വാഭാവികമായി ഉത്ഭവിച്ചു. പ്രശ്നത്തെ സംബന്ധിച്ച തീരുമാനം കൂർ ഹൈക്കോര്ട്ടിയിൽ 1930-ാം മാസ സെപ്റ്റംബറിൽ ഒരു വ്യവഹാരമുണ്ടായി. (ചങ്ങനാശ്ശേരി—സി. നാരായണപിള്ള) "വിജാതീയ ഭാര്യമാരിൽ ഉണ്ടാകുന്ന സ്വന്തം സന്താനങ്ങളെ രാജാക്കന്മാർക്കുവേണ്ടി ആചാരമനുഷ്ഠിക്കേണ്ടതല്ല എന്നുള്ളതും സാമ്പന്ധ്യം അഭാവമുള്ളതല്ലെന്നുള്ളതും കൂടിയും, കാര്യമായിത്തന്നെ അന്യന്മാരുമായി വിവാഹം സമുദായത്തിൽ ദുഷ്കരമായിത്തീർന്നുകൊണ്ടു വിവാഹം മുഖമുണ്ടാകുന്ന യാതൊരുതരത്തിലും ഉണ്ടാകരുത് എന്നു സന്നദ്ധതയോടെ സന്നദ്ധതയോടെ അനുമതി, കടുംബത്തെയും സംരക്ഷണത്തെയും

പാലിയായി കരുതിക്കൊണ്ടു ജീവിക്കേണ്ടി വന്നു." (എന്റെ ജീവിതസ്മരണകൾ—എന്റെ പത്തനാലു) ഹൈക്കോര്ട്ടിയിലെ വ്യവഹാരവും തുടർച്ചയായ ഹൈക്കോര്ട്ടിയിലെ തീരുമാനങ്ങളും ഏതാണ്ട് 1900-ാം മാസം മുതൽ 1930-ാം മാസം വരെ നിലനിന്നു. അന്നത്തെ സമുദായത്തിന്റെ സാമൂഹിക മേഖലയിലെ വർദ്ധിച്ചുവരുന്ന വ്യക്തമായ വിദ്യോല്പന്നവുമായും 1899-ൽ ശ്രീ. ചന്ദ്രമണിൻ ഇത്തരം ജീർണ്ണ വിശ്വാസങ്ങൾക്കും ആചാരങ്ങൾക്കും നേരെ കലാപമിട്ടുകൊണ്ടുവന്ന സത്യം ഓർമ്മപെണം. "മരമക്കത്തായവും കൂട്ടുകടുംബ വ്യവസ്ഥയും അതിരുകളായ ചിമർത്തങ്ങൾക്ക് വിഷയമായ കാലത്താണ് ഇന്ത്യയിലേയും ശാമ്യവും വന്നത്. ഇവയുടെ ഉത്ഭവത്തിന്റേയും സമുദായം പുതിയ ഒരു ഭാവിക്കുവേണ്ടിയുള്ള ഗർഭാഭിഷേകം ദൃഷ്ടമാകുമ്പോൾ അന്നത്തെ വിഷയമായിരുന്നു. ആ ഗർഭാധാനവേളയിലെ ഹൈക്കോര്ട്ടിയിലെ തീരുമാനങ്ങളും, ഹൈക്കോര്ട്ടിയിലെ ഈ സംഭവങ്ങൾ കണക്കാക്കിയാൽ അർദ്ധത്തിൽ കാരണമായി. പക്ഷെ, ഹൈക്കോര്ട്ടിയിൽ മാതൃക പ്രിയതയുടെ കരുതിനാണ്, നാളെയുടെ ജനനത്തിനായിരിക്കുന്നതല്ലെന്നുള്ളതാണ്. താമര കൊച്ചിയിലെ ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ റവിയുടെ കയ്യിൽ സമർപ്പിക്കേണ്ടതല്ല അമ്പലം വിലക്കിക്കൊണ്ടു കൊച്ചി ഹൈക്കോര്ട്ടിയിലെ പുറപ്പെട്ടവിയതിനെ, കൊച്ചിരാജ്യ ചരിത്രത്തിൽ ശ്രീ. കെ. പി. പത്തനാലുക്കോൻ ചോദ്യം ചെയ്യുന്നുണ്ട്. മാറിൽ ഒരു ഉറുമ്പുപോലും ഇടയെ യുവതികൾ നില്ക്കുന്നതാണ് അന്നും ഹൈക്കോര്ട്ടിയിൽ മാടമ്പികൾക്കും പ്രിയം. ആധുനിക ചിന്താധാരകളുടെ സ്രോതസ്സുകൾ അതിനെതിരെ കലഹംകൂട്ടി. ഈ കലാപങ്ങളുടെ സമുദായഭാവം, ഇന്ത്യയിലെ ചരിത്ര കാരണം മറ്റുള്ളവരെ വിനോദിപ്പിക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണ് ശ്രീ. മേനോൻ ഇന്ത്യയിലെ ചരിത്രത്തെ വസ്തുത സമ്മതിക്കുന്നു. എന്നാൽ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉള്ളിലെ അപകടകാരിയായ ലഹളക്കാരൻ, സമർപ്പിക്കുന്ന പാർത്തിയെ ഉചിതമായ അവസരവും അതുതന്നെയായിത്തീർന്നുവന്ന സത്യം മറക്കരുത്. ഇന്ത്യയിലെ വായിച്ചു അതിനെ നില്ക്കുകയും വകവരുത്തുവാൻ

തുനിൽക്കുന്ന കംസന്മാർ സ്വന്തം കൂട്ടം നീണ്ടു വന്നുവന്നു നിലനിൽക്കുകയും ചെയ്തു. ആശ്ചര്യമെന്ന പദം ഉപയോഗിച്ച് അന്നത്തെ കർമ്മങ്ങളുടെ ഒരു പ്രവാഹം തന്നെ എങ്ങനെയായി, വിഷയം സംഹാരമായി, ശ്രീ. വേങ്ങരയിൽ കണ്ണൻമൻ നമ്പ്യാരുടെ പരിഹാസലേഖനവും (ആചാര്യായ അല്ലെങ്കിൽ നോവൽ) ശ്രീ. കിഴക്കേപ്പാട്ടു രാമൻകുട്ടിയോടൊത്ത് പാങ്ങോടി പരന്നതും പുറത്തു പരന്നു. നോവലിനെ കൂട്ടിച്ചേർത്തു. പാലിയായി 1104 - 1105 വർഷങ്ങളിലെ വിദ്യാഭ്യാസം സൂക്ഷ്മമായിട്ടുണ്ടെന്നും ശ്രീമാനിലാസം സൂക്ഷ്മമായിട്ടുണ്ടെന്നും ക്യാമ്പോസ്കളിലെ ക്ലബ്ബ് കളിയിലും കളിയിലും ഗദ്യമേഖലയുടെ പൊതുപായ പാപ്പരത്തം വ്യക്തമാക്കും. കാച്ചു പോലുള്ളതും, എതിർപ്പുകളും അപകടങ്ങൾ, മറ്റൊരാളുടെ കഥകൾ, കാര്യമെന്തെങ്കിലും — ഇവയൊക്കെയാണ് ഗദ്യത്തിൽപ്പെട്ടതായിരുന്ന പുസ്തകങ്ങളുടെ ഇനം. ഇവയുടെ കൂട്ടത്തിൽ, ഇന്ത്യയിലേയും ശാമ്യവും മാർത്താണ്ഡവർമ്മയും മറ്റും ഉൾപ്പെടുകയും ചെയ്തു. 1113 — ആകെപോയ്ക്കും വിദ്യാഭ്യാസം വിനോദം പുസ്തകങ്ങളായിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് എണ്ണം 248 ആകുന്നു. അതിൽ മുമ്പാണു എല്ലാ വിദ്യാഭ്യാസവും ഉൾപ്പെടും എങ്കിലും അതൊരു പുരോഗതിയല്ലേ? — അതാണ് മലയാള ഗദ്യപുസ്തകങ്ങളുടെ അന്നത്തെ നില. എന്താണു ഈ കാലത്തോടുപിടിച്ചതെന്ന സമുദായസമരങ്ങളെ വർഗ്ഗീയ ചിന്തകളും മറ്റും പുഴുക്കളായിത്തീർന്നു ഇവകൾ നിറഞ്ഞ മരകോമ്പുകളാണെന്നു കണ്ടു അവയെ വേരോടെ പഴുതെറിയാൻ ചില ചിന്തകന്മാർ ശ്രമിച്ചു. ഇവിടെ രണ്ടു വർഗ്ഗമേയുള്ളൂ: വേറൊരു നരകിക്കുന്നവനും മറ്റൊരു നരകിക്കുന്നവനും. വർഗ്ഗീയവർഗ്ഗത്തിന്റെ താത്വിക വശങ്ങളിലേയ്ക്കും അവർ വിട്ടുപോയി. ലിംഗങ്ങൾ പടർന്നു വ്യാപിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിലും, ഈ വൈവിധ്യം ദൈവദത്തമാല്ലെന്ന ചിന്താശീലന്മാരായ ന്യൂനപക്ഷം സമ്മതിച്ചു. ഇടത്തും കാര്യമാർക്ക് സിന്ധുക്കൾക്ക് ഒരു ലക്ഷ്യഗ്രന്ഥം സ്വദേശാഭിമാനി കെ. രാമകൃഷ്ണപിള്ള രചിച്ചത് ഈ ലക്ഷ്യത്തിലാണ്. ആധുനികവർണ്ണനയെ പഴുതെറിയാൻ

മറ്റുവരുന്ന പട്ടിണി. പക്ഷെ വീര്യമുള്ളൊരു ഗ്രന്ഥം ഉണ്ടായിരുന്നു. പാവപ്പെട്ടവനെ തന്നെ ചൂഷണം ചെയ്യാൻ പെട്ടെന്ന് ജീവിച്ചുതാണെന്നു തോന്നിയവർ വിശ്വാസം സ്വന്തം സുഖഭോഗത്തിന് വേണ്ടിയാണ് സ്ത്രീകളെ നായരെന്ന ബഹുമാനം വരുന്ന അദ്ധ്വാനിക്കുന്നവരുടെ മനസ്സാക്കിയതല്ല സമ്പന്നവർണ്ണത്തിന്റേതല്ലാത്ത ക്ഷേത്രവും മോക്ഷവും ചാരം മുടിയിലിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. സാധാരണയും അദ്ധ്വാനിച്ചതായ ആ തിളപ്പുമാലയിൽ സത്യമേതു, അസത്യമേതു എന്നറിയാതെ അപർ ഉന്നതപ്പെട്ടു അപകടകീഴ്യിലു ഭ്രമിച്ചുവന്നു. "പാപങ്ങൾ" പക്ഷെ ചിന്താശീലന്മാരായ നായന്മാർക്കും, മലയാളത്തിൽ യുഗാവർത്തം, പാവങ്ങൾക്കു കീഴിലും. ആ മരണശ്വാസം, മലയാളത്തിലൂടെ അദ്ധ്വാനിച്ച നായന്മാർ ചിന്താകലാപത്തിന് ആക്കം കൂട്ടുകയും നേരം നേണയും പേർതിരിച്ചു കൂട്ടുകയും ചെയ്തു. അന്നുപോലും ലംഘിക്കപ്പെട്ടതായിരുന്ന കരുതിയിരുന്ന സാമൂഹ്യവും എതിർപ്പുമായ വിശ്വാസാധാരങ്ങൾക്ക് അടക്കം ഉലച്ചിൽ വരുത്തുവാൻ ആ പുസ്തകത്തിന്റെ പ്രസിദ്ധീകരണം സഹായിച്ചു. ലോകത്തെവാഴ്ത്തുന്ന നിരപരാധികളും നിഷ്കളങ്കരുമായ പാവങ്ങളുടെ ഭീകരമായ വിവരങ്ങൾ നന്നാണെന്നു ആ നോവൽ മലയാളത്തിലെ മറ്റൊരു ലോകം. അതു അറിയിക്കുകയും അനുഭവങ്ങളിലേയും അനുഭവങ്ങളിലേയും ചിത്രങ്ങളെ നീക്കി മാറ്റി വികസിപ്പിക്കുകയും, നായനയും സുശക്തമായ ഉൾക്കണ്ഠം കണ്ടെത്തുകയും ചെയ്തു. ആലോചനാശീലന്മാരായ നായന്മാർക്കും സാമൂഹ്യവേദനയെ നവീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. അന്നത്തെ അപരിചിതമായിരുന്ന പുതിയ ലോകം, പുതിയ പ്രകൃതി, പുതിയ അനുഭവങ്ങൾ, വികാസസംക്രമണങ്ങൾ, വിഷണുവർത്തികൾ—സമ്പത്തിന്റെയും ദാരിദ്ര്യത്തിന്റെയും സാമൂഹ്യതയുടെയും പാർശ്വത്വത്തിന്റെയും എണ്ണമറ്റ വിവിധ മുഖങ്ങൾ—ഇതു മലയാളത്തിലെ സുഖമുള്ളവർക്കും ഒരു പുതിയ പ്രസ്ഥാനത്തിന് പ്രചോദനം നൽകി. യാഥാസ്ഥിതികവിശ്വാസങ്ങളുടെയും പഴക്കമുള്ളവയുടെയും

ഭേദം മേൽ ഒരു അനുബോധമായി അതു വന്നുപതിച്ചു. ഉല്പന്നങ്ങളായ എഴുത്തുകാരെ ഒരു നര. വ്യക്തമായ ലക്ഷ്യബോധത്തോടെ അണിനിരക്കാൻ സന്നദ്ധരായത് ശ്രീ നാലപ്പാട്ടു നാരായണമേനോൻ തീർച്ചയായും ചെയ്ത "പാവങ്ങൾ" വായിച്ചിട്ടുണ്ട്. മാതൃപ്രിയന്മാരെ, "പാവങ്ങൾ" വിരട്ടകരെന്നു ചെയ്തു. അവർക്കുവേണ്ടി ഹൃദയത്തോടെ നീയത് ഈ നോവൽ, ശ്രീ നാലപ്പാട്ടു നാരായണമേനോൻ "ഭേദത്തെ ലെ പാവങ്ങൾ" കായി സമർപ്പിച്ചതാണ്.

വായനയെ, കോളഭായ ഭരണവുമായി ശീലിച്ചവരേയും ഈ നോവൽ അമ്പരപ്പിച്ചു. ഭാഗ്യശക്തിയുടെ സഹായത്തോടെയല്ലാതെ ഒരു വരിയിൽനിന്നും അടുത്ത വരിയിലേക്ക്, ഒരു ഖണ്ഡികയിൽനിന്നും അടുത്ത ഖണ്ഡികയ്ക്കു ലേക്ക്, മെധ്യായത്തിൽനിന്നും അടുത്ത അധ്യായത്തിലേക്ക് കടന്നുകൂടാൻ തെരുക്കുളങ്ങളിനിഞ്ഞപ്പോൾ, നമ്മുടെ മൃദലമനസ്സായ വായനക്കാർക്കുപോലും പാവങ്ങളിലെ അത്ഭുതപ്രപഞ്ചം കൈവെടിയാൻ മനസ്സുവന്നില്ല. ഈ അത്ഭുത പ്രപഞ്ചമുൾക്കൊണ്ട്, നമ്മുടെ സാഹിത്യകാരന്മാർ സാഹിത്യ രചനയെക്കുറിച്ച് ആദ്യം ലഭിച്ച ആന്തരിക ദർശനം—ഉൾക്കാഴ്ച— 1925-ലാണ് പാവങ്ങളുടെ മലയാള വിവർത്തനം പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നത്.

'പാവങ്ങൾ' എന്ന ബൃഹദ് നോവലിൽ, യുഗോവ്ന്റെ പ്രസ്ഥമായ മുഖവുര:

"നിമുത്തത്തിന്റെയും ആചാരത്തിന്റെയും ബലത്തിന്മേൽ, ഭൂമിയിലെ പരിഷ്കാരത്തിന്റെ നടുക്കു നരകങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കിവെച്ചുകൊണ്ടും മനുഷ്യകർമ്മത്തെ വിധിയോടു കൂട്ടിച്ചേർത്തുകൊണ്ടും സമുദായത്താൽ കണ്ണടക്കപ്പെടുന്ന തീവ്ര ശിക്ഷാവാധികൾ എത്രകാലം നിലനിൽക്കുന്നുവോ;

പുരുഷാന്തരത്തിലെ മൂന്നു വൈഷമ്യങ്ങൾ—പുരുഷന്മാർക്കു വമ്പിച്ച ഭാരീഭൃത്താലുള്ള അധഃപതനം, സ്ത്രീക്കു വിശപ്പുകാരണമുണ്ടാകുന്ന മാനഹാനി, കുട്ടികൾക്ക് ദൈവില്ലായ്മയാൽ നേരിട്ടു വളർച്ചക്കേട്—ഇതു എത്രകാലം തീരാതെ കിടക്കുന്നുവോ;

ലോകത്തിന്റെ ഏതു ഭാഗത്തേക്കും സാമൂഹികമായ വിർപ്പടങ്ങൽ പിടിപെടാൻ എത്ര കാലം വഴിയുണ്ടോ;

മറ്റൊരു വായത്തിൽ കരോളി റ്റാപ്പിയുള്ള ആർത്ഥത്തിൻ പറയുന്നെങ്കിൽ, ഭൂമിയിൽ എത്രകാലം അജ്ഞാനവും ദാമര്യവും ഉണ്ടോ; അത്രകാലം പാവങ്ങൾ പോലെയുള്ള പുസ്തകങ്ങൾ ഒരിക്കലും പ്രയോജനപ്പെടാതെ വരാൻ നിവൃത്തിയില്ല."

ബുദ്ധിപരമായ അരാജകത്വത്തിന്റെ വിരാമത്തിനും ഒരു വിപ്ലവം, സമുലമായ പരിവർത്തനം കൂടിയെ കഴിയും. രാജ്യത്തിന്റെ മനസ്സാക്കി സഭാ ഒരു വെടിമരുന്നു ശാലപോലെ പൊട്ടിമെന്റിക്കു സന്നദ്ധമായിരിക്കെ, തിപ്പൊരി എതു ഭാഗത്തുനിന്നാണെന്നു ചിന്തിക്കുകയില്ല. സ്വന്തം രാജ്യത്തിലെ അധ്വാനിച്ചു പട്ടിണികിടക്കുന്ന വർഗ്ഗത്തിന്റെ പ്രാതിനിധ്യവും പ്രതീക്ഷിച്ചും, വർത്തമാനകാലത്തിന്റെ ക്ഷോഭത്തിനു കാത്തിരിക്കാൻ സന്നദ്ധനാകണമെന്ന അഭിലാഷം അസ്ഥാനത്താണ്. കേരളത്തിന്റെ ബുദ്ധിവാന്മാർ മണ്ഡലങ്ങളിൽ പാവങ്ങൾ, വിപ്ലവകരങ്ങളായ ആശ്ചര്യങ്ങൾ തന്നെ സൃഷ്ടിച്ചു. അന്നുവരെ അസ്പഷ്ടങ്ങളായി ഗണിച്ചിരുന്നത്, അമുല്യതയോടെയായി മാറി. അനർപ്പലങ്ങളായി കരുതിയിരുന്നതും, പെട്ടെന്ന് ചവറുകളായിത്തീർന്നു നിഷ്കപടമായ കണ്ണുങ്ങൾ സാമൂഹ്യദ്രോഹികളായി വഴുപഴച്ചു പോകുന്നത്, അറയുടെ കുററുകൊണ്ടല്ല. മാതൃപാത്രിയുടെ ദേവതകൾ വ്യഭിചരിക്കുന്നത്, അവരുടെ തെറ്റുകൊണ്ടല്ല—പുതിയ വൈദ്യുത പ്രകാശമാണ് എഴുത്തുകാരന്റെ മനസ്സിൽ "പാവങ്ങൾ" തെളിയിച്ചത്. മാർഗ്ഗങ്ങൾ പലമുണ്ടായിരുന്നു. കൃത്യമായ ലക്ഷ്യബോധരഹിതമാണ് നമ്മുടെ പഴയ എഴുത്തുകാരെ നാനാവിഴക്കു ചുറ്റിയിരുന്നത്. ഇപ്പോൾ അവർക്കു പാത തെളിഞ്ഞുകിട്ടിയിരിക്കുന്നു. എവിടെയാണ് തനിക്കു ചെയ്യേണ്ടതെന്ന വിഷയത്തിൽ അങ്കലാപ്പില്ല. വർഷങ്ങളുടെ കണക്കുവച്ച നോക്കിയാൽ, വർഷങ്ങൾ പലമു കഴിഞ്ഞിട്ടാണ് "പാവങ്ങൾ" വീതച്ചു കാരറ്റ് ഇവിടുത്തെ സാഹിത്യകൃതികളിൽ പ്രണവായുവായി ഉ

(ശേഷം 59-ൽ)

മലയാളനാട്

അടുത്തലക്കം

കാലവ്യത്യാസം മനസ്സിലാക്കാതെ പാമവ്യസനകർമ്മത്തിനും, പ്രമാണിത്വത്തിന്റെ എടുത്താൽ പൊന്താത്ത ചുമട്ടുമായി നാൾ നീക്കുന്നവർക്ക് കവിതയ്ക്കു തിലോദകം ചെയ്യുന്നത് സങ്കല്പിക്കാൻ പ്രയാസമാവും. പൈതൃകമായി കിട്ടിയ സ്വഭാവപ്രകൃതിങ്ങളൊന്നും നഷ്ടപ്പെടുത്താതെ കാവ്യവൃത്തി തുടരുന്നതിനാൽ കവിതയ്ക്ക് ഒരു കാലത്തും മരണമില്ലെന്നു അവർ വാദിക്കും. കവിതയെന്ന പേരിൽ ഇപ്പോൾ ഇറങ്ങുന്നതിൽ ഭൂരിഭാഗവും പീഷുകവിതയായി സഹൃദയർ തോന്നിയാൽ കവികളും ഏറെ സന്തോഷിക്കുകയേ വേണ്ടു. മലയാളകവികളുടെ കാവ്യപാരായണശീലത്തെക്കുറിച്ച് ഒരു സർവ്വേ പീഷുകവിത തയ്യാറാക്കിയത് വി. ടി. ഗോപാലകൃഷ്ണൻ

എം. കൃഷ്ണൻനായരുടെ സാഹിത്യവാദമേഖല.

നൂറുവയസ്സുവരെയോ അതിൽകൂടുതലോ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവർ വളരെ വിരളമാണ്. എത്രകൊണ്ടാണ് ഏതാനും കുറേ ആളുകൾക്കുമാത്രം ഇതു സാധിക്കുന്നത്? ദീർഘായുസ്സിന്റെ രഹസ്യത്തെക്കുറിച്ചറിയുക.

ഡോക്ടർ കാവാലം ജോസഫ് ജേക്കബിന്റെ "നല്ല പ്രായത്തോളം ഭൂമിയിൽ ഇരുപ്പാൻ"

ശേഷിച്ച ആയുഷ്കാലത്തിൽ ശപസ്കാരങ്ങളെ പ്രാണവാധുവിൽ ആ ചിതാരസ്മിതം അലഞ്ഞുചേരുകയായിരുന്നു അപ്പോൾ അനുഭവിക്കുകയുണ്ടായിരുന്നു.

ആത്മരോദനത്തിന്റെ തരംഗങ്ങൾ അയാളിലേക്കു കയറിക്കൂടി. ധർമ്മത്തിനെതിരെ യുദ്ധം ചെയ്യാനുള്ള അപേക്ഷ എ. എം. പ്രഭാവതിയുടെ "പ്രതിമമായ്"

ആ വാക്കുകൾ അയാൾക്ക് വിശ്വസിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അയാൾ തെളിപ്പോയി. അവർ അകന്നപ്പോൾ ദുസ്തരപ്പംകണ്ണ് അസമയത്തു തെളിയുന്നതും അമ്മയുടെ അഭാവത്തിൽ കരയുന്ന കുട്ടിയായി അയാൾ?

രമണീവാസവന്റെ

"അപഭ്രംശം"

പി. ആർ നാഥന്റെ

ഒരു കഥകൂടി

"കണ്ണനിരീന് പാരിതോഷികം"

വിരസത മഹത്താഴകളുടെ ചെപ്പുകൂടാനുവാത്ത ഭാഗമാണെന്ന് സർവ്വഭാഷണത്തിൽ ടി. ആർ.

പടർപ്പറം, പമ്മൻ, എൻ. കൃഷ്ണൻ നായർ എന്നിവരുടെ നോവലുകൾ, ഗ്രന്ഥനിരൂപണം ഡോക്ടർ വി. എസ് ശർമ്മ, ഡോക്ടർ സി. ജി. രാമചന്ദ്രൻനായർ

എം. ദാമോദരൻ, എം. ശശിധരൻ കവിതകൾ.

വി. ബി. സി. നായരുടെ മുഖഭാഗചിത്രങ്ങൾ മംഗലശ്ശേരിയുടെ സിനിമാനിരൂപണം

വി. കെ. എൻ-ന്റെ "അന്യായം" അവസാന അദ്ധ്യായം.

ഒരു മഗ്ഗലാലനകൂടി, ഒരു കദനകഥകൂടി തുടരുന്നു. കല്ലുകൾ കരളുകൾ, കാമാർത്തരുടെ കഥകൾ

വി. കെ. എസ്

സാന്നിധ്യം, സാരം - മുണ്ടൻ പറഞ്ഞു - അവന്റെയൊക്കെ ഒരു തണു! വേണമെന്നും. എന്തൊക്കെയാ? ഒരു കൾച്ചറൽ റവല്യൂഷൻ അടിച്ചുവിടണം. പ്രക്ഷോഭം സംഘടിപ്പിക്കണം. സർവ്വീസ് ചട്ടങ്ങളനുസരിച്ച് അടിക്കുന്ന പാടില്ല. എന്നാൽ ഞാൻ ചിലതു ചെയ്തോളെ? എങ്കിൽ വളരെ ഉപകാരമായിരുന്നു. ശങ്കരപിള്ള തിരിച്ചുവന്നു പറഞ്ഞു: പയ്യന്മാരെക്കുറേണ്ണേയും കാണാനില്ല വല്ലവനെയും ഇങ്ങോട്ടയക്കാൻ ആ വഴി പോകുന്ന പലവനോടും പറഞ്ഞു വിട്ടിട്ടുണ്ട്.

ശങ്കി - ഫോഡ് പറഞ്ഞു - ഈ ഹരജിയും മുണ്ടൻ എന്ന ഇത്തരക്കാരനെയും

ചേർത്തു എഞ്ചിനീയർ മുമ്പാകെ ഹരജി രാജകു: ശങ്കരപിള്ള ഹരജി വാങ്ങി മുൻനടന്നു. എഞ്ചിനീയറുടെ ചോബറിന്റെ വശം തിരിച്ചുവന്നപ്പോൾ മുണ്ടനോട് പറഞ്ഞു: താൻ ഇവിടെ നില്ക്കൂ. ഞാൻ വിളിക്കുമ്പോൾ വന്നാൽ മതി. താൻ എന്നെന്നെ താൻ വിളിച്ചുപോകരുത് - മുണ്ടൻ പറഞ്ഞു - അദ്ധ്വാനത്തിന്റെ വ്യവസ്ഥിതി സഹായിച്ചു. ഞാൻ ക്ലാസ്സ് ഫോർ ജീവനക്കാരനല്ല. പിന്നെത്തു വിളിക്കണം? അതു പിന്നെ പറയാം. ഇപ്പോൾ നട. ഹരജി വായിച്ചശേഷം എഞ്ചിനീയർ മുണ്ടനോട് ചോദിച്ചു:

ഡ്രൈവൻ രാഘവൻ നായർ ഇന്നേദിവസം അവിടെ ഹാജരല്ലെന്നാണോ പറയുന്നത്? അതെ. കണ്ണാൽ കണ്ടോ? കണ്ടു. അദ്ദേഹം ഫോഡ് ക്ലാർക്കിനെ വിളിച്ചു ചോദിച്ചു: പ്രതി അവധിക്കു അപേക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ടോ? ഇല്ല. ഉടനെ അദ്ദേഹം ഫോഫീകൻസി ടു ദേ റേഡിയോ ഉപയോഗിച്ച് വർക്കിംഗ് റിപ്പോർട്ട് വിളിച്ചു ചോദിച്ചു. ഡ്രൈവൻ രാഘവൻ ഡ്യൂട്ടി എന്ന വ്യാജത്തിന് ഹാജരല്ലേ? ഇല്ല, സർ. വ്യാജച്ചുരുട്ടായം വാറുനതായി അറിവുണ്ടോ? ഇല്ല, സർ. എത്ര ദിവസമായി കൾച്ചറൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നു? വന്നിട്ടുണ്ട്. ഏതാ? ചായായി, സർ.

എന്തുകൊണ്ടിതു റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തില്ല? വഴുതിപ്പോകുന്ന മിന്നായവൻ ആട്ടി സിൽ ലിവിൻ അപേക്ഷിച്ചിരിക്കുമെന്നു വിശ്വസിച്ചു. സർ. എഞ്ചിനീയർ മുണ്ടനോട് പറഞ്ഞു: എന്നാൽ നിങ്ങൾ പോക. നന്ദി, സർ. പോകുന്ന പോക്കിൽ ചുടാടെ ഒരു കോപ്പു ചായ ഫോഡ് ക്ലാർക്കിനു മുമ്പിൽ വെച്ചു. മുണ്ടൻ അദ്ദേഹത്തെ തൊഴുതു. ഇതു വേണ്ടിയിരുന്നില്ല, മുണ്ടൻ. സാരമില്ല സർ. ഓഫീസ് ആക്കം കാണുമല്ലോ. സന്തോഷം. ഡ്രൈവനെ വധിച്ചുകൊണ്ടുള്ള കല്ലറ... ഇന്നു തന്നെ അയക്കാം. (ആത്മതല്പരതയിൽ അവസാനിക്കും)

—o—

തനിക്ക് ഞാനുണ്ട്

മദ്യപിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ഒരു സുഹൃത്തു മററോയോളോട് പറഞ്ഞു: വിട്ടിട്ട് എനിക്ക് ഒരു സൈബരമല്ല. പ്രത്യേകിച്ചും രാത്രിയിൽ. കാരണം? ഭാര്യയെ എങ്ങനെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തണം എന്നറിയില്ലെന്നു കൂടാ. ഇതാണോ ഇത്ര വലിയ സംഭവം? മററോയൾ ചോദിച്ചു - ഞാനൊരു സുത്രം പറയാം കിടക്കാൻ നേരത്തു റിപ്പോഡ് സ്പ്രേയർ വെക്കും. വിളക്കുവെക്കും. എനിക്ക് ഡിറക്ടർ ഭാര്യയോട് കൈശംപത്രപത്തിൽ ശയിക്കാൻ പറ. ഒരു ജനൽ മാത്രം തുറന്നു വെക്കും. എനിക്ക്? - സുഹൃത്തു ചോദിച്ചു. ഒന്നു ചുട്ടു വെളിക്കും. ചുട്ടു വെളിക്കയോ? അതുതന്നെ. അതെന്തിനും? ഞാൻ താഴെ കാത്തുനില്ക്കാനാവും.

NBS NEWS

കീൻ ക്രിസ്റ്റോ ഫാമ് റൊമയിൻ റോളണ്ടു്

1915 ൽ നോബൽ സമ്മാനാർഹമായ നോഡലാസ് ജിൻക്ര സ്റ്റോഫ്. സക്ഷ പുപതിപ്പ്. വിവർത്തനം. ഒ. പി. ജോസഫ്. വില 15 ക.

വിസ്മൃതീയ ക്രമനിന്നു വി. ആർ, പരമേശ്വരൻപിള്ള

ഫോർത്തുസ്, ഇൻഡിക്കസ് തുടങ്ങി. ഇന്നു കിട്ടാനില്ലാത്ത മൃഗത്തിനുണ്ടോളം ഗ്രന്ഥങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള വിവരണങ്ങളാണ് ഈ കൃതിയിലുള്ളത്. വില 5-50.

അഖസ്ഥ ഇ. വാസു

സമൂഹത്തിന്റെ ചലനങ്ങളെ അതിവേഗമായി ഒപ്പിച്ചെടുത്തു. ആത്മാർത്ഥതയോടെ പുനരാവിഷ്കരിക്കുകയാണ് കഥാകാരൻ. ഒട്ടാകെ 11 കഥകൾ. വില 4-00.

ഒരു കാമുകന്റെ കത്തുകൾ ഞാളിയത്ത്

മറുനാടൻ മ. യാള കളുടെ ജീവിതമാണ് ഈ സാഹാധര്യം. ആദ്യകഥകളിലും തുടച്ചു നില്ക്കുന്നത് ലളിതവും സുന്ദരവുമായ കൈലി. വില 5-00.

നാഷണൽ ബുക്ക് സ്റ്റാൾ

കോട്ടയം, തിരുവനന്തപുരം, എറണാകുളം തുളൂർ, പാലക്കാട്, കണ്ണൂർ, കൊല്ലം, കോഴിക്കോട്, ആലപ്പുഴ.

“രണ്ടുവർഷമായി എന്റെ വിവാഹം കഴിഞ്ഞിട്ട്. നടനായ തന്റെ സഹൃദയനോട് അയാൾ പറഞ്ഞു. ഭാര്യ ചാരിത്ര്യത്തിനോ എന്ന് ഞാനെങ്ങിനെ ഇനിയും തീർച്ചപ്പെടുത്തും? അവൾ പരപുരുഷനിൽ താല്പര്യം കാണിച്ചു തുടങ്ങേണ്ട കാലമായല്ലോ.

അതെല്ലാപ്പത്തിൽ കണ്ടുപിടിക്കാവുന്ന തേയുള്ള. നടൻ പറഞ്ഞു. കുറച്ചുനാൾ എവിടെയെങ്കിലും പോയി പാക്ക്. വീട്ടുകാർ ഒരു വിശ്വസ്തനെ ഏൽപ്പിക്കുക ചെയ്ക.

എനിക്കു ധൈര്യമില്ല. ഭർത്താവ് പറഞ്ഞു. വഞ്ചന ക്ഷണിച്ചുവരുത്തലായിരിക്കുമതു്.

എന്നാൽ വേറൊന്ന്—നടൻ പറഞ്ഞു. ആൾ മാറാട്ടത്തിന്റെ മേക്കപ്പിൽ ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. താൻ വീട്ടുവീട്ട് പോകുന്നതായി അറിഞ്ഞിട്ടു്. ഞാൻ, തന്നെ ഒരു മിഷിററി ഓഫീസറുടെ വേഷമണിയിക്കാം. നിത്യവും ചെന്ന് ഭാര്യയെ പരിക്ഷിച്ചു നോക്കും.

അവൾ എന്നെ തിരിച്ചറിയില്ലെന്നു പ്രാണേ?

തീർച്ചയായും, തന്റെ ശബ്ദവും ഞാൻ പരിചിതപ്പെടുത്താം.

താൻ ഒരുമാസക്കാലത്തേക്ക് വയനാട്ടിൽ പോകയാണെന്ന് അയാൾ ഭാര്യ

കാമാന്തരുടെ കഥകൾ

യോട്ട് പറഞ്ഞു. റോഷ് ച കഴിഞ്ഞപ്പോൾ പട്ടാളക്കാരനേയും കൂട്ടി മറ്റൊരു ചങ്ങാതി പെണ്ണിന്റെ വീട്ടിൽ പോയി പറഞ്ഞു.

ഇതു മേജർ ച തകളെന്താണ്. ഭർത്താവ് വീട്ടിലില്ലല്ലോ. സമയം പോകാൻ ഇയാൾ നിന്നെ സഹായിക്കും.

താൻ കണ്ട സ്ത്രീകളിൽ വെച്ചേറ്ററവും വസ്ത്രത്തിലും ബുദ്ധിമതിയും നന്ദിയുമാണ് ചിത്രം എന്ന് ചിത്രകണ്ടൻ അവളോട് പറഞ്ഞു.

പിറേറന്ന് കേളൻ എന്ന ഒരു കവിയേയും ഭർത്താവിന്റെ ചങ്ങാതി കൊണ്ടുവന്നു. കേളൻ കവിതചൊല്ലി അവളെ ഇഷ്ടിച്ചാക്കി.

ആൾമാറാട്ടം

രണ്ടാഴ്ചക്കാലം ചിത്രകണ്ടനും കേളനും മാറിമാറി വന്ന് ചിത്രത്തെ പാട്ടിലൂടെ നോക്കി പററിയില്ല. അവർ ചാരിത്ര്യവതിയായിരുന്നു.

അവസാനം ഒരുദിവസം യഥാർത്ഥ ഭർത്താവായ ചിത്രകണ്ടൻ സഹിക്കാൻ റ. യുക്തായി. കഷ്ടമുണ്ടെന്ന് ചിത്രകണ്ടൻ താഴെത്തന്നെ കണ്ടിരുന്നു.

അയാൾ ഭോഷം അഴിച്ചു കളഞ്ഞു. പെട്ടെന്ന് ചാരിത്ര്യത്തെ മുകളിലേക്ക് പുഴുത്തു ശേഷം ചിത്രത്തെ കിട്ടക്കയിലേക്കു മാറ്റി.

ആദ്യം കഴിഞ്ഞു. മേൽ പുറമ്പിൽ വെച്ച് ചിത്രം ഒരു യവകോമളനെ കണ്ടുമട്ടി അയാൾ കോളേജ് വിദ്യാർത്ഥിയായിരുന്നു.

ചിത്രകണ്ടൻ അയാളോട് പ്രായമായ

(ശേഷം 49 - ൽ)

എൻ. കൃഷ്ണനായർ

വെഷ്വലജിയുടെ ഇടതുക്കെ രാജ്യ വിന്റെ ഇടത്തേ തോളത്തു പതിച്ചു.

തന്നെ അവർ അല്പം അടുത്തേക്കു പിടിച്ചുപിടിച്ചല്ലേ?

രാജ്യം കണ്ണാടിയില്ലാത്ത പുറത്തേക്കു നോക്കിയിരുന്നു.

‘എമർജൻസി എക്സിറ്റ’ എന്താണിതു്?

‘യുവർ ലൈഫ് ബെൽറ്റ്’ ഇസ്, അങ്ങർ യുവർ സിറ്റ’.

എന്നുവെച്ചാൽ? സംശയങ്ങൾ എങ്ങനെയാണ് ഷേഷലജിയോട് വിശദീകരണങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെടുക?

വെണ്ണെ ലപാളികൾക്കിടയിലൂടെ പോങ്ങിയും താനും വിമാനം സഞ്ചരിച്ചു. വിമാനം പെട്ടെന്നു താഴുമ്പോഴൊക്കെ ഉള്ളിനകത്തു് രോതുകി. അന്തിമല്ലാത്തൊരാഴ്ചയിലേക്കിതാ

ഹന്ത താഴുന്നു താഴുന്നു കഷ്ടം!

ആശയഗംഭീരമായ ആശാനെ ഓത്തു. മരിക്കുമ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിനെത്തായിരുന്നു, പ്രായം? അമ്പതോ? അതോ? അമ്പത്തിമേണ്ടോ?

അല്ലെങ്കിൽ — അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രായത്തിന് ഇവിടെ എന്താണ് പ്രസക്തി? ആരാണ് വിമാനം കണ്ടുപിടിച്ചതു്? ഹൈറോ സഹോദരന്മാരോ? ഷേഷലജിയുടെ നേറ്റം, രാജ്യവിന്റെ തലയ്ക്കുകുളിയിൽ ഇടതുവശത്തുള്ള എന്തോ ഒന്ന് അല്പം തിരിച്ചു, തണുത്ത കാറ്റു് ശക്തിയായി മുഖത്തു പതിച്ചു.

എന്തൊരു സുഖം! രാജ്യവെണ്ണ മയങ്ങി.

‘എണിക്കു്, ബോംബെ’.

ഷേഷലജി തോളത്തു തട്ടി, രാജ്യ പിടഞ്ഞുപോന്നു. തന്നെ ആരോ സിറ്റിലേക്കുതന്നെ പിടിച്ചു വലിക്കുന്നു. ഓ! സിറ്റം ബെൽറ്റ്

കെട്ടിയിരിക്കുകയാണല്ലോ? ആരാണ് കെട്ടിത്തന്നതു്? ഷേഷലജിയോ? അല്ല വഴിയുള്ളു. അവൾ തന്നെ ബെൽറ്റു അടിച്ചു.

‘ഫ്ലൈറ്റ്’ ഒരു മണിക്കൂറോളം, ലേററോട് കണക്ട് ചെയ്ത് ‘ഫ്ലൈറ്റ്’ കിട്ടിയാൽ മേറ്റം.

ഷേഷലജി ആരോടെ നില്ക്കുന്നതു പ

റഞ്ഞു. വിമാനത്തിൽനിന്നും പുറത്തുറങ്ങിയപ്പോൾ, രാജ്യവിന് അകെയൊരു വിക്രാന്തി...

‘ഓ, ഓഫീസ്! ടീവൻറം ഫ്ലൈറ്റ്’ പോയ്ക്കിട്ടിട്ടില്ല!

ഷേഷലജിയുടെ ശബ്ദത്തിൽ നിരാശനിയമം വിരിച്ചിരുന്നു.

പെട്ടികൾ ശേഖരിച്ചുകഴിഞ്ഞു. ഷേഷലജി ബുക്കിംഗ് കൗണ്ടറിലേക്കുപോയി. അടുത്ത ദിവസത്തെ, തിരുവനന്തപുരം ഫ്ലൈറ്റ് ടിക്കറ്റുകൾ റിസർവ്വുചെയ്തു. വലിയ ഒരു ട്രാൻസ്ഫർ, കൈകാണിച്ചു വരുത്തി. ഷേഷലജിയും രാജ്യവും കാറ്റിൽ കയറി.

വിലങ്ങുകുളി

“ഓജ്,” ഷേഷലജി, നിർദ്ദേശിച്ചു. “അതും റിയലി. അപ് ബെറ്റർ” ഹെ. മസ്സ് ഗേറ്റ് ഇൻ ടച്ച്. റിയൽ മൈമിൻ അറുവെൻസ്.

പ്രതിപക്ഷത്താടെ തലയുയർത്തി നില്ക്കുന്ന ഓജിനെ സമീപിച്ചപ്പോൾ, ഷേഷലജി ചോദിച്ചു.

“ഇന്തെന്തു ഹെ? ഓപ്പറേഷൻ കഴിഞ്ഞു തിരിച്ചിട്ടില്ലേ?”

“തീർച്ചയായുമില്ല” അനുസരണയുള്ള ഒരു കുട്ടിയെപ്പോലെ രാജ്യ മറുപടി പറഞ്ഞു.

“ഓജ് ഹോട്ടലിലെ കൗണ്ടറിൽ ആരോ വലുനിയത തടിച്ച പുസ്തകത്തിൽ ഷേഷലജി എഴുതി.

“മിസ്റ്റർ എൻ. മിസ്റ്റർസ്. രാജ്യ” എ

തർക്കണിഷൻചെയ്ത ഡബിൾ റൂമിൽ കയറിയളൻ ഷൈലജ പറഞ്ഞു.

“അയാൾ സ്റ്റീക്കിംഗ്. ചെറു മസ്സെ ഫെവ് എ വാഷ്”

തിരുവനന്തപുരത്തു്. വീട്ടിലേക്കു് ഒരു “കോൾ” ബുക്കുചെയ്തു. പെട്ടിതുറന്നു് എന്തൊക്കെയോ തുണികളുമെടുത്തു് അവൾ കളിമുറിയിലേക്കു പോയി.

ഷവറിൽനിന്നും ശക്തിയായി വെള്ളം വീഴുന്നു...

രഘുരാജൻ... അവർ നഗ്നയായി ഷവറിനകത്തേക്കു് കയറുകയും... വടിയോടെ അവളുടെ ശരീരത്തിൽ വെള്ളത്തുള്ളികൾ ചിതറി വീഴുകയായിരിക്കും...

ക്ഷണമിമകളിൽനിന്നു തല്ലി, ചുണ്ടിൽ... ലൈഫോൺ ശബ്ദിച്ചതും ഷൈലജ കളിമുറിയുടെ വാതിൽതുറന്നു പുറത്തുറങ്ങിയതും ഒന്നിച്ചായിരുന്നു...

അഴിഞ്ഞുലഞ്ഞ മുടിയുടെ അറ്റത്തുനിന്നും വെള്ളത്തുള്ളികൾ ഓടുമെത്ത നില്ക്കുന്ന വീണു് ചിതറിത്തെറിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു...

“ബോംബെ”

... ..

“നാളെരാവിലത്തെ ഫ്ലൈറ്റിൽ”

— — —

“രഘുവും കൂടെയുണ്ടു്.”

... ..

“മമ്മീ, ഇപ്പോഴാണെന്റെ ശപാസം നേരെ വീണതു്.”

— — —

“ആർ യു ഷുവർ ദേറ്റിംഗ് ദേർ ഇസ് നതിംഗ് ടു വറി?” ഒരു താമരപ്പൂ തന്റെ കൺമുമ്പിൽ പൊട്ടിവിരിയുന്നതു രഘു കണ്ടു—

“മൈ ഡാഡു് ഇസ് പെർഫെക്ട്ലി ഓൾ ദേറ്റിംഗ്— വീ മസ്സെ സെല ബ്രേറ്റിംഗ്—”

വാചകം മുഴുമാക്കിപ്പോയ ഷൈലജ റിസീവറുടേതു്.

“റൂ നമ്പർ ഒൻ തേട്ടി നെൻ. ഫ്ലീസ് സെൻറ് സംബഡി— കൃഷ്ണ— റോയൽ സലൂട്ട്— ഡബ്ബിൾ ബോട്ടിൽ— എസ് എസ്.”

ഷൈലജ രഘുവിന്റെ നേരെ തിരിഞ്ഞു.

മിന്നു.

“ഞാനത്ര നാളായെന്നോ മദ്യപിച്ചിട്ടു്. എനിക്കിന്ന് രംഗിയായി മദ്യപിക്കണം—”

ഷൈലജ അവളുടെ തീരുമാനം പ്രഖ്യാപിച്ചു.

“രഘുവിനു കളിക്കണ്ട?”

“തീർച്ചയായും വേണം.”

രഘു ചിരിച്ചു.

“ഔലോഷങ്ങളിൽ എനിക്കു് കാര്യമായി പങ്കുകൊള്ളണം.”

വിശദീകരിക്കാനാവാത്ത എന്തോ ചില വികാരങ്ങൾക്കു് കരറ ദിവസങ്ങളായി

അടിമപ്പെട്ടു കഴിയുകയായിരുന്നു. രഘു. ആകെ തെരുവുതടവു്. എന്തെന്നില്ലാത്ത മിതി താൻ, ആരോടൊക്കെയോ തെറ്റു ചെയ്തു എന്ന ഒരു കുറ്റബോധം. മനസ്സിന് വല്ലാത്ത ഭാരം—തണുത്ത വെള്ളം സൂചിമുനകൾ പോലെ ഷവറിലൂടെ ശരീരത്തിൽ പതിച്ചപ്പോൾ പ്രത്യേക സുഖം തോന്നി. മനസ്സിന്റെ ഭാരം ലഘു കളിക്കപ്പെട്ടതു പോലെയും.

കളിമുറിയിൽ നിന്നും പുറത്തു കടന്നപ്പോൾ “നിശാലസ്ത്രങ്ങളു്” മണിഞ്ഞു. ഷൈലജ, കണ്ണാടിയുടെ മുമ്പിലിരിക്കുന്ന ചുണ്ടിൽ ഒരു മുളിപ്പാട്ടുമുണ്ടു്. ചായം

തേയ്ക്കാത്ത ആ ചുണ്ടുകൾക്കു് എന്തൊരു രംഗം. അവളുടെ മുടി കടം വാങ്ങിയതല്ലെന്ന് അല്പമുഴക്കം വ്യക്തമായതു്. ചെറുതായി മുതണ്ടുനീണ്ട അവളുടെ തലമുടി മുറിയിൽ പാകിയിരിക്കുന്ന കാവിനിറമുള്ള ഓട്ടുകളിൽ തൊട്ടു തൊട്ടിലു എന്ന മട്ടിൽ താണു കിടക്കുന്നു. മധ്യഭാഗം— അല്പം വളഞ്ഞ ആ സ്റ്റാളിലിരിക്കുമ്പോൾ അവളുടെ നിറംബത്തിന് എന്തു രംഗം താണു്. സൗന്ദര്യ വർദ്ധക വസ്തുക്കളുടെ സ്വഗന്ധം ആ മുറിയിൽ തങ്ങിനില്ക്കുന്നു. ആകപ്പോഴേക്കും പിടിച്ചിടുന്ന ചുരുവപ്പാടുകൾ. ഉരു ചെറിയ കപ്പി തുറന്നു് തു

ക്ഷണമുളള എന്തോ ഒരു ദാവകം വിരലിന്റെ അറ്റത്തു തൊട്ടു് അവൾ കഴുത്തിന്റെ പുറകിൽ പുരട്ടി. പെട്ടെന്നുഴന്നോർട്ടു് ഷൈലജ പെട്ടെന്നു്.

“ലിറ്റിംഗ് സ്റ്റാർട്ട്”

മനോഹരമായ കമ്പിളിയുളള ആകർഷകമായ കപ്പി. താറാവിനെ കഴുത്തിൽ പിടിച്ചു തൂക്കിയെടുക്കുന്നതു പോലെ ഷൈലജ കപ്പി പുറത്തെടുത്തു.

“സേ. ചെൻ.”

ഗ്ലാസ്സ് പകുതിയോളം നിറഞ്ഞപ്പോഴാണ് രഘു പറഞ്ഞതു്.

“മതി,”
ഗ്ലാസ്സുകൾ കൂട്ടിച്ചുട്ടു. “ചിയേഴ്സ്” പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ഇരുവരും വിറുവറങ്ങുന്നു—
ഗ്ലാസ്സുകൾ വീണ്ടും നിറഞ്ഞു—
വീണ്ടും ഒഴിഞ്ഞു—
രഘുവളരെക്കുറച്ചു വാക്കുകൾ മാത്രമേ സംസാരിച്ചുള്ളൂ. രക്ഷലജ, തന്റെ കണ്ഠംബകാര്യങ്ങൾ സ്തംഭിച്ചു.
“ഡാഡിക്ക് ഇരുപതു ലക്ഷത്തോളം രൂപയുടെ ഓക്സ് അലിയേസ് ഉണ്ട്. ഉദ്ദേശം ഒരു വർഷം മുമ്പ് കളക്ടർ ഞങ്ങളുടെ മൂന്നു ഫോറിൻ കാരുകളും കണ്ടുകെട്ടി—അന്നു മാന്ത്രികമായി എന്തെങ്കിലും വിളിച്ചു പറഞ്ഞു. നിങ്ങളുടെ എ. എ. എസ്സ് പരിക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടി. ഞാനാദ്യം ചിരിച്ചു. ഡാഡി തമാശ പറയുന്നവെന്നാണ് ധരിച്ചത്.”
രക്ഷലജ അല്പഭംഗം നിറുത്തി. ഗ്ലാസ്സുകൾ വീണ്ടും നിറഞ്ഞു തുളുമ്പി—
“എത്ര എ. എ. എസ്സ് ആഫീസർമാരെ വേണമെങ്കിലും വിലയ്ക്കു വാങ്ങാമെന്നു

ഞാൻ അറക്കുമായിരുന്നു— എനിക്ക് ഒരു ററ്റപററിയപ്പോഴെന്ന് ഇപ്പോൾ മനസ്സിലായി—ഗവർണ്ണർ എനിക്ക് നിന്നും എന്തൊക്കെ എടുത്തു കൊണ്ടു പോയാലും എന്റെ കണ്ണുങ്ങൾക്ക് അന്തസ്സായി കഴിയാത്ത വക ബാക്കിയുണ്ടാവും— എങ്കിലും എന്റെ ഒരു കണ്ണെങ്കിലും എ. എ. എസ്സ് ആഫീസറാകണമെന്നോടെ മോഹം—ആ മോഹം സാക്ഷാത്കരിപ്പിച്ചു തരാൻ നിനക്കുണ്ടല്ലോ കഴിയുക—
ഒരു വർഷം മുമ്പ്, വിശ്വാലമായ തളത്തിൽ അനുപസ്ഥനായി നടന്നു കൊണ്ടു “ഡാഡി പറഞ്ഞ ഓരോ വാക്കും രക്ഷലജ ആവർത്തിച്ചു. അവർ കൂട്ടിച്ചേർത്തു എന്റെ ജീവിതത്തിന് ഒരു പുതിയ അർത്ഥവും വ്യഖ്യാനവും ഞാൻ കണ്ടെത്തി—
—എത്ര നല്ല കട്ടിയായ്യാണെന്നോ ഞാൻ മസ്സൂറിയിൽ കഴിയുന്നത്? രക്ഷലജയുടെ ചുണ്ടിൽ വിളറി, വേദാനിറഞ്ഞ ഒരു പുഞ്ചിരി ഉളിച്ചുനമിച്ചു. അവർ പറയുന്നതല്ലാം ശരിയാണെന്ന് രഘുവിന് വാദ്ധ്യമുണ്ടായിരുന്നു.
രണ്ടുപേരും വളരെക്കുറച്ചു ക്ഷണം കഴിച്ചുള്ളൂ. കിടക്കറവിളക്കിന്റെ മഞ്ഞു നീലവെളിച്ചത്തിൽ ‘ഗുഡ് നൈറ്റ്’ പറഞ്ഞു അവർ കിടന്നു—
രഘുവിന്റേക്കുവന്നില്ല. ഏഴെട്ടടി അകലെയുള്ള കട്ടിലിൽ ഗാഢമായ നിദ്രയിൽ മുഴുകിക്കിടക്കുകയാണ് രക്ഷലജ. വർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പ് രക്ഷലജയുടെ കിടക്കറയിൽ നടന്ന സംഭവങ്ങൾ രഘുവിന്റെ മനസ്സിൽ തെളിഞ്ഞുവന്ന അതേ രക്ഷലജയല്ലേ, തന്നോടൊപ്പം മുറിയിൽ കിടക്കുന്നത്?
രക്ഷലജ ഇടതു കാൽമുട്ട് അല്പം മടക്കി കയ്യാൽ കിടക്കുകയായിരുന്നു. തല രഘുവിന്റെ കട്ടിലിനുനേരെ തിരിച്ചുവച്ചുകൊണ്ട്, വെളുത്ത കാൽത്തണ്ട് നഗ്നമായിരുന്ന ചെമ്പിച്ച രോമങ്ങൾക്കിടയിൽ നില്ക്കുന്ന മെമ്പുകൾ, നഖങ്ങൾ ചെത്തി മിനുക്കി ചുവന്ന ചായം പുരട്ടിയിട്ടുള്ള കപ്പായത്തിന്റെ മുന്നമട്ടു കട്ടുകൾ മറുപിപ്പായിരിക്കുന്നു. കൊഴുത്തുതന്ന വെളുത്തമാറിം കററ നഗ്നമാണ്. തന്നെ പരിക്ഷിക്കാനായി രക്ഷലജ മനഃപൂർവ്വം തന്നെ കിടന്നുവെല്ലേ? അവർ യഥാർത്ഥം

അതിൽ ഉറങ്ങുകയാണോ? മനോഹരമായ ആ കൺപീഡികൾ ചലിക്കുന്നില്ലേ? രക്ഷലജയോടൊന്നിച്ച് കണ്ണാടിച്ചിട്ടുള്ള കട്ടിലുടെ നില്ക്കൽ മുറിക്കുള്ളിലേക്കു കടന്നുവന്നു. കളക്ടർ ഇത്രനേരം എവിടെ ഉളിച്ചിരിക്കുകയായിരുന്നു? പൊട്ടിവിടുന്ന നിലവിന്റെ കഷണമല്ലേ, ആ കട്ടിലിൽ? രഘു കട്ടിലിൽ എഴുന്നേറ്റിരുന്നു. ആകർഷകമായ ആ കട്ടിലിൽ അല്പംകൂടെ വിശ്വീ ബാക്കിയുണ്ടാവണം. രഘു ശബ്ദമുണ്ടാക്കാതെ മേൽക്കൂട്ടത്തേക്കു നടന്നു. ഒഴിഞ്ഞ രണ്ടു ഗ്ലാസ്സുകൾ, ഏതു ഗ്ലാസ്സാണ് താനുപയോഗിച്ചിരുന്നത്? എത്രയായാലേതു? ഒരു ഗ്ലാസ്സിൽ പകുതിയോളം വിശ്വീ പകുന്ന്. സോഡാക്കപ്പി തുറക്കണം. രക്ഷലജയെ ഉണർത്താതിരിക്കുകയാണ് നല്ലത്. റഘുസ് വാട്ടർ ഒഴിച്ചു. റററവലിക്ക് ഗ്ലസ്സ് കാലിയാക്കി. രക്ഷലജയുടെ കട്ടിലിലിരുന്നു. ഡ്രിംഗുകൾ ചെറുതായി തെങ്ങി പ്രതിഷേധിച്ചു. രഘു അവളുടെ കവിളിൽ സൂക്ഷിച്ചുനോക്കി. സ്വർണ്ണവർണ്ണമുള്ള നന്മത്ത രോമങ്ങൾക്കിടയിൽ ഒരു കാക്കപ്പുള്ളി; ശ്വാസോച്ഛാസത്തിനനുസരിച്ചു മാറിടം ഉയർന്നു താഴുന്നു. ആത്മനിയന്ത്രണത്തിന്റെ പട്ടന്തർ പെട്ടെന്ന് പൊട്ടിപ്പോയി. രഘു, രക്ഷലജയുടെ കവിളിൽ അമർത്തിച്ചു. ബിച്ച് തെളിയുന്ന രക്ഷലജ രഘുവിന്റെ തളിമാറ്റിക്കൊണ്ടു കട്ടിലിൽ എഴുന്നേറ്റിരുന്നു. വിവിധവികാരങ്ങളുടെ വേലിയേറ്റം ആ കണ്ണുകളിൽ രഘു കണ്ടു.
അവിടെ പോയിക്കിടന്നുറങ്ങൂ, രഘുവിന്റെ കട്ടിലിന്റേതേറെ നോക്കി രക്ഷലജ പറഞ്ഞു.
അതൊരാളെന്തായിരുന്നു?
അതോ, കണ്ണുകൊണ്ടു കട്ടിയോളമുള്ള ഒരു തുളുടെ സ്നേഹമനുസൃതമായ ഉപദേശമാ?
എനിക്ക് അല്പം സംസാരിക്കാനുണ്ട്. രാവിലെയാവാം. ഇപ്പോഴുണ്ടാൻ നോക്കൂ. രഘുവിന്റെ കാലുകൾ യാത്രികമായി ചലിച്ചു. ഇളകിവിടുന്ന ഒരു പൂർണ്ണമായ പ്രതിമപോലെ അയാൾ കട്ടിലിലേക്കു മറിഞ്ഞു.
ഡ്രിംഗ് കട്ടിൽ ദയനീയമായി കറഞ്ഞു. (തുടരും)

എന്തെഴുതിയാലും അതിലൊക്കെ തലങ്ങും വിലങ്ങും ഉദ്ധാരണങ്ങൾ അടിച്ചു വിലക്കിയിരുന്ന നമ്മുടെ പേരട്ടെത്ത—ഒരേഴുത്തുകാരനെപ്പറ്റി വളർത്താൻ മരിക്കൽ പറയുകയുണ്ടായി. കണ്ണാടിക്കണ്ണെന്തൊക്കെ ആർത്തി? ചില വിലിച്ചു തിന്നും. മരിക്കാതെ അപമാനം അങ്ങനെതന്നെ പോകുകയും ചെയ്യും. ബുദ്ധിപരമായ ഈ ദഹനത്തോടൊന്നു ഇന്നത്തെ മിക്ക സാഹിത്യസ്രഷ്ടികളുടെയും അങ്കിശാപം. കമ്പിന കമ്പിന വിദേശീയ സാഹിത്യകാരന്മാരുടെയും ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെയും പേരുകൾ എടുത്തെറിഞ്ഞു സന്ദർഭമായ

സാഹിത്യം, ചരിത്രം രാഷ്ട്രീയം

—അകവർ നായനർ

വായനക്കാരെ റോഹിക്കുന്ന “കണ്ടകലചിത” ഖട്വാഹ് പ്രയോഗം കാരുടെയും “ആയസ്മുസലാലോത്” കാരുടെയും വിവാസംഗ്രഹണം ഇന്നു നമ്മുടെ നിരൂപണസാഹിത്യം.
ഈ നിലയ്ക്ക്, തനിക്ക് നല്ലപോലെ മനസ്സിലായ “കാരുടെയെപ്പറ്റി, വലിയ മേനിയും നാട്യവുമില്ലാതെ, അതെങ്കിലും എന്തെങ്കിലും എഴുതിയാൽ—ആ വായിക്കാൻ ഒരു പ്രത്യേക സൗമ്യമല്ലോ, സാഹിത്യമായ ചില വിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഗൗരവത്തോടെ ചിന്തിക്കുകയും, തനിക്ക് മോനിയത് വലിയ വളച്ചുകട്ടോ വാചാഭാഷാമോ ഇല്ലാതെ കഴിയുന്നതും സ്വപ്നമായി ആവിഷ്കരിക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരാളെയാണ് അദ്ദേഹം “അ

വായിച്ചിരിക്കേണ്ട പുസ്തകങ്ങൾ

1. ദാമ്പത്യ ജീവിതശാസ്ത്രം വില രൂ. 1-50; 2. സന്താനനിയന്ത്രണം (അമച്വർ പ്ലാനിംഗ്) വില രൂ. 1-50; 3. രഹസ്യരേഖാംഗിക രോഗങ്ങളും നിവാരണ മുദ്രകളും വില രൂ. 1-50; 4. സുപർണ്ണമാല (വല്ലഭിനാഥൻ എഴുതിയ നോവൽ) വില രൂ. 2-50.

പുസ്തകങ്ങൾ V. P. ആയി അയച്ചു കൊടുക്കുന്നതാണ്. തുവരൽ ചിലവ് രൂ. 2 വസുലാക്കം കൂടുതൽ വിവരങ്ങളുടേതിൽ കാരറ്റ് ലോഗ് ആവർത്തനം 30 പൈസ സ്റ്റാമ്പ് അയയ്ക്കണം.

DAB AGENCIES
Kodimatha, Kottayam,
KERALA.

നേപാഷണം ആസാദനം എന്ന പുസ്തകത്തിൽ കാണുന്നത്. താനൊരു മലമറിക്കുകയാണെന്ന നാട്യമൊന്നും ഗ്രന്ഥകർത്താവിനില്ല. തന്റെ ചില അഭിപ്രായങ്ങൾ ഒരു നർമ്മസംഭാഷണത്തിലെന്നപോലെ, അനുവാചകനുമായി പങ്കിടുകയേ ഗംഗാധരൻ ചെയ്യുന്നുള്ളൂ. അമ്പരപ്പിക്കുന്ന തരത്തിൽ മൗലികമായ പ്രതിഭാവില്ലായ്മ ഇല്ലെങ്കിലും, ലാളിത്യം, ആർജ്ജവം, ആത്മാർത്ഥത എന്നീ ഗുണങ്ങൾ ഇതിലെ ലേഖനങ്ങളിൽ തെളിഞ്ഞുകാണാം.

അനേപാഷണം എന്ന ആദ്യഭാഗത്തിൽ ആദ്യ ലേഖനങ്ങളുണ്ട്. "എസ്റ്റേ" എന്ന് ഇംഗ്ലീഷിൽ പറയുമ്പോൾ ഒരുതരം സ്വച്ഛന്ദം രചന ആണല്ലോ അർത്ഥമാക്കുന്നത്. ആ അർത്ഥത്തിലാണ് ഗംഗാധരൻ 'അനേപാഷണം' എന്ന വിഭാഗത്തിലെ ലേഖനങ്ങളെ വിഭാവനം ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. ഗ്രന്ഥകാരൻ ഉദ്ദേശിച്ച ഗുണം കിട്ടിയിട്ടില്ലെങ്കിലും, രസമായി പായിച്ചുപോകാവുന്നവയാണ് ആദ്യ ലേഖനങ്ങളും. ആദ്യത്തെ മൂന്നു ലേഖനങ്ങളേയും സാമൂഹ്യശാസ്ത്രങ്ങൾ എന്ന പൊതുവെ വിശേഷിപ്പിക്കാം. നവോത്ഥാനത്തിനേറായ ഒരു തലമുറ നഷ്ടപ്പെടുകയും സാമർത്ഥ്യം മാത്രം മൂല്യമായി കരുതുന്ന ഒരു തലമുറ വളരുന്നവരികയും ചെയ്തതാണ്. കേരളത്തിനു പറവിയ അത്യുഹിതം എന്ന് ആദ്യലേഖനത്തിൽ നിഗമിക്കുന്ന ഗ്രന്ഥകാരൻ കേരളീയത എന്താണെന്ന് മറ്റൊരു ലേഖനത്തിൽ അനേപാഷിക്കുന്നു. അലസമുദിവിതാഭിമുഖ്യം സാഹസികതയുടെ അഭാവം അച്ചടക്കത്തോടുള്ള വിമുഖത, 'തന്റേടം' എന്നിങ്ങനെ ചില സ്വഭാവങ്ങളാണ് ഗംഗാധരൻ കേരളീയതയുടെ മുഖമുദ്രകളായി കാണിക്കുന്നത്. പുരാതന ചാണക്യത്തിന്റെയും നർവഹശാസ്ത്രത്തിന്റെയും മറ്റും മണ്ഡലങ്ങളിലേക്കു കടന്നു ലേഖകൻ പ്രവേശിക്കുന്ന പല അഭിപ്രായങ്ങൾക്കും ശാസ്ത്രസമയമായ വീഴ്ചകളെത്തീർത്ത പീറ്റർബർഗ്ഗിന്റെയും സാഹചര്യമാണ് മറ്റൊരു മഹായുദ്ധകളെപ്പറ്റി പറഞ്ഞിട്ടുള്ള അഭിപ്രായങ്ങളാകട്ടെ ആകാം പാശ്ചാത്യനായ ഉപരിപ്ലവവുമായി പോയി. ഇന്ത്യൻ ബുദ്ധിവികളുടെ ഗതികേടുകൊണ്ടുണ്ടായുള്ള ലേഖനം നന്നായിട്ടുണ്ട്. കേരളം "പോയിക്കാ"നെ എങ്കൽ

ത്രയോടെ വിസ്തരിച്ചു വിവരിക്കുന്നതിന്റെ ഒരു നല്ല ഉദാഹരണമാണ് ഈ പ്രബന്ധം. ജനസിദ്ധവും പാരമ്പരികവുമായ ഒരു സംസ്കാരം, ആർജ്ജവമായ മറ്റൊരു സംസ്കാരം—ഈ രണ്ടിനേയും സമന്വയിക്കാനും, വ്യത്യസ്തങ്ങളും പലപ്പോഴും വിരുദ്ധങ്ങളുമായ മുല്യങ്ങളെ സംഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടും നമ്മുടെ ബുദ്ധിജീവികൾക്കു കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല ഇതിന്റെ ഫലമായി ശുഭമായ മുല്യബോധവും നിഷ്ഠിതതയും കർമ്മരീതിയും ആയിരിക്കുന്നു ഇന്ത്യൻ ബുദ്ധിജീവികളുടെ പ്രത്യേകതകൾ.

സാഹിത്യസംബന്ധികളായ മൂന്നുപന്യാസങ്ങളാണ് ഇനി ബാക്കിയുള്ളത്. കവിതയിൽ വാക്കിനുള്ള പരമപ്രാധാന്യത്തെ സമർത്ഥിക്കുന്ന കവിയും 'ഭാഷയും' എന്ന ലേഖനത്തിൽ, ഒരു ഭാഷയിലെ അത്യുൽകൃഷ്ടകാവ്യം ഭാഷാസമരപ്പട്ടയുമ്പോൾ പരിഭാഷകൻ പദരചനയെ വേർപാടും മാത്രമുണ്ടായാൽപോൾ മുല്യകവിതയുടെ അനുകൂലിതയുണ്ടെന്നും എന്ന് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. വളരെ ശരിയാണ്. പക്ഷെ ഇതിന് പ്രതിരോധരണമായി വളരുന്നതാലിന്റെ വാല്മീകീരമായ തർജ്ജമയെ എഴുതുകാണിച്ചത് അത്ര പതിയായി എന്ന് തോന്നിയില്ല. കാരണം ഈ ഉദാഹരണം വഴി തന്റെ വാദം വേണ്ടപോലെ സമർത്ഥിക്കാൻ ഗംഗാധരൻ കഴിയാതെപോയി. വെറും സംവേദനമല്ല, സൃഷ്ടിയാണ് കവിത എന്ന അഭിപ്രായത്തിന്റെ ഉപപാദനം ഭംഗമായിട്ടുണ്ട്.

നാടകം, ഗദ്യത്തിലായാലും പദ്യത്തിലായാലും, ഒരു കാവ്യരൂപമാണ്. അതുകൊണ്ട് നാടകം നന്നായെന്ന് അതിൽ കാവ്യാത്മകതാം സിദ്ധിക്കുമ്പോൾ മാത്രമാണ്. ആ നല്ലത് കാവ്യനാടകം എന്ന സങ്കല്പമെന്ന അനാചര്യമാണ്. ഇതാണ് നാടകം എന്ന കാവ്യരൂപം എന്ന ലേഖനത്തിൽ ആ വിഷ്കരിച്ചിരിക്കുന്ന ആശയം കട്ടകൃഷ്ണവാരകൾ പക്ഷപാത സിദ്ധാന്തത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പരിചിന്തകളാണെന്നു തോന്നുന്നു ഗ്രന്ഥകാരൻ എന്താലും കാര്യമായെടുത്തിട്ടുള്ള ലേഖനം ഇതുവരെ ഒരു നിഷ്പക്ഷതയും ഈ സിദ്ധാന്തത്തെപ്പറ്റി അർത്ഥമായ പ്രധാനമായി ചികി ചിന്തിച്ചിട്ടില്ല എന്ന പ്രസ്താവന

നേട്ടം താൻ കാര്യമായി ഗാഢമായി ചിന്തിക്കാൻ പോവുകയാണെന്നു സൂചിപ്പിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ. എന്നാൽ ആഴത്തിലേക്കിറങ്ങി ഇതിന്റെ മർമ്മഭൂതമായ തത്വങ്ങൾ ഉന്മീലനം ചെയ്യാൻ ഗ്രന്ഥകാരനും കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല എന്നതാണ് ലേഖനം വായിച്ചപ്പോൾ തോന്നിയത്. എങ്കിലും മറച്ചുവെക്കുന്ന ഒരു കണ്ഠകിത്തമോ വ്യാഖ്യാനിച്ചു മയപ്പെടുത്തേണ്ട ഒരവിവേകമോ അല്ല ഈ പക്ഷപാതസിദ്ധാന്തം എന്തെന്നു ചിന്തിക്കാൻ ലേഖകൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അതുപോലെ നാലുപാദിനേക്കുറിച്ച് മാതാമയ്യ തിയ ലേഖനത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനവും സോപപത്തികമായിട്ടുണ്ട്. അതാണുതാനും ശരിയായ കാഴ്ചപ്പാട്.

ആസാദനം എന്ന രണ്ടാം ഭാഗത്തിൽ റോൾഫ് ഫോഷ്യൂസ് എന്ന ജർമ്മൻ യുവാവെഴുതിയ "പ്രതിപുരുഷൻ" എന്ന നാടകത്തിന്റെയും ഇവൻ ആൻഡ്രിയ് എഴുതിയ "ഡീനാന ദിക്കു മുകളിലെ പാലം" എന്ന നോവലിന്റെയും ആസാദനങ്ങളാണുള്ളത്. മാതാമയ്യ ഭാഷയിൽ "തനിക്ക" ഒരു കൃതിയോടു തോന്നിയ അനുകൂലപക്ഷപാതത്തെ, ആവിഷ്കരിക്കുന്ന മണ്ഡനാത്മകമായ ഉപന്യാസമാണല്ലോ ആസാദനം. അതിൽ ഉപപത്തി മാത്രം പോര, സൗന്ദര്യവും വേണം, സൗന്ദര്യം മാത്രം പോര ഉപപത്തിയും വേണം." ഈ നിലയ്ക്കു നോക്കിയാൽ ആസാദനമല്ല ഗംഗാധരന്റെ നപക്ഷേത്രം" എന്ന് തോന്നുന്നു. അതാതു തിരക്കുകളുടെ കഥാവസ്തു ഗ്രഹിച്ചു കേന്ദ്ര ലേഖനത്തിനു മേൽപ്പറ്റു പദമുപുച്ഛിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, കലാസന്ദർഭങ്ങളുടെ മർമ്മങ്ങൾ തൊട്ടു കാണിച്ചു, കൃതികളുടെ ഉൽകൃഷ്ടത ഇതിൽ വിടർത്തിക്കാട്ടാൻ ഈ ആസാദനങ്ങൾക്കു വേണ്ടത്ര കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. മർമ്മവേദിയും കൃതഹസ്തനുമായ ഒരു നിരൂപകന് ഇത്തങ്ങിനെ കഴിയും എന്തിന്? ഏതാലും മികച്ച ഉദാഹരണങ്ങൾ ഇന്നും മാതാമയ്യ പഠനങ്ങൾ തന്നെ. പൊതുവെ പറഞ്ഞാൽ, പ്രസംഗാർത്ഥമായ പ്രതിപാദനം കൊണ്ടും ഉന്മീഷ്ണമായ സാഹിത്യവിപ്ലവം കൊണ്ടും എന്തോയെന്നു ഒരു നല്ല പുസ്തകമാണിത്. ഭാഷയുടെ വെടിപ്പിൽ മനസ്സിൽത്തന്നെ ഒരാൾക്കു ഭാഷണമല്ലാത്ത ചില ശൈലികളും പ്ര

യോഗങ്ങളും ("തന്റേടം അതിരിട്ടെന്നു വ്യക്തിതപം," "അഭൂതപൂർവ്വവും ഇന്ത്യയിൽ മറ്റൊരുമില്ലാത്ത തോതിലുള്ളതുമായ," "പുനർപ്പരിശോധിക്കുന്നു," "പുനർസൃഷ്ടിക്കുക" മുതലായവ) ഇതിലുള്ളതു്. "ഇതു തികച്ചും ശരിയാണെന്നതു്-അനുഭവം" (പേജ് 34) എന്നു പറയുന്നതിലും എത്രനന്നും, ഇതു തികച്ചും ശരിയല്ല എന്നതാണ് അനുഭവം എന്നു പറഞ്ഞാൽ.

പഠിച്ചുറച്ച വിഷയങ്ങളെപ്പറ്റി പറയുമ്പോൾ കിട്ടുന്ന ചമല്ലാത്തതിന് മറ്റൊരു ഉദാഹരണമാണ് ഡോ. ടി. കെ. വെറിന്റെ "ചരിത്രം എന്തു്? എന്തിന്?" എന്ന ഗ്രന്ഥവും. ചരിത്രം എന്താണ്? അഥവാ എന്താണു്, ചരിത്രപഠനംകൊണ്ടു് എന്താണ് പ്രയോജനം, ഉത്തമചരിത്രം നേപാഷിയുടെ യോഗ്യതകൾ എന്തൊക്കെയാണ്?—ഇത്തരം പ്രാഥമിക കാര്യങ്ങൾ ഒന്നാമലയായതിൽ പണ്ഡിതോചിതമായിത്തന്നെ വിവരിക്കുന്നു. സാമൂഹികവും സാംസ്കാരികവുമായ ജീവിതത്തിന്റെ മണ്ഡലങ്ങളിൽ ബോധപൂർവ്വവും അബോധപൂർവ്വവുമായ പരിവർത്തനമാണു് കാലത്തിന്റെ സ്രവണം. ആ സ്രവണമാണു് ചരിത്രത്തിന്റെ ചരിത്രം. ഉൾക്കൊള്ളുന്നതു് എന്തു പറയുമ്പോൾ കാര്യമൊക്കെയായി.

സാഹിത്യം, നിയമം, കല, ശില്പം, മേയ്ക്കണികപ്രസ്ഥാനങ്ങൾ, മതം, തത്വശാസ്ത്രം, തുങ്ങിയ വിഷയങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ളതായി ചരിത്രത്തിന് അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. അതുപോലെ മനുഷ്യനെ സംബന്ധിച്ച കാര്യങ്ങൾ മുഴുവൻ ചരിത്രകാരന്റെ മാത്രം കരുതുകയല്ല; അതിനാൽ രാഷ്ട്രമീമാംസം, പുരാതനചരിത്രം, നവോത്ഥാനം, യന്ത്രതത്വശാസ്ത്രം, മനുഷ്യാസ്ത്രം, തത്വശാസ്ത്രം, തുടങ്ങിയ വിഷയം നശാവകളിൽ നമുക്കല്ലാം സഹായം കേട്ടിക്കൊണ്ടാണ് ചരിത്രകാരൻ ചരിത്രം നിർമ്മിക്കുന്നത്. അപ്പോൾ ചരിത്രത്തിന് മാറ്റു ശാസ്ത്രങ്ങളാലും ഉള്ള ബന്ധം എന്താണെന്നു് അറിയുന്നതു് നല്ലതു്. വശ്യമാണല്ലോ അതു്. പക്ഷെ മറ്റൊരു യത്നം ചെയ്യുന്നത് കേന്ദ്രപ്രസ്ഥാനം സാമ്പത്തികശാസ്ത്രം, സാമൂഹ്യശാസ്ത്രം, മതം, ഭൂമിശാസ്ത്രം, സാമൂഹ്യവി

ജോനും (Geo politics) പുറംവശം സാങ്കേതിക വിദ്യയുടെ അടിസ്ഥാനപരമായ സാമൂഹിക ശാസ്ത്രങ്ങളുമായി ചരിത്രത്തിനുള്ള ബന്ധത്തെയും കടപ്പാടിയെയും പറ്റി ഈയദ്ധ്യായത്തിൽ നാതിവസ്ത്രമായി ചർച്ച ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

ചരിത്രത്തിന്റെ സൃഷ്ടിയെപ്പറ്റിയും മൂല്യങ്ങളെപ്പറ്റിയും ചരിത്രകാരന്റെ വിവിധ സമാപനരീതികളെപ്പറ്റിയും വിദഗ്ദ്ധമായി വിവരിക്കുന്ന മൂന്നാമദ്ധ്യായം "കുറച്ചു വാക്കുകളിൽ നിറച്ചുകാൽ" പറയുന്നതിനു നല്ല ഉദാഹരണമാണ്. "വസ്തുതകൾ ശേഖരിക്കുന്നതിലല്ല അവയെ തെളിയിക്കുന്നതിലും തുരംതിരിച്ച് അപഗ്രഥിച്ചുപയോഗപ്പെടുത്തുന്നതിലും ആണ് ചരിത്രകാരൻ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടത്." "സത്യം നേർപ്പടണമെന്നും അതിന്റെ രീതിയെക്കൊണ്ടു ചരിത്രം ശാസ്ത്രപക്ഷത്താണ്. കണ്ടെത്തിയ സത്യത്തിന്റെ ഉതിലും ഭാവഭേദം കമാകയാൽ ആദ്യ കലാപക്ഷത്താണ്. "എത്ര വസ്തുനിഷ്ഠമായി വിവരിക്കാൻ ശ്രമിച്ചാലും സത്യത്തെ യഥാർത്ഥമായി ആവിഷ്കരിക്കാൻ ചരിത്രകാരന് വീഷമമാണ്." മുതലായ പ്രസ്താവങ്ങൾ നോക്കുക. കഴിഞ്ഞ ഒരു നൂറ്റാണ്ടുകാലത്തു യുക്തിപരമായ, ശാസ്ത്രീയവീക്ഷണത്തോടു കൂടിയ ചരിത്രരചന വളരെ വികസിച്ചു തെളിഞ്ഞു എന്നും ഈ അദ്ധ്യായത്തിൽ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ചരിത്രദർശനത്തെ യും അതിലെ വൈവിധ്യങ്ങളെയും പറ്റിയുള്ള അടുത്ത അദ്ധ്യായത്തിൽ നമുക്ക് പല സുപ്രശ്ന ചരിത്രകാരന്മാരെയും അവരുടെ തനതായ സമാപനരീതികളെയും പരിചയപ്പെടാം. എന്തിനാണ് ചരിത്രം പഠിക്കുന്നത്? പഠിപ്പിക്കുന്നത് എന്തിനാണ്? ചരിത്രത്തിന്റെ ഉത്തരമാണ് അവസാനത്തെ അദ്ധ്യായം "ചരിത്രത്തിൽനിന്ന് നമുക്കെന്താണ് പഠിക്കാവുന്നത്? പഠിക്കാനോണമില്ല എന്നതാണ് എന്ന് പറയാൻ തോന്നുകയും സത്യം അതില്ല എന്ന് ഡോ: രവിന്ദ്രൻ സമസഭയും സാമൂഹികമായും ഇതിൽ സമർത്ഥിച്ചിരിക്കുന്നു. "ജീവിതത്തിന്റെ ആഴവും പരപ്പും ഇതളും വെളിച്ചവും കൈ ചരിത്രപഠനത്തിലൂടെ നമുക്ക് വ്യക്തമാവുന്നു. കടന്നുപോയ കാലത്തിലെ നമ്മുടെ അവസ്ഥയുടെ ചിന്തകളെയും അനുഭവങ്ങളെയും അത് നമുക്ക് പരിചയ

പ്പെടുത്തിത്തരുന്നു ... മഹത്തായ ജീവിതങ്ങൾ വീണ്ടുമുള്ള പച്ചപിടിച്ചുനില്ക്കുന്ന ശാദലിയാണു ചരിത്രം" എന്നൊക്കെ വായിക്കുമ്പോൾ "നല്ല ചരിത്രം നല്ല സാഹിത്യവുമാണ്" എന്ന് ആരും പറഞ്ഞു പോകും. നമ്മുടെ ശുഷ്കമായ ചരിത്രപഠന സാഹിത്യത്തിന് നല്ലൊരു മുതൽക്കൂട്ടാണ് ഈ പുസ്തകം.

തെലങ്കാനയിലെ കൃഷിക്കാർ പട്ടാളത്തെതിരുന്നെൽപ്പായി നടത്തിയ സായുധ വിപ്ലവത്തെപ്പറ്റിയും അതിൽനിന്നു പഠിക്കാനുള്ള പാഠങ്ങളെപ്പറ്റിയും മലയാളത്തിൽ ആദ്യമായെഴുതപ്പെട്ട പുസ്തകമാണ് പി. ടി. ഭാസ്കരപ്പണിക്കരുടെ "തെലങ്കാനയിലെ സായുധസമരം." ഇംഗ്ലീഷിലുള്ള ഏതാനും പുസ്തകങ്ങളിൽനിന്ന് പ്രധാനമായും രവിനാരായണൻഡിയുടെ പുസ്തകം — കിട്ടിയ വിവരങ്ങൾ വിവർത്തനംചെയ്തു ചേക്കുകയേ പണിക്കർ ഇവിടെ ചെയ്തിട്ടുള്ളൂ. ഈ സായുധ വിപ്ലവത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലവും കാരണവും ഉത്ഭവവും വികാസപരിണാമങ്ങളും ഇതിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇന്ന് വായിക്കുമ്പോൾ പല പുതുമകളും തോന്നാം. കേന്ദ്ര ഗവർണ്മെന്റിനെയും കോൺഗ്രസ്സിനെയും പറ്റി അന്നത്തെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിക്കുള്ള അഭിപ്രായവും വീക്ഷണവും വളച്ചൊടിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ഇതിൽ കാണാം. അന്നുപയോഗിച്ച വിശേഷണങ്ങൾ ഇന്നുപയോഗിക്കുമോ എന്ന് ചിന്തിക്കേണ്ടതില്ല. അന്നത്തെ നേതാക്കന്മാരുടെ നയചിത്രങ്ങളും ഇതിൽ കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. ഈ പുസ്തകത്തിലെ ഏറ്റവും മനോഹരമായ ഭാഗം സംഘാടകർ പാർട്ടിനിലേക്കു നിർദ്ദേശങ്ങളും സർവ്വകലാശാലകളിലും സാമ്പത്തികവുമായ പാർട്ടിനിലേക്കു നിർദ്ദേശങ്ങളും സാമ്പത്തികവുമായ പാർട്ടിനിലേക്കു നിർദ്ദേശങ്ങളും ഇതിൽ കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. ഈ പുസ്തകത്തിലെ ഏറ്റവും മനോഹരമായ ഭാഗം സംഘാടകർ പാർട്ടിനിലേക്കു നിർദ്ദേശങ്ങളും സാമ്പത്തികവുമായ പാർട്ടിനിലേക്കു നിർദ്ദേശങ്ങളും ഇതിൽ കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്.

- 1) അനേച്ഛണം ആസവാദനം — എം. ഗംഗാധരൻ, 1974. പേജ് 148. വില 6 ക. N. B. S. കോട്ടയം.
- 2) ചരിത്രം എന്താണ്? — ഡോ: ടി. കെ. രവിന്ദ്രൻ, 1975. പേജ് 103. വില 4 ക. പുസ്തകം പബ്ലിഷേഴ്സ്, കോഴിക്കോട്.
- 3) തെലങ്കാനയിലെ സായുധസമരം — പി. ടി. ഭാസ്കരപ്പണിക്കർ, 1974. പേജ് 92. വില 4 ക. 3-75 പ്രഭാത ബുക്ക് ഹൗസ്.

“എന്നെക്കൊണ്ടൊന്നും പറയാതെ ഇ.”

“ബ് ഹോ!”

“ബ് ഹാ.”

അയാൾ പിന്നാന്നും ചോദിച്ചില്ല. കുറച്ചുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ അയാൾ അവിടെ നിന്നും എഴുന്നേറ്റ് ദൂരത്തു മാറിയിരുന്നു. അയാളോടൊപ്പമുള്ള നാലുപേരും കൈകൾ പെട്ടെന്ന് കെട്ടിപ്പിടിച്ചു. പത്തു പത്രങ്ങളു വയസ്സുള്ള ഒരു പെണ്ണ്.

ഒരു കെട്ടു ബീഡി മുഴുവൻ അതിനിടയ്ക്കു വലിച്ചുതിരുത്തു.

ഉച്ചക്ക് ഊണും കഴിച്ചില്ല. വിശപ്പു തോന്നിയില്ല. വേണ്ടതു കല്പിയാതിരുന്നു. അതു കിട്ടാൻ യാതൊരു വഴിയും കാണുന്നില്ല. ഏതോ ഒരു സ്റ്റേഷനിൽ വെച്ചു വടയും കാപ്പിയും കഴിച്ചു. ഒരു വട മു

വെളിച്ചം

ബിലിരുന്ന് പെണ്ണിനെ വെച്ചുനിട്ടു. ആദ്യം അവളെ വൃത്തിയാക്കി നാണമായിരുന്നു. തളയുടെ മുഖത്തു നോക്കി തലതിരിച്ചിരുന്നു. തള സമ്മതിച്ചിട്ടായിരിക്കണം. കുറച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ കൈ നീട്ടി വാങ്ങി. ഉടനെ അവളുടെ അനിയൻ ചെറുക്കനും ഓടിയെത്തി. അവർക്കൊക്കെയും ഒരു വട.

മാത്രം അധികം ഇരട്ടം മുഖം അവർ ഏതോ സ്റ്റേഷനിൽ ഇറങ്ങിപ്പോയി. എട്ടു പത്തു ദിവസം അങ്ങനെ കറങ്ങി നടന്നു. കയ്യിലുണ്ടാക്കുന്ന കാലശാക്കിതിന്നു.

അന്നേത്തോറും തെക്കുകിഴക്കായി നോക്കി ബാക്കൻ സിൻ എഴുന്നേൽപ്പോയി. പാക്കൻ ആണ് പോകുന്നത്. ചെറുക്കനായായിരുന്നു.

“അദ്ധ്യായം: നാതിവസ്ത്രം”

ആരോ വന്നു പറഞ്ഞു ഗേറ്റിൽ ഒരാൾ കാത്തു നിൽക്കുന്നു.

നേരിട്ട കണ്ടപ്പോൾ അമ്പരന്നു പോയി വാസ്തവോ?

വാസ്തവം ചരിച്ചു.

“നീ എന്തായിരിക്കണം ഉച്ചേ. ഞാനെന്താ പ്രാവർദ്ധം വന്നുപോയിട്ടു.” വാസ്തവം പറഞ്ഞു.

“ഞാനിവിടെത്തന്നെയാണിരിക്കുന്നത്... അതിരിക്കട്ടെ. ഇതാ ഇല്ലം. എവിടെ വരുന്നു?”

ഒരു ബിസിനസ്സ് കാര്യമായിട്ടു വന്നതാ.

എന്തിനാ?

“എല്ലാം ഒപ്പിച്ചു വെച്ചിരിക്കണം... അതു കളി വരുത്താ വെളിച്ചം... ഇതിനകത്താണു് എന്തോ ചെയ്യാം.”

പമ്മന്റെ നോവൽ

“അയ്യോ ഇപ്പോ വരാതെക്കൊള്ളൂ വൈകിട്ടേ ലിബർട്ടി ഒള്ള പാക്കൻ പറഞ്ഞു.

“ഹാ.”

എന്നാ ഞാൻ പോട്ടെ. പോരേയും കൈയെങ്കിൽ പലിശ വരാം. ഇല്ലെങ്കിൽ പോകും. മുമ്പെ എപ്പോഴെങ്കിലും കാണാം.” വാസ്തവം അലക്ഷ്യഭാവത്തിൽ പറയുന്നു.

“നീർച്ചയായിട്ടും നരണെന്റെ ദിവസം കല്പിച്ചിട്ടുള്ളു കൊണ്ടുപോകാം.”

“ഓഹോ.” വാസ്തവം പോകാനായി തിരിഞ്ഞു.

എന്നിട്ട് പെട്ടെന്നൊന്നു എന്തോ മറന്നു പോയപോലെ തിരിഞ്ഞു നിന്നു. ചോദിച്ചു.

“അ കാര്യം ചോദിക്കാൻ മറന്നു പോയി. നിൻറടുത്തു് തുറന്നു വെല്ലാം കാണോ?”

“എൻറട്ടത്തോ?” പാക്കൻ ആത്മതോടെ ചോദിക്കുന്നു, അവനത് വിശ്വസിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. വാസു തന്നോട് പണം ചോദിക്കുക.

“എൻറട്ടത്തോണ്ടായിരുന്ന രൂപയെല്ലാം ചെലവായി. ഇല്ലം നാലു കാക്കുമില്ല. മറ്റാസിദ്ധേക്ക് കമ്പിയടിച്ചെച്ചിരിക്കുവാ... നിന്റെ കയ്യിൽ ഒണ്ടെങ്കിൽ മതി.”

“എൻറട്ടത്തോയുടെ പത്തോ കൂപ്പതോ കാണാം. ഒണ്ടായിരുന്നതു മുഴുവനും നാട്ടിൽ പോയേച്ചു വന്നതോടെ തീൻ, അതാ മറ്റാസ് വഴി വരാതെ നേരെ ഇങ്ങു പോന്നതു തന്നെ.”

“കള്ളതിങ്ങുതാ... വൈകുന്നേരത്തേക്ക് രൂപ വരാം... അന്നേരം തന്നെ തിരിയരു നേക്കാം.”

“അതുകൂടി, തിരിയരു തന്നെ കാക്കും പാക്കൻ പറഞ്ഞു. “കൂപ്പതു രൂപയായിട്ട് തരാമെന്നിട” നാണമാ.”

“എൻറട്ടത്തേതിനാ നാണിക്കുന്നു. കള്ളതിങ്ങുതാ. ഒരു കപ്പി വിസ്തരിക്കാത്ത കാക്കുതാ. ഇല്ലെങ്കിൽ പിന്നെ നിന്റെ കൂട്ടുകാരുടേത്തൊരൊടയെങ്കിലും കയ്യിലൊണ്ടാണു നോക്കൂ. കിട്ടുന്നതാവട്ടെ, ഇൻ വൈകിട്ട് ഇല്ലെങ്കിൽ നാളെകാലത്തു തിരിച്ചുകൊടുക്കാമെന്നു പറ:”

“നോക്കട്ടെ.” പാക്കൻ തിരിഞ്ഞു. ഓടിപ്പോയി. വാസു ബിഡികത്തിച്ചു വലിച്ചു. എതിർവശത്തെ കെട്ടിടത്തിന്റെ മൂന്നാമത്തെ നിലയിലെ ബാൽക്കണിയിൽ ഒരു ചട്ടക്കാൽപ്പുണ്ണു നിൽക്കുന്നു. അവളുടെ വെളുത്ത കാലുകൾ അങ്ങേ അറ്റംവരെ ചട്ടക്കടിയിലായി കാണുന്നുണ്ട്.

പെണ്ണു ഷുദ്ധമായിച്ചു പാട്ടുപാടുന്നു. അവൻ തന്റെ ഹോട്ടലിൽ പാട്ടുപാടാൻ വന്നുകൊണ്ടിരുന്ന മാർഗ്ഗത്തിനെ മാത്രം എങ്ങാണ്ടുകിടന്ന തിങ്ങലിപ്പുണ്ണാണ്. ഇച്ചിരി തൊലി വെളുത്തതാണെന്നു മാത്രം ശബ്ദവും കൊള്ളാം. അതു രണ്ടും പീറ്റർ കാൾക്കുന്നു. ഇരിക്കാൻ പർത്താൻ കെടക്കും. രണ്ടുദിവസം മാത്രവും പകലും മുഴുവൻ തന്റെ മുറിക്കുകയായിരുന്നു.

പാക്കൻ കാടിവന്നു. പാലം കിരയുന്നതായിരുന്നു. ഇന്നും എല്ലാത്തരം കൃത്യമെങ്ങും

കിരയുന്നതിനിടയിൽ അവൻ പറയുന്നു. “അത്രേ കള്ള — സോറി.”

“മതിയെടാ ഉപ്പേ — എന്നാലിനി പിന്നെ കാണാം — അതിരിക്കട്ടെ ഇല്ലെ ചക്കിനെ കണ്ടോ?”

“ഏതു?” വാസു എതിർവശത്തെ കെട്ടിടത്തിലേക്കു നോക്കി.

“ഉം. ഇയാടെ കണ്ണ് യേക്കം” പാക്കൻ പറഞ്ഞു “എന്താ നോട്ടമൊണ്ടോ. ആ കെട്ടിടത്തിലൊള്ളതു മുഴുവനും മറ്റതാ — കപ്പലിൽ ജോലിനോക്കുന്ന നേവിക്കാക്കു കപ്പലൊണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുന്നതവരാ.”

“എന്തുവാ റോറു?” “അഞ്ചുമൊതലു” ആഞ്ഞുറുപരെ ഏതു റോറിൽ വേണോങ്കിലുമൊണ്ണ് — പക്ഷേ സൂക്ഷിച്ചുവേണം.

“ശരി. തൽക്കാലം വേണ്ട. പിന്നൊരിക്കൽ നോക്കാം” വാസു ശൗഖവത്തിൽ പറഞ്ഞു.

“അപ്പോൾ വളരെ പുറോഗമിച്ചിട്ടൊണ്ടല്ലോ.”

“അതു കാര്യം വേറെ. ബിസിനസ്സിന്റെ കേൾ ഇതൊന്നുമൊക്കെ തീർപ്പു. ബിസിനസ്സിനു ബിസിനസ്സ്.”

പാക്കൻ നവരണപോയി. അങ്ങനത്തൊരു വാസുവിനെ അവൻ അതിനുമുമ്പു മരിക്കലും കണ്ടിട്ടില്ല.

“രോറു” — പിന്നെ കാണാം” വാസു മെഴക്കുപിടിച്ച് കലുക്കിക്കൊണ്ണ് പറഞ്ഞു.

“ശരി.” വാസു തിരിഞ്ഞു നടന്നു. അവൻ കണ്ണുനിന്നും മറയുന്നതുവരെ പാക്കൻ നോക്കിനിന്നു.

അന്ന് ഏതാണ്ടും അദ്ധരാത്രിയോടെത്തന്നെത്തു് വാസു ആ മൂന്നാംനിലയിലെ പന്ത്രണ്ടാംനമ്പർ മുറിയുടെ കതകിൽ മുട്ടി. പാക്കം കടിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഒരു ചട്ടയിട്ട തള്ള വാതിൽ തുറന്നു. വാസു നിസ്സങ്കോചം അകത്തേക്കു കടന്നു.

“എന്തുവേണം?” തള്ള ഇംഗ്ലീഷിൽ ചോദിച്ചു.

“ഗേൾ” വാസു പറഞ്ഞു. തള്ള നിറച്ചുമ്പോക്കി. അവൾ കാര്യം മനസ്സിലാക്കി. തള്ളയെ സംബന്ധിച്ചി

ത്തോളം അത്തരം സംഭവങ്ങൾ ഏതാണ്ടും ഒരു പതിവായിരുന്നു.

വാസു ഒരു കസേരയിൽ ഇരുന്നു. തള്ള അകത്തേക്കു നോക്കിക്കൊണ്ണ് വിളിച്ചു.

“പീറ്റർ.”

“മമ്മി.”

“കോഹിയർ.”

നിമിഷത്തിനുള്ളിൽ പീറ്റർ പുറത്തേക്കു വന്നു. കൊമ്പൻ മിശയും കലെയമുള്ള ഒരു തടിയൻ. തള്ള അവരോടൊന്നോ പറയുന്നത് “ഗേറു മെട്ടു” കലർച്ചയായിരുന്നു

കടലിലുള്ള പൊണ്ണത്തടിയിൽ അവനി വാസു വെർണ്ണപോയി എങ്കിലും കസേരയിലു പോക്കറ്റിൽനിന്നും ഒരു-സിഗററ്റ്റെടുത്തു കത്തിച്ചുകൊണ്ണ് അവൻ അന്നു ജ്വാലിതനായി.

തടിയൻ “മെഴക്കുപിടിച്ച് വാസുവിന്റെ കഴുത്തു കത്തിച്ചിട്ടില്ല” മേലോട്ടു നൽകി.

“യു ഓണ്ണ് ഗേൾ?” യു ബ്ലഡി ബ്ലേസ്റ്റർഡ്... ഗോ ആൻഡ് യുവർ തർ... സാൻ കോഫ് ഏ ബിച്ച്... അവൻ കയ്യൊഴുപ്പിച്ച് ഒപ്പം പിടിച്ചൊരു തള്ളം തിരിെ പ്രതീക്ഷിക്കാതിരുന്നതുകൊണ്ണ്

പഠിക്കുക! ഗുഡ് ചിത്രശാസ്ത്ര ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ..

1. ജാലവിദ്യ — ചിട്ടകൾ, നാണയങ്ങൾ, തുവാല etc കൊണ്ടുള്ള ജാലവിദ്യകൾ ചെപ്പടി വിദ്യകൾ, തന്ത്രങ്ങൾ, മായാജാലങ്ങൾ, മാജിക് പഠിക്കാനുള്ള ചിത്രഗ്രന്ഥം. വില 6 രൂ.
2. സമഭാവ പഠനശാസ്ത്രം—കയ്യക്ഷരം, കപ്പ്, നടത്തം, വേഷം, ഭാവം മീശ, ജന്മദിനം, മരണലക്ഷണങ്ങൾ etc നോക്കി ഒരു വ്യക്തിയുടെ സ്വഭാവവും കഴിവുകളും പഠിക്കാനുള്ള ശാസ്ത്രം. വില 5 രൂ.
3. നക്ഷത്രഫലവും ലഗ്നഫലസാരവും—ഏതുമുഹൂർത്തത്തിൽ ജനിച്ചവരുടേയും ഭൂതവർത്തമാന ഭാവവിഹിതങ്ങൾ അറിയുന്നതിനും പറയുന്നതിനും വില 4 രൂ.
4. പ്രേമലേഖനങ്ങൾ—ശോക പര്യവസായിയായ പ്രണയകഥ ധാരാളം റെയിഞ്ച് ഡ്യൂ പ്രേമലേഖനങ്ങൾ സഹിതം വില 3 രൂ.
5. സാമൂഹികശാസ്ത്രം—സൂര്യപുരുഷ ലക്ഷണങ്ങൾ, മറുകൾ ചുഴികൾ, ലക്ഷണങ്ങൾ etc ഗുണദോഷ ഫലങ്ങൾ ചിത്രഗ്രന്ഥം. വില 2 രൂ.
6. ഷിറോയുടെ ഹസ്തരേഖാശാസ്ത്രം—ചിത്രങ്ങൾ സഹിതം വില 2 രൂ.
7. മുഖലക്ഷണശാസ്ത്രം—പൂർണ്ണ ചിത്രഗ്രന്ഥം വില 2 രൂ.
8. മെസ് മരിസം—മനഃശാസ്ത്ര ഉറക്കം, നിയന്ത്രിക്കുക, വശംവദരാക്കുക, പ്രാഥമിക പാഠങ്ങൾ വില 2 രൂ.
9. ഫിഫ്നോട്ടീസം—പരമൈകന്യ വാദവിദ്യ ശാസ്ത്രം വില 2 രൂ.
10. മാജിക് മാസ് മരവിദ്യയും—കൺകെട്ട് വേലകൾ, രഹസ്യക്കണക്കുകൾ ചിട്ടകൊണ്ടുള്ള മറിവുതിരിവുകൾ, etc വില 2 രൂ.
11. അത്ഭുതവാർത്തകൾ—രസകരമായ വാർത്തകൾ വില 2 രൂ.
12. രഹസ്യരോഗങ്ങളും നിവാരണമാർഗ്ഗങ്ങളും—ചികിത്സാഗ്രന്ഥം വില 1-50

എല്ലാറ്റിനും V. P. ചിലവ് പുറമേ ചിത്രകാറ്റിലോഗ് സൗജന്യം.

F. P. A. I. Thariannagar, via - Tiruvalla - R M S, Kerala

ഇവിടെയിരുന്ന് ഗുഹാമുഖം മെന്ററം

കിടപ്പറമ്പു—
സ്തുതികളെയെന്നായ് താലോലിക്കെ—
ക്കണ്ടെൻ വീണ്ടു—
മറിഞ്ഞെൻ; ഞാനെ—
ന്നച്ഛനുമുന്ദു പഠനവനല്ലോ!

2

ജാനിപറഞ്ഞു കടകഥ; നീയൊരു—
ബീജാബ്ധത്തിലിരുന്ന്.
യുഗങ്ങൾതൻ രഥയാനപഥത്തി—
ന്നരികിലൊരുപ്പുറഭൂമിയിൽ,
ഒരുകനിയായ്, തേൻകനിയായ്—
യെന്നടി—
വയറിൻ ചലനസ്തുതിയായ്—
തീർത്തു പാനീ—
യുഗങ്ങളെ നീയാവാഹിച്ചു...

3

പിന്നെയൊരോർത്തച്ചരണ
വീളിയ—
പെണ്ണിൻ പുഞ്ചിരിപോലെ,
മുത്തശ്ശിക്കേ പറയാൻ (നാണം)
പഴയൊരു—
കഥ; ഞാനിന്നു മുൻപറഞ്ഞു,
പകലുകൾവിണ തകർന്നുചുവന്നു—
വെളിച്ചം വിഴുന്തോൾ,
നീയുണർന്നു പുളയുന്ന— ജര—
കയറിത് ശക്തിയിലാക്കുക.
ആകെയൊരിക്കലിട്ട് പാകമെന്നെ—
ക്കനുകയാക്കിനി.
ഗതകാലങ്ങളിലൊന്നൊരോരമൻ—
സ്തുതിപോൽ താലോലിച്ചു.

4

മുത്തച്ഛൻ മുതലിന്നയുടെയുഷ്മള—
മുദ്രലിപികാരവരെയും,
ഞാനൊരുപുഴവായ്, പാമ്പായ്
അണലി—
പ്രാമ്പായോടിനടന്നു,
പിന്നൊരു കവസാരം അഴന്നു—
മുത്തശ്ശിയുടെ—
തണുത്തുറഞ്ഞൊരു—

കടലുൾക്കിടയിൽ
ലിപി
ദേവനാഥം

അർബുദം

രാത്രിയെവാരിയൊളക്കി,
ജനിതതിൽ രഥ—
യാനപഥത്തിൽ,
പഥികനൊരാളായ് തീർത്തു,
ഓർമ്മകൾവിണതകർന്നു, വീണ്ടു—
മുടഞ്ഞു; ഞാനി—
ന്നനേപാലത്തു നിർത്തി—
ഇനിയൊരുമോക്ഷം കണ്ടുകൊണ്ടൊന്നെ—
ന്നാശകൾ ചിറകുവിരിപ്പി—
നിത്യവിസ്മയസ്തുതികളെ ഞാനെൻ—
തകരവിളക്കിനുള്ളിലടച്ചു,
കൊളത്തിയ തീയ—
മണലുമ്പോളൊരു—
ദീനാലാപമുയർത്തു, കർണ്ണ—
തന്ത്രമാവട്ടി—
അമ്മയുടേതോ?
ഉടുപ്പണിയില്ലാതിരട്ടിൽതടയു—
മുത്തശ്ശിയുടേതോ??

• പശ്ചാത്താപ വിശ്വ—
കവി—
ഇന്നുള്ളതെന്തിനും
ഇന്നത്തെ മുഴുമെന്തിനും
നാളത്തെ ദുഃഖങ്ങളോ?
ഓ! അതെന്തിനാണൊന്നാശം
*(ഏതോ ഒരു കവിയോട് കല്പന)

അവൻ തെറിച്ചുപോയി, തെറിച്ചുപോയി
അടിച്ചു, ആകെ മഞ്ഞുപോയി.
ഒരു ഒരു നിമിഷമൊരു,
അടുത്ത നിമിഷത്തിൽ വാമ്പു വെട്ടി
മിരിക്കുന്നു.

തങ്കിയൻ മുപ്പി ചുമട്ടിക്കൊണ്ടു അടുക്ക
കയാണം
മിന്നാമറ, അടി, വെളിപൊട്ടംപോലെ
തടിയൻ, ചെങ്കിട്ടം, കപ്പം, നാശിപ്പി
ഒട്ടേ ചെപ്പും.

തടിയൻ പമ്പരംകറങ്ങുപോലെ കറങ്ങി.

“ഓ മൈ ഗോഡ്” തടിയൻ നിലവിളിച്ചു.

നോക്കിനിന്നിരുന്ന തള്ളയും നിലവിളിച്ചു.

തടിയന്റെ ബോധം തെളിഞ്ഞിരിക്കണം. കണ്ണു തുറന്നു നോക്കുമ്പോൾ വാസുനേരെ മുമ്പിൽ നില്ക്കുകയാണ്.

“കഴുവറിക്കുമോനെ നീ എന്നെ അടിക്കാറായോടാ—എടാ പട്ടി—” വാസു പുലമ്പുന്നു.

തടിയൻ പല്ലുകടിച്ചുകൊണ്ട് വീണ്ടും അടിക്കുന്നു.

വാസു അവന്റെ പള്ളക്കിട്ട് ഒരു കത്തുകൊടുത്തു.

തടിയൻ രണ്ടു കൈകൊണ്ടും വാസുവിന്റെ കഴുത്തിൽ കത്തിപ്പിടിച്ചു.

വാസുവും വിട്ടില്ല. രണ്ടുപേരുംകൂടി കെട്ടിമറിഞ്ഞു നിലത്തു വീണു.

നോക്കിനിന്നിരുന്ന തള്ള അവരുടെ കയ്യിൽക്കിട്ടിയതെന്തോ എടുത്തു വാസുവിന്റെ തലയ്ക്കിടിക്കുന്നു.

തല പെരുത്തുപോയി. കൂരിരുട്ടിൽ പെട്ടുപോയപോലെ തോന്നുകയാണ്. തല പോട്ടി ചൊരയൊലിച്ചു.

മുകളിൽക്കൂടി രക്തം കുതിഞ്ഞിറങ്ങുന്നു. അവൻ പിടഞ്ഞു. ആ പിടച്ചിലിൽ തടിയന്റെ പിടിവിട്ടു തടിയൻ പിന്നാക്കം മലച്ചുപോയി. വാസു വിട്ടില്ല. വിട്ടുകിട്ടിയതെന്തിന് സകല ശക്തിയും സംഭരിച്ചു അവൻ തടിയന്റെ നാഭിക്കിട്ട് വീണ്ടും ചവുട്ടി. തടിയൻ വായ് പൊളിച്ചു പോയി. ദയനീയമായ ഒരു നിലവിളി.

തടിയൻ രണ്ടുകൈകൊണ്ടും കാരറിൽ പിടിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. കണ്ണുമണികൾ മേലോട്ട് പൊങ്ങി വാസുവിട്ടില്ല. ചാടി എഴുന്നേറ്റു വീണ്ടും ചവുട്ടി.

തടിയൻ മിവെപ്പുപോലെ തളൻ വീണു.

തള്ള വാസുവിടു നിലവിളിച്ചു.

പറ്റിയ്ക്കു ആൾ ബഹളം കേൾക്കുന്നു. ആളൊക്കെയോ കോണികയറി വരുന്നു.

ആ വാസു കല്ലായംകൊണ്ടു മുക്ക തുടച്ചു. അപ്പോഴേക്കും ഒരു കൂട്ടം ആളുകൾ ഓടി വെത്തി.

തള്ള വാസുവിടു നിലവിളിച്ചു.

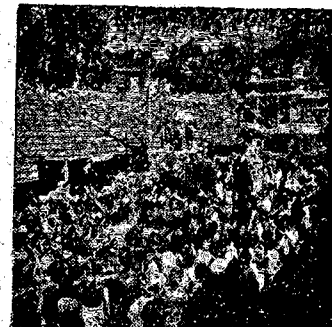
പറ്റിയ്ക്കു ആൾ ബഹളം കേൾക്കുന്നു. ആളൊക്കെയോ കോണികയറി വരുന്നു.

ആ വാസു കല്ലായംകൊണ്ടു മുക്ക തുടച്ചു. അപ്പോഴേക്കും ഒരു കൂട്ടം ആളുകൾ ഓടി വെത്തി.

തള്ള വാസുവിടു നിലവിളിച്ചു.

പറ്റിയ്ക്കു ആൾ ബഹളം കേൾക്കുന്നു. ആളൊക്കെയോ കോണികയറി വരുന്നു.

ആ വാസു കല്ലായംകൊണ്ടു മുക്ക തുടച്ചു. അപ്പോഴേക്കും ഒരു കൂട്ടം ആളുകൾ ഓടി വെത്തി.

എരുമേലി പേട്ടത്തുണ്ട്

ഡാം: ശങ്കരപ്പിള്ള, കന്നം.

ശബരിമല കഴിഞ്ഞാൽ ഏറ്റവും കൂടുതൽ തീർത്ഥാടകർ എത്തുന്ന കേന്ദ്രം എരുമേലിയാണ്. ജനവാസപ്രദേശമല്ലെന്നെ ഏറ്റവും വലിയ തീർത്ഥാടനം

എരുമേലിയിലാണ് തേനമ്പലം കഴിഞ്ഞാൽ ഏറ്റവും വലിയ തീർത്ഥാടനം എരുമേലിയിലാണ്. തേനമ്പലം കഴിഞ്ഞാൽ ഏറ്റവും വലിയ തീർത്ഥാടനം എരുമേലിയിലാണ്.

വൃശ്ചികം—ധനമാസത്തിൽ ശബരിമലയ്ക്കുപോകുന്ന ഭക്തന്മാർ പേട്ടത്തുള്ളത് നടത്തുന്നത് എരുമേലിയിലാണ്. അയ്യപ്പന്റെ ചരിത്രവുമായി എരുമേലിയ്ക്കു അഭേദമായ ബന്ധമാണുള്ളത്. മഹിഷി നിഗ്രഹത്തിനായിട്ടാണല്ലോ ഹരിഹര പുത്രനായ ശാസ്താവ് അയ്യപ്പനായി അവതരിച്ചത്. അയ്യപ്പന്റെ അവതാരമാദ്യേ ശം നിർവഹിക്കപ്പെട്ട സ്ഥലമാണ് എരുമേലി. എരുമയെ (മഹിഷിയെ) കൊന്ന സ്ഥലം “എരുമകൊല്ലി”യും പിന്നീട് “എരുമേലി”യുമായി തീർന്നുവെന്നു കരുതപ്പെടുന്നു.

ശബരിമലയാത്രയിൽ വളരെയധികം പ്രാധാന്യം കല്പിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു ദിവസമാണ് നാളികേരം. അയ്യപ്പനുള്ള പ്രധാന വഴിപാടുകളൊന്ന “നെയ്ത്തേങ്ങാ” എന്നല്ലോ. മലയാത്ര തുടങ്ങുന്നതുമ്പെന്ന് വീടിന്റെ നടയിൽ തേങ്ങാ ഉച്ചയ്ക്കൊണ്ടാണു്. മലയാത്ര കഴിഞ്ഞു തിരിച്ചു വരുമ്പോഴും വീടിന്റെ നടയിൽ തേങ്ങാ ഉച്ചയ്ക്കുണ്ടാ. എരുമേലിയിൽ പേട്ടത്തുള്ളത് അരുമേലി എന്നതിനു മുമ്പായി “കോട്ടപ്പടി”യിൽ നാളികേരം ഉരുട്ടണം. പേട്ടത്തുള്ളത് കഴിഞ്ഞു എരുമേലി വീട്ടുന്നതിനു മുമ്പായി എരുമേലി ക്ഷേത്രനടയിൽ നാളികേരം ഉരുട്ടണം. പതിനെട്ടാംപടി കയറുമ്പോഴും ഇറങ്ങുമ്പോഴും പടിയിൽ നാളികേരമുരുട്ടണം. കുന്നിക്കാർ മാളികപ്പുറത്തുയരട്ടെ മുമ്പിലും നാളികേരം ഉരുട്ടണം. പതിനെട്ടുകൊല്ലം മല ചവുട്ടിയവർ പതിനെട്ടാം പടിയിൽ കൈകൾ തെങ്ങൻതെയ്യം കഴിച്ചുവരുണം. ലക്ഷക്കണക്കിന് നാളികേരമാണു് ശബരിമല തീർത്ഥാടനക്കാലത്തു് ഉരുട്ടപ്പെടുന്നതു്. എരുമേലിയിലും ശബരിമലയിലും ഭക്തന്മാർ സമർപ്പിക്കുന്ന അവകാശം തേങ്ങാ പേലുകളെക്കൊടുക്കപ്പെടുന്നു. ലേലം പിടിച്ചവർക്ക് പതിനായിരക്കണക്കിന് രൂപാ ആദായം ലഭിക്കുന്നു. എരുമേലിയിൽ ശേഖരിക്കപ്പെട്ട നാളികേരങ്ങൾ ഭക്ത

ലേലക്കൻ

പരിസരത്തുതന്നെ ഉണക്കി കൊല്ലിയുമാകുന്നു.

ഭക്തന്മാർ സംഘങ്ങളായാണ് പേട്ടത്തുള്ളത് നടത്തുന്നത്. പതിനായിരക്കണക്കിന് അയ്യപ്പസംഘങ്ങൾ വിസംബർ ജനവരി മാസക്കാലത്തു് എരുമേലിയിൽ പേട്ടത്തുള്ളത്. “അമ്പലപ്പുഴ”, “ആലങ്ങാടി”, “സംഘങ്ങൾ ഗജവിമനാരുടെ അകമ്പട്ടിയോടെ നടത്തുന്ന പേട്ടകളാണ് ഇവയിൽ പ്രമുഖം. അമ്പലപ്പുഴ സംഘം പേട്ടത്തുള്ളപ്പോൾ ഒരു ഉഷ്ണപ്രത്യേകതയ്ക്കു് പ്രത്യക്ഷപ്പെടാറുണ്ടു്. യുക്തിവാദികൾക്ക് വിശ്വസിക്കാൻവാത്ത ഈ പ്രതിഭാസം വർഷങ്ങളായി ആവർത്തിക്കപ്പെടുന്നു. അമ്പലപ്പുഴയിൽനിന്നു് ഉഷ്ണഗേവാൻ ഗതസ്തന്റെ പുറത്തുകയറി പേട്ടത്തുള്ളത് ദർശിക്കാൻ വരുന്നതായിട്ടാണു് ഭക്തന്മാർ വിശ്വസിക്കുന്നതു്.

എരുമേലിയിൽ രണ്ടു ശാസ്താക്ഷേത്രങ്ങളുണ്ടു്. അറ്റത്തു കൊല്ലങ്ങൾക്കു മുമ്പു് പുത്തൻവീടു് എന്ന പേരുള്ളൊരു ക്ഷേത്രമുണ്ടു്. അപ്പോഴേക്കു് പണിയിച്ച പേട്ടകൊച്ചസ്ഥലമാണു്. ഇതാണെന്നു് പേട്ടത്തുള്ളത് കൊച്ചസ്ഥലത്തിൽനിന്നു് അറിയുന്നു. നാണൂർ വർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പു് ആലമ്പിള്ളി മലയ്ക്കുവേണ്ടി എന്ന പ്രമാണി പണിയിച്ചു വലിയസ്ഥലം (അയ്യപ്പക്ഷേത്രം) ആണു് മണാമെന്നതു്. പേട്ടത്തുള്ളത് വലിയ

യന്മലത്തിൽ അവസാനിക്കുന്നു. എരുമേലി പേട്ടയിൽ കൊച്ചുമലത്തുനിന്നു അഭിമുഖീകരിച്ച് "വാവര"യുടെ നാമത്തിലുള്ള മുസ്ളീം ദേവാലയം സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. പേട്ടയുള്ള കടന്നുപോകുന്ന വീഥിയിൽ കിഴക്കിൽ സെന്റ്. സെബാസ്റ്റ്യൻ നാമത്തിലുള്ള ഒരു കരിയൂപള്ളിയും അടുത്തുകാലത്തായി നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

എരുമേലി കൊച്ചുമലത്തിൽ നിന്നാണ് പേട്ടയ്ക്കുള്ള അരുഭിക്കുന്നതു്. രണ്ടു അയ്യപ്പപ്പാദം ബലമുള്ള ഒരു കമ്പു് തോളുകളിൽ വഹിക്കുന്നു. "പേടക്കമ്പു്" എന്നാണ് ഇതിനു പേർ. (എരുമേലിയിലെ ചന്ദ്രമുഖം ചതുപ്പു് തുടങ്ങിയ പ്രദേശങ്ങളിലെ പേടക്കമ്പുകളിൽ കഴിയുന്ന കുട്ടികൾ "കാട്ടിൽക്കയറി" കാട്ടാനയെ ഓടിച്ചിട്ടു് വെട്ടിക്കൊണ്ടുവരുന്ന ഈ കാട്ടുകമ്പുകൾക്കു് രണ്ടുമുതൽ അഞ്ചുവരെ രൂപാ വിലകൊടുക്കേണ്ടിവരും) കമ്പിളിയിൽ പച്ചക്കറികൾ കിഴങ്ങുകൾ എന്നിവ കെട്ടി കമ്പിൽ തൂക്കുന്നു. മറ്റുള്ള ഭക്തന്മാർ ശരക്കോൽ, പച്ചിലക്കമ്പുകൾ എന്നിവ കൈകളിൽ വഹിക്കുന്നു. എല്ലാവരുടേയും ദേഹത്തു്

കരിയൂ ചാരം, ഭസ്മം എന്നിവ വാരി പുശിയിരിക്കുന്നു. പലവിധ വാദ്യഘോഷങ്ങൾ തുളച്ചിട്ടു് അകമ്പടിസേവിക്കുന്നു. കൊച്ചുമലത്തിൽ നിന്നുതന്നെ പേട്ടയുള്ള കരിയൂ പ്രദിക്ഷണപച്ചു് കാണിയ്ക്കു തുടങ്ങുന്നു. അവിടെനിന്നു കിട്ടുന്ന ഭസ്മവുമായി പേട്ടയുള്ള മുസ്ളീം പോക്കുന്നു. ഒരാരാധനാ കേന്ദ്രത്തലേയ്ക്കു് പ്രതിരോഷം നടത്തുകയോ യാത്രപോകുന്ന ഒരു വിഭാഗം മതവിശ്വാസ കൾ മറ്റൊരു വിഭാഗത്തിലേയ്ക്കു് മതവിശ്വാസികളുടെ അരാധനാ കേന്ദ്രത്തിൽ ഒരു നിഷ്ഠായനവണ്ണം കയറി അരാധന നടത്തുന്നതു് എരുമേലിയിലല്ലാതെ ലോകത്തിൽ മറ്റൊരിടത്തും കാണപ്പെടുന്നില്ല. വടക്കേ ഇന്ത്യയിൽ ഹിന്ദു മുസ്ളീം മതങ്ങൾ കൊടികെട്ടി വാണിരുന്ന സമയത്തും എരുമേലിയിലെ ഒരു സൗഹൃദം അഭംഗ്യം നിലനിന്നിരുന്നു. പേട്ടയുള്ള കടന്നുപോകുന്ന വഴിയുടെ അരികിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന കരിയൂപള്ളിയിലും നിവേധി ഭക്തന്മാർ

നമുഹ സദ്യ

"സാമ്പിൾ വായന"

കാണിയ്ക്കു ഇടാറുണ്ട്. വലിയമ്പലത്തിലേത്തി കർപ്പാകം കത്തിച്ചു് പേട്ടയുള്ള കടന്നുപോകുന്നതിന്നു് നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട കരിയൂപള്ളിയിൽ വെട്ടിക്കൊണ്ടു് നാട്ടുകാർ അന്നുതന്നെ അതിയത്തിന്റെ നാമം മരണയെ നിലനിർത്താൻ പേട്ടയുള്ള കടന്നുപോകുന്നതു്. എരുമേലിയിലും ചുറ്റുപാടും പാക്കുന്ന പാവപ്പെട്ടവരും ഇടത്തക്കൊരുതായ ആളുകൾ ഒരു വർഷക്കാലത്തെ കച്ചവടത്തിനും ജീവിതാരോധനത്തിനും പോന്നു് മൂലധനം സമ്പാദിക്കുന്നതു് പേട്ടയുള്ള കാലത്താണ്. ഈ വലിയ പ്രദേശങ്ങളെയും അപകടിച്ചു് മോശമായി എരുമേലിയിൽ പട്ടിണി പൂർവ്വതയെല്ലാ എന്തെങ്കിലും പായാ പേട്ടയുള്ള കാലത്തു് രൂപപ്പെട്ടിട്ടുള്ള കടന്നുപോകുന്നതു് മറ്റൊരു കടന്നുപോകുന്നതു് കാണിയ്ക്കു തുടങ്ങുന്നു. ഇതിന്റെ നാമം എരുമേലിയിലുള്ള മുസ്ളീം മതാരോധനം പേട്ടയുള്ളവർക്കു് അറിയുന്നതു്. പ്രദേശങ്ങളെയും അപകടിച്ചു് മോശമായി എരുമേലിയിൽ പട്ടിണി പൂർവ്വതയെല്ലാ എന്തെങ്കിലും പായാ പേട്ടയുള്ള കാലത്തു് രൂപപ്പെട്ടിട്ടുള്ള കടന്നുപോകുന്നതു് മറ്റൊരു കടന്നുപോകുന്നതു് കാണിയ്ക്കു തുടങ്ങുന്നു. ഇതിന്റെ നാമം എരുമേലിയിലുള്ള മുസ്ളീം മതാരോധനം പേട്ടയുള്ളവർക്കു് അറിയുന്നതു്. പ്രദേശങ്ങളെയും അപകടിച്ചു് മോശമായി എരുമേലിയിൽ പട്ടിണി പൂർവ്വതയെല്ലാ എന്തെങ്കിലും പായാ പേട്ടയുള്ള കാലത്തു് രൂപപ്പെട്ടിട്ടുള്ള കടന്നുപോകുന്നതു് മറ്റൊരു കടന്നുപോകുന്നതു് കാണിയ്ക്കു തുടങ്ങുന്നു.

മറ്റൊരു പേടക്കമ്പു് പച്ചില സിന്ധു തുടങ്ങിയവ വിറ്റു് ദിവസം പത്തു പത്തഞ്ചു രൂപാ ഉണ്ടാക്കുന്നു. പത്തു രൂപ മുതൽ സിന്ധുതോളവരെ നടത്തിയെടുത്ത കറുത്തതു് 100 രൂപ കൂടും. ഡിസംബർ 26-ാം തീയതി രാത്രിയിൽ എരുമേലിയിലുള്ള മുസ്ളീം മതാരോധനം പേട്ടയുള്ളവർക്കു് അറിയുന്നതു്. പ്രദേശങ്ങളെയും അപകടിച്ചു് മോശമായി എരുമേലിയിൽ പട്ടിണി പൂർവ്വതയെല്ലാ എന്തെങ്കിലും പായാ പേട്ടയുള്ള കാലത്തു് രൂപപ്പെട്ടിട്ടുള്ള കടന്നുപോകുന്നതു് മറ്റൊരു കടന്നുപോകുന്നതു് കാണിയ്ക്കു തുടങ്ങുന്നു. ഇതിന്റെ നാമം എരുമേലിയിലുള്ള മുസ്ളീം മതാരോധനം പേട്ടയുള്ളവർക്കു് അറിയുന്നതു്. പ്രദേശങ്ങളെയും അപകടിച്ചു് മോശമായി എരുമേലിയിൽ പട്ടിണി പൂർവ്വതയെല്ലാ എന്തെങ്കിലും പായാ പേട്ടയുള്ള കാലത്തു് രൂപപ്പെട്ടിട്ടുള്ള കടന്നുപോകുന്നതു് മറ്റൊരു കടന്നുപോകുന്നതു് കാണിയ്ക്കു തുടങ്ങുന്നു.

മരിച്ച ഹാസമായി മലയാളികളുടെ മനസ്സിൽ നിറഞ്ഞുനില്ക്കുന്ന, മലയാളഭാഷയിലെ ഒരു കാലഘട്ടത്തിന്റെ ശബ്ദമായ, വയലാർ രാമവർമ്മയുടെ സമുചിതമായ ഒരു സ്മാരകം നിർമ്മിക്കാനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ നടന്നുവരികയാണ്. ജനതയുടെ സ്നേഹാർപ്പങ്ങൾ മാത്രം സ്വന്തം കുടുംബത്തിന് മിച്ചംവെച്ച ആ സ്നേഹധനന്റെ കളംബത്തിന് സാമ്പത്തികഭരണ ഉറപ്പുവരുത്തേണ്ടതും, അർഹമായ രീതിയിൽ ഒരു എൻഡോവ്മെന്റ് സ്ഥാപിക്കേണ്ടതും ഭാരതകലാസ്നേഹിയുടേയും കടമയാണ്. ആ കടമ ഒന്നുകൂടി ഓർമ്മിപ്പിക്കുകയാണ് ഞങ്ങൾ ഈ കുറിപ്പിലൂടെ.

വയലാർ രാമവർമ്മ സ്മാരകനിധിയിലേക്ക് സംഭരിക്കുവാൻ തീരുമാനിച്ചിട്ടുള്ളത്. താങ്കൾ ഉദാരമായി സംഭാവന നൽകി ആ വലിയ മനുഷ്യനോടുമേലുള്ള ഭാഷയോടുമുള്ള കടം നിർവ്വഹിക്കുവാൻ ഞങ്ങൾ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. കേരളത്തിനകത്തും പുറത്തുമുള്ള കലോപാസകരും, കലാസ്നേഹികളുമായ എല്ലാ നല്ല മനുഷ്യരും, കലാസാംസ്കാരിക സമിതികളും കർഷക വിദ്യാർത്ഥി തൊഴിലാളി സംഘടനകളും ഈ ഉദ്യമത്തിൽ ആത്മാർത്ഥമായി ഭാഗഭാക്കുകളാകണമെന്ന് ഒന്നുകൂടി ഞങ്ങൾ അപേക്ഷിക്കുന്നു.

നിങ്ങളുടെ സംഭാവനകൾ ട്രഷറർ, വയലാർ രാമവർമ്മ സ്മാരകനിധി, മലയാളമനോരമ കോട്ടയം എന്ന വിലാസത്തിൽ അയയ്ക്കുക.

ആയുർ, അഞ്ഞൂറു, ഇരുനൂറ്റിയമ്പതു, നൂറു എന്നീ തുകകൾ സംഭാവന ചെയ്യുന്നവർക്ക് വയലാറിന്റെ ചിത്രാങ്കിതമായ സംഭാവന ടിക്കറ്റുകൾ നൽകുന്നതായിരിക്കും.

വയലാർ സ്മാരകനിധിയിലേയ്ക്ക് സംഭാവന ചെയ്യുക

നൂറുരൂപയിൽ കുറഞ്ഞ തുകകൾ മണിയാർഡറായോ ഡ്രാഫ്റ്റായോ ചെക്കായോ അയയ്ക്കേണ്ടതാണ്. സ്റ്റേറ്റ് ബാങ്ക് ഓഫ് ട്രാവൻകൂറിന്റെ എല്ലാ ശാഖകളിലും സ്മാരകനിധിയിലേക്കുള്ള ഏതു തുകയ്ക്കുള്ള സംഭാവനയും സ്വീകരിക്കുന്നതാണ്.

വയലാർ സ്മാരകക്കമ്മിറ്റിയുടെ മഹത്തായ ഈ സംരംഭം വമ്പിച്ച ഒരു വിജയമാക്കിത്തീരുക.

പൊതുജനാരോഗ്യ വകുപ്പിന്റെ സേവനം

അയ്യപ്പസംഘങ്ങളെ ചാക്കിടാൻ മേളവാദ്യസംഘങ്ങൾ തമ്മിൽ പൊരിഞ്ഞ മത്സരങ്ങൾ നടക്കാറുണ്ട്. ഒരു നാദസ്വരവിപ്ലവം ദിവസം 100-150 രൂപ വരെ വരുമാനം കിട്ടുന്നു.

സർവ്വസമുദായമൈത്രിയുടെ കേളിരംഗമായിട്ടാണ് എരുമേലി വർഷങ്ങളായി നിലനിന്നു പോരുന്നത്. മലയാളപ്രദേശമായ എരുമേലിയിൽ ഹിന്ദുക്കളും മുസ്ലീങ്ങളും കൃസ്ത്യാനികളും ഏകോദനസഹോദരങ്ങളെപ്പോലെ കഴിയുന്നു. ഫരിദ് ജനങ്ങളുടേയും മലയരയർ ഉള്ളാടർ, മലവേടർ, തുടങ്ങിയ ആദിവാസികളുടെയും കോളനികളും ഇവിടുണ്ട്. എരുമേലിയിലേക്കുള്ളിൽ പരക്കെക്കൂടി സാധിക്കാത്ത പക്ഷം അത് ഒരതിക്കൂടി അവാച്യമായ മൈത്രി വിശേഷം തന്നെയാണ്.

തീർത്ഥാടനങ്ങൾ നിരവധി പൊതുജനാരോഗ്യപ്രശ്നങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കാറുണ്ട്. തീർത്ഥാടനത്തെ തുടങ്ങി പകർച്ചവ്യാധികൾ പൊട്ടിപ്പുറപ്പെടാം. തീർത്ഥാടനങ്ങളാണുബന്ധിച്ച് ആരോഗ്യവകുപ്പ് ശുചീകരണപ്രവർത്തനങ്ങൾക്കായി വരുന്നത്.

കകൾ ചെലവഴിക്കേണ്ടി വരുന്ന തീർത്ഥാടകർക്ക് ശുദ്ധജലം നൽകുക, മലമുതലിസർപ്പങ്ങളെ നശിപ്പിക്കുക, ചെമ്പുകൊട്ടകുകൾക്ക് വൈദ്യസഹായം നൽകുക തുടങ്ങിയവ ആരോഗ്യവകുപ്പിന്റെ സേവനങ്ങളിലുൾപ്പെടുന്നു.

എരുമേലി, പേരുത്തോട്, അഴക, ചമ്പ, കാമല, സന്നിധാനം, എന്നിവിടങ്ങളിൽ പൊതുജനാരോഗ്യവകുപ്പിലെ ഓഫീസുകൾ ഇൻസ്പെക്ടറന്മാരുടെ നേതൃത്വത്തിൽ ശുചീകരണപ്രവർത്തനങ്ങൾ നടത്തപ്പെടുന്നു. എരുമേലി, ശബരിമല എന്നിവിടങ്ങളിൽ ഇരുപത്തിനാല് മണിക്കൂറും പ്രവർത്തിക്കുന്ന താലൂക്കുകൾ ആശുപത്രികളും നടത്തപ്പെടുന്നു. പൊതുജനാരോഗ്യവകുപ്പ് നടത്തുന്ന ശുചീകരണ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ശ്രദ്ധിക്കുക.

പത്താമത്തെ പ്രിസം കഴിഞ്ഞ് ആദ്യ പത്രികയിലേക്കു തുടരുന്നത് നാം സ്മരിക്കുന്നു. അടുത്തവർഷം വീണ്ടും കാണാം. ഗുഡ് ബൈ! ഇല്ല! സിസ്റ്റർ! ഇതേക്കോണാണ് സംഭവിക്കുന്നതെന്ന് ഞങ്ങൾ ഇത്തവണ കണ്ടുപിടിച്ചു.

മേനിയക്കാക്കായ യന്ത്രോപാധി
 ഞ്ഛോഷയിൽ നാടകങ്ങളെഴുതി രാഷ്ട്രാ
 നരീയ പ്രശസ്തി ആർജ്ജിച്ചിരിക്കുന്നു.
 അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരുകേട്ട ഒരു നാടക
 ത്തിലെ കഥ ചുരുക്കിയെഴുതാം. കഥാനാ
 യകനും ഭാര്യയും ഭവനത്തിൽനിന്നും എ
 ഞ്ഛം പോകാതെ കഴിഞ്ഞുകൂടുകയാണ്.
 മുഖത്തോടുമുഖം നോക്കിയാൽ അവർ ശ
 ണ്ടുകൂടാതിരിക്കില്ല. അവരുടെ സംഘട്ടനാ
 ത്തകമായ ആ ദാമ്പത്യ ജീവിതത്തിന്റെ
 ഭയങ്കരത വലിച്ചിട്ടുകൊണ്ട് അടുത്ത മു
 റിയയിൽ ഒരുമുതലേക്കും കിടക്കുന്നുണ്ട്. അ
 ത്ത് ദിവസത്തോളം വളർന്നു. അതിന്റെ
 താടി വളർന്നു; കണ്ണുകൾക്കു തിളക്കമുണ്ടാ
 കുന്നു; നഖങ്ങൾ നീളുന്നു; ശരീരമാകെ ത
 ടിക്കുന്നു. ഒരുദിവസം ശവത്തിന്റെ ഭീമാ
 കാരമായ കാല് വാതിൽ തകത്തുകൊണ്ട്
 പുറത്തേക്കു വരുന്നു. കഥാനായകൻ ആ ശ
 വശരീരത്തെ കയ്യാൽ തിരുമാനിച്ചു. അ
 യാൾ അതിനെ വലിച്ചിഴച്ചുകൊണ്ട്

ണെന്നു തീർത്തു പറയാനും വയ്യ. എങ്കിലും
 പാമ്പു എന്നു വിളിക്കാം. അവൻ എപ്പോ
 ഴും അവരുടെ കിടപ്പുമുറിയിൽ വന്നു കിട
 ക്കും. അവൻ വളർന്നു തുടങ്ങി. മോശസ്സു
 കൂടി. ചിതമ്പലുകൾക്കു വലിപ്പം കൂടി.
 കഴുത്തിന് താഴെ രണ്ടു കാലുകൾ ഉണ്ടായി.
 ഒരു കാലിൽ കളച്ചു. വിരലുകളിൽ നഖങ്ങളും.
 അവൻ അങ്ങനെ വളർന്നുവളർന്നു യൗവനാ
 വസ്ഥയിലെത്തി. യൗവനപ്രാപ്തി ആയ
 പോൾ അവൻ അയാളുടെ ഭാര്യയുമായി
 വേഴ്ച തുടങ്ങി. (അപ്പോൾ "അവള"ല്ല
 "അവൻ"യെന്നു പിന്നീട് അവനെ വച്ചു
 കൊണ്ടിരുന്നു കൂടല്ലോ. അവർ തോക്കുകൊ
 ണ്ട് അവനെ ചെടിവച്ചു; ചത്തില്ല.
 ആഹാരത്തിൽ വിഷം കലർത്തിക്കൊടു
 ത്തു; മരിച്ചില്ല. പെട്രോൾ ഒഴിച്ചു ചുട്ടു
 നോക്കി; എന്നിട്ടും അവനെ ഒരു കഴുപ്പുവു
 മില്ല. ഒടുവിൽ അവനുവേണ്ടി വച്ചിരുന്ന
 വിഷമെടുത്ത് അവർ തങ്ങളുടെ നാക്കി

ഹിതൃത്തിന് അന്യഭേദമോട് വേ സപ്താ
 വർഷമെന്നു ഞാൻ ധരിച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്ന
 തിൽ തെറ്റിയില്ലെന്ന് ഇങ്ങനെയൊക്കെ
 വായിക്കുമ്പോൾ തോന്നിപ്പോകുന്നു. ഒരു
 ന്യൂനതമാത്രം ചൂണ്ടിക്കാണിക്കട്ടെ. ദമ്പ
 തികൾ തങ്ങളുടെ കഥ പറയുന്ന മട്ടിലാ
 ണ് ഇത് മെച്ചപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. അവർ
 വിഷം കഴിക്കുന്നതായും മരിക്കുന്നതായും
 കഥയിലുണ്ട്. മരിച്ചവർ എങ്ങിനെയാ
 ണ് സ്വന്തം കഥ പറയുന്നതു്? എന്താ
 ത്ത ചോദ്യം. ശവത്തിനു വളരാമെങ്കിൽ
 മരിച്ചവർക്കു കഥപറഞ്ഞുകൂടേ?

* * *

പണ്ട് മാതൃഭൂമി പത്രാധിപർ പ്രഖ്യാ
 തമായ സാഹിത്യകാരന്മാരോടൊക്കെയും അ
 വർക്കിച്ചുപെട്ട നാലുവർഷം എഴുതി അ
 യ്യോൻ ആവശ്യപ്പെട്ട ഉള്ളൂർ മഹാഭാര
 തത്തിലെ ഒരു ശ്ലോകമാണ് എഴുതി അ
 യ്യതു്. ഈ വി. കൃഷ്ണപള്ളി എഴുതി:—
 "അവൾ എന്നറിയപ്പെട്ടു എഴുത്തിലെ നാലു
 ല്ലനാലു വർഷമാണ് എഴുതിക്കിട്ടു.
 പക്ഷേ അക്ഷരത്തെറ്റുകൾക്കൊക്കും വ്യാ
 കരണപിശകുകൾക്കൊക്കും അതു പുസിൽ
 പെട്ടെത്താൻ വയ്യ." പുത്തേഴത്തു് താമൻ
 മേനോന്റെ മറുപടി ഇങ്ങനെയാണ്.
 "എനിക്കു നാലുപതിയല്ല, രണ്ടുപ
 തിയെന്നറിയും. അത് ഇതാ: അച്ചിടേ ദാ
 സ്യപ്രബൃത്തി ചെയ്യുന്നവർ കൊച്ചിക്ക്
 പോയങ്ങു തൊപ്പിമട്ടിടണം." ശരിയാ
 ണ്. hen-prooked, പന്ത്രണ്ടു എണ്ണാ
 ക്കെ ഇംഗ്ലീഷിലും കാഴ്ചക്കർ എന്ന്
 സംസ്കൃതത്തിലും ചിട്ടപ്പെടുത്തു ഭരി
 താരാസന്മാർ തൊപ്പിമട്ടിടുകതന്നെ വേ
 ണം. അങ്ങനെയൊരു ദാമ്പത്യ അവതരി
 പ്പിച്ചു. വൈവാഹികജീവിതത്തിന്റെ
 കാലക്രമേണയാകെ ഭംഗിയാർച്ച ചെയ്തിക
 ത്തിക്കുന്ന ഒരു കഥ പറയാനാകാൻ വഴിയില്ല
 എന്നതെന്നോ? എങ്കിൽ കലാപരമായി
 യിൽ ശ്രീ. സി. വി. ശ്രീമൂലൻ എഴുതിയ
 "മരണമുൾ സാമന്തമുൾ ശക്തി" എന്ന ചെ
 രുകഥ വായിച്ചാൽ സമ്പന്നരായ ഒരു
 ബൃത്തിൽ കയറി വിവാഹം കഴിച്ച ഒരു
 ഭാഗ്യരഹിതന്റെ കഥ കേൾക്കുക. പക്ഷേ
 ചെടിയിൽക്കു ഉച്ചിപ്പുകുന്മാരും വളർന്നു

പട്ടൻ പന്തലിക്കുന്നതുപോലെ ഇക്കഥ
 ഒന്നിനൊന്നു വ്യാപകമായി വരുന്നു. അയ
 വായിച്ചു തിരഞ്ഞോൾ നാം പ്രത്യേക
 തരത്തിലുള്ള ദാമ്പത്യജീവിതത്തിന്റെ
 കെട്ടുകളാകെ കാണുന്നു. കാര്യങ്ങൾ
 മനുഷ്യൻ വേദനയില്ലെങ്കിലും വായന
 കാക്കും അയാളുടെ സ്ഥിതിക്കു് ദുഃഖമു
 ണ്ടാകുന്നു. ദാമ്പത്യ വൃക്ഷത്തിന്റെ ജീർ
 ണ്ണിച്ച അന്തർഭാഗത്തെ എടുത്തു കാണിച്ചു
 വായനക്കാരന്റെ ജീവിതാവബോധത്തി
 ന് തിളക്കം നൽകുന്ന ഇക്കഥ-അസ്സ
 ലായിട്ടുണ്ട്.

മനസ്സിന്റെ കഴിവുകൾ അവൻ തി
 ണ്ടാണ്. അതിന് എവിടേയും പോ
 കാം. ആരുടെ മുൻപിലും ചെന്നു നി
 ല്ലാം. ആരെയും തലോടാം. എത്രയും
 ക്തിയേയും അടിച്ചു വേദനിപ്പിക്കാം. പ
 ക്ഷേ, മരക്കു് ആ കഴിവുകളില്ല. നോ
 നന്നവരെയൊക്കെ സ്വർഗ്ഗിക്കാൻ അതിന്നു

എം.കൃഷ്ണൻനായർ

സാധാരണ. ഒരു കൃത്യാനിയമംവെക്കേ
 ഹിന്ദുവുമായിട്ടെ മനസ്സുകൊണ്ട്. തെളി
 ആൾ ഉണ്ടായിട്ടു. അയാൾക്കെ മുൻപിൽ
 യാത്രാർ സമുദായം അതെന്നു പറഞ്ഞു.
 അവർ രണ്ടു പേരും തങ്ങളുടെ മാർഗ്ഗം
 ഉണ്ടാക്കു. പൊക്കുകയും ചെയ്തു. വർഷ
 ഞൾ കഴിഞ്ഞു. അവളുടെ ഭർത്താവു മ
 രിച്ചു. അവൾ അമ്മയായി. അങ്ങ
 നെന്നു കയറിയിരുന്ന് നോക്കി. കഴിഞ്ഞ
 കൂട്ടുമ്പോൾ അയാൾ വന്നു. അയാളുടെ
 ഭാര്യ മരിച്ചു പോയി. രണ്ടു പുത്രന്മാരും
 ണ് അയാൾക്കു. മുത്തവൾ കളിപ്പാട്ടുമാ
 രു പൊലംബമായി. ഇത്രയൊക്കെ അമ്മി
 യിൽ ജോലിനോക്കുന്നു. പാപ്പയ്ക്കു കൈ
 പൂർത്തുവെക്കുക കണ്ടു. മോശയും നി
 കും പററിത്തുണ്ടെന്നു സന്ദർശിച്ച് ചിടാ
 രും കൂട്ടൽ പ്രാപിക്കുകയോ? എന്താലും
 വിമർശനമുണ്ടായി. പഴയ സാമ്പത്തിക
 അർത്ഥശാസ്ത്രവും, അന്തർഭാഗത്തി

സാഹിത്യവാദഫലം

മേൽ നദിയുടെ തീരത്തേക്കു വരുമ്പോൾ
 അദ്ദേഹവെക്കായ മട്ടിൽ ആ മുതലേക്കും
 ബലുക്കുപോലെ ആയിത്തീരുന്നു. ആ ബ
 ലുക്കു കഥാനായകനെന്നു കൊണ്ട് ആകാ
 ശത്തു് ഉയർന്നുവന്നു. പോകുമ്പോൾ നാട
 കം അവനായിക്കുന്നു. മുതലേക്കും ഒരു സിം
 ബലാണ്. പ്രതീകമാണ്. എന്നതു വ്യക്തം.
 എന്തിന്റെ പ്രതീകമെന്നു് ആലോ
 ചിക്കേണ്ടതുളള ദമ്പതികളുടെ വിരസമാ
 യ ഭരതകാലത്തെയാവാം അതു സൂചിപ്പിക്കു
 ന്നു്. അല്ലെങ്കിൽ അവരുടെ നശിച്ച
 പോയ സ്നേഹമാവാം. നിരൂപകന്റെ ഭാ
 വനമു യോജിച്ച മട്ടിൽ എന്തും പറയാം.
 ഇതി "കലാകാരന്റെ"യിൽ ശ്രീ. ഉണ്ണിക്കു
 ണ്ണൻ തിരുവഴിയോട്ട് എഴുതിയ "കാല
 ത്തിന്റെ പുത്രൻ" എന്ന കഥ വായിക്കൂ.
 ദമ്പതികൾക്കു വിവാഹസമ്മാണമായി കി
 ടിയ പാമ്പൊഴിയുന്നു. അവൻ അവന്റെ
 അവളോ എന്നു നിശ്ചയിച്ചില്ല. പാമ്പാ

ലൊഴിച്ചു. മരണം അവന്റെ ശ്രമിക്കുകയാ
 ണ്. അപ്പോൾ അവൻ അപ്രത്യക്ഷ
 നായി.
 ഇക്കഥയിലെ ഈ പാമ്പു് സിംബലാ
 നെന്നതിൽ എന്തെങ്കിലും സംശയമു
 ണ്ടോ? ഏതിന്റെ പ്രതീകം? ദാമ്പത്യജീ
 വിതം തുടങ്ങുന്നതിനു മുമ്പുള്ള അവളുടെ
 അന്യപുരുഷ വേഴ്ചയെക്കുറിച്ചു സൂചി
 ക്കുന്ന ചിഹ്നമാകാമതു്. അല്ലെങ്കിൽ വിവാ
 ഹത്തിനുശേഷം ഇല്ലാതായപ്പോഴെ സ്നേ
 ഹമെന്നു സാമൂഹികം അതു സൂചിപ്പിക്കുക.
 എന്തായാലും അതിനെ നശിപ്പിക്കാൻ അ
 ക്കു നാശനഷ്ടം അതു്. അപ്രത്യക്ഷമാകു
 ന്നപ്പോൾ മാർഗ്ഗമേ അതു്. അപ്രത്യക്ഷമാകു
 ന്നുള്ള ഉണ്ണിക്കു ണ്ണന്റെ ഇദ്ദേഹമയക്കു
 റിച്ചു എന്നിരിക്കുന്നു പറയാനില്ല. അദ്ദേ
 ഹം യന്ത്രോപാധി നാടകത്തിലെ ആൾ
 യം സാക്ഷാത്കേയം എന്നിക്ക് അഭിപ്രാ
 യമില്ല. പക്ഷേ ഇന്നത്തെ മലയാള സാ

മലയാളനാട്

വാരിക

വരിസംഖ്യനിരക്കു്

ഒരു വർഷത്തേക്കു് 40-00 രൂ.
ആറുമാസത്തേക്കു് 20-00 രൂ.
ഒറ്റവ്രതി 00-75 രൂ.
വിദേശങ്ങളിൽ അയയ്ക്കുന്നതിന്നു് വരിസംഖ്യനിരക്കിൽനിന്നും പോസ്റ്റേജ് കൂട്ടതലായിരിക്കുന്നതാണു് മാനേജർ.

വർത്തമാനമാഹിതവിയെന്നു പണ്ടു പറഞ്ഞിട്ടു് ഇപ്പോൾ നഷ്ടമാണെന്നു് എഴുതിയല്ലോ. രാജലക്ഷ്മിയുടെ നോവൽ കോളകിളിപ്പൂവ് എഴുതിയിട്ടു് ഇപ്പോൾ ഉടുത്തുവർത്തിയുടെ കൃതികളുമായി താരതമ്യം നടത്തി അതു് നല്ലതാണെന്നു് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. എന്താ സമാധാനം? സമാധാനം ഇപ്പോൾ ഈ ലേഖനത്തിലൂടെ നല്കുന്നു. അത്തരച്ചപോയ സുഹൃത്തിനെ വീണ്ടും വിമർശിക്കാൻ എനിക്കിഷ്ടമില്ല. അതു് ഇപ്പോൾ ചെയ്യുന്നതു് സംസ്കാരലോപപുമാക്കും പക്ഷേ രാമ രാജയുടെ കാവ്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു് മുൻപുണ്ടായിരുന്ന മതം തന്നെയാണു് എനിക്കിഷ്ടമല്ല. അദ്ദേഹത്തെ കേരളീയർ നഷ്ടമായി കരുതുന്നു. ആ നഷ്ടം പൊലിഞ്ഞതിൽ മനുഷ്യനായ ഞാൻ കഷ്ടപ്പെടുന്നു. അതേയുള്ള.

ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവരെ കഥാപാത്രങ്ങളായി അവതരിപ്പിച്ചു് രണ്ടു ദാമ്പത്യജീവിതങ്ങൾ തകർത്ത രാജലക്ഷ്മിയെ മനുഷ്യവർത്തിന്റെ പേരിൽ ഞാൻ മുൻപു് വിമർശിച്ചിട്ടുണ്ടു്. തന്നെ കളി ബങ്ങലെ എന്നീക്കു റേരിട്ടറിയാം. ആ തകർച്ചയ്ക്കു് കാരണം അവരുടെ നോവലുകളാണെന്നു് അങ്ങനെയൊരു തരത്തിലേക്കു ചില വ്യക്തികളെ ആ നോവൽ തള്ളിയെടുക്കുകയും അതിന്നു് എന്റെ അഭിപ്രായസഹായം ശ്രീ മു. തുറവർക്കിയുടെ എട്ടു കൃതികളൊക്കും സാക്ഷ്യമുണ്ടു്. എന്നാൽ വർത്തിയായ മുൻപിന്റെ എഴുത്തുകാരും നോവലുകാരും തളിച്ചുനോക്കിയാൽ രാജലക്ഷ്മിയുടെ നോവൽ വിജ്ഞാതമാണെന്നു് സ്ഥിരപ്പെടുകയും ചെയ്യും. എന്തിന്നു് വർത്തി

നിയം വൾഫ്? രാജലക്ഷ്മിയെപ്പോലെ ഒറ്റ നോവലഴുതിയിട്ടു് ആത്മഹത്യചെയ്ത സിൻഡ്രിയയ്ക്കുതന്നെ Bell Jar എന്ന കൃതിയുമായി അത്ര തന്നെ താരതമ്യപ്പെടുത്തു. ബർ ജാർ വെക്കുതലും "ഓരു വഴിയും കടന്നു നിഴലുകളും" പുല്ലൊടിയുമാണെന്നു തെളിയും.

ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിച്ചിട്ടു് പോകാൻ ഭാവിച്ച ആ പെൺകുട്ടിയോടു് ഞാൻ ചേർ ചോദിച്ചു. പറിക്കുകയാണോ എന്നും. ഉത്തരം കിട്ടി:— "എന്റെ പേരു ശാരദാമണി. ഞാൻ പെരുന്താണി എൻ. എസ്. എസ്. കോളേജിൽ ഇംഗ്ലീഷ് ലക്ചററായി ജോലി നോക്കുന്നു." പോന്നതിനുമുൻപു് രാമവർമ്മയുടെ "പ്രളയപയോധിയിൽ" എന്നു തുടങ്ങുന്ന ഗാനം "സബ്ജെക്ട് പൊയടി" ആണെന്നും ചങ്ങമ്പുഴയ്ക്കു് ആ രീതിയിൽ ഉദാത്തമായ ഗാനമെഴുതാൻ കഴിയുമായിരുന്നില്ല എന്നും ശാരദാമണി പറഞ്ഞു. ഇവിടെയും ഞാൻ മൗനം അവലംബിക്കുന്നു.

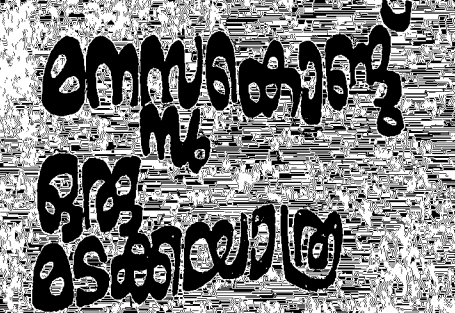
നാൾ കോവിലിലെ ഒരു കോളേജിൽ ആർട്സ് കളുണ്ണി ഉദ്യോഗസ്ഥനായിരുന്ന ശ്രീ. ശാരദാമണി കണ്ണൻപിള്ള പോകാമെന്നു് സമ്മതിച്ചിരുന്നു. അന്നു് അദ്ദേഹം മലയാളം നിഘണ്ടുവിന്റെ എഡിറ്ററായിരുന്നു. ജോലിത്തരക്കുകൊണ്ടു് അദ്ദേഹത്തിന്നു പോകാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ആർട്സ് കളുണ്ണി സിക്രട്ടറി പലരെയും സമീപിച്ചു. ഒടുവിൽ നിർവാഹനായി. എന്റെ അടുക്കൽ നാലുമണിക്കു് എത്തി. മിററിങ്ങു് രണ്ടു മണിക്കാണു് ആദ്യം കിടന്നു. എന്തിന്നു് പറഞ്ഞു്, പയ്യന്റെ കൈപ്പിൽ കണ്ണൻ ഞാൻ വഴങ്ങി. ഞങ്ങൾ അഞ്ചുപേർ മണിക്കു് കോളേജിലെ മുറിയെപ്പോൾ വിദ്യാർത്ഥികൾ കൂടിത്തുടങ്ങുന്നു. പ്രിൻസിപ്പൽ കോപാകലനായി എങ്കിലും നേർക്കു് ഒരു ചുറ്റും. എന്നിട്ടു് ഒരു ഗർജ്ജനവും. "Hullo Mr. Sooranad Kurjan Pillai, why are you so late? Have you no manners?" ആളുകൾ നമ്മെ തൊന്നിയതിലൂടെ ദുഃഖമുണ്ടാകും. അർദ്ധ നൂറ്റാണ്ടു സത്യസന്ധിത കണ്ണൻപിള്ളയെക്കുറിച്ചും "സവിശേഷമായ പരിശീലനത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കും."

ഇത്രത്തു വട്ടമുഖത്തു് നന്നത്തു മേൽമിശ്രം കവിളിലേക്കു പടന്നുറങ്ങുന്ന മുട്ടിച്ചാലുകൾ കറുത്തു തഴച്ച കൂട്ടുപരികളാലും വശ്യസുന്ദരങ്ങളായ കണ്ണുകളും. ഒരു പ്രിയരൂപം കാലിന്റെ നഗ്നത പുറത്തു കാട്ടുമാൻ കാൽമുട്ടുകൾക്കു രണ്ടിഞ്ചു് മേലേ നില്ക്കുന്ന വെള്ളപ്പൊക്കം. മോഹം മീൽപ്പാശ്ചാത്യം പട്ടാളച്ചിട്ടയിൽ നടക്കുമ്പോൾ തുളുമ്പുന്ന മാംസഭാഗങ്ങൾ... ഇതാണു് റോസമ്മ ദേവസ്യ. ഞാൻ ചെല്ലുമ്പോൾ അവിടെ പെൺ നേഴ്സിപ്പു ആൻനേഴ്സ് മാത്രം. ഒരു ദിവസം ഉണ്ടു്. ഒരു ചോഷയാത്രയുടെ പൊലിമയോടെ റോസമ്മ വരുന്നു. വാർഡിൽ ഇരുപതുവരും കിടന്നു. രോഗികൾ ഇരുപതുവരും നോക്കി. നാടേതു് ചോഷയേതു് എന്നൊന്നും ആക്കും. മനസ്സിലായില്ല. ഇംഗ്ലീഷിലും ഹിന്ദിയിലും മാത്രം സംസാരം. അതും അത്യാവശ്യത്തിന്നു്. ബാക്കിലെമ്പോലും ആശുപത്രിയിലും ചില ചിട്ടകളൊക്കെയുണ്ടു്. നിശ്ചയം കിടപ്പിലാണെങ്കിൽ രക്ഷപ്പെട്ടു. അ

പാറപ്പുറത്തു് പ്ലാത്തവമൊക്കെ രാപ്പിലെ കിടക്ക വിരിഞ്ഞു. കണ്ണാടിജനാലുകളിലെ പൊടി മുട്ടിയുണ്ടു്. ആവയുപോലെ സ്റ്റാഫിനെ സഹായിക്കണം. വന്നദിവസംതന്നെ റോസമ്മ പലരെയും ശകാരിച്ചു. താക്കിയ ചെയ്തു. എന്നെ മാത്രം ഗൗരവത്തിലൊന്നു നോക്കിയിട്ടു പോയി. വിററററററ ഞായറാഴ്ച. കളിനിങ്ങളുടെ ദിവസം. എല്ലാവരും ഓരോരോ ജോലികളിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഞാൻ മാത്രം പത്രം വായിച്ചുകൊണ്ടു് കട്ടിലിൽ നിന്നുറങ്ങി വന്നു കിടന്നു. അടുത്തുവന്ന മുഖത്തേക്കു് തറച്ചിട്ടു നോക്കി റോസമ്മ ചോദിച്ചു. "വാട്ടു്? ആർ യു ഇൻ ഡെത്തിംഗ് റൂം? ഇൻ ലിസ്റ്റ്?" (നിങ്ങളു് ഇത്തരമായ റോസമ്മയെക്കുറിച്ചാണോ?)

അദ്ധ്യായം പതിമൂന്നു് "വൈ?" (എന്താ?) "ഓർ അദേംസ്" ആർ വെക്കിംഗ് യു എലോൺ ലിയിംഗ്? ആസ് ഹൗക്ക് ഇൻ ഡി റെറ്റി ലിസ്റ്റ്? (മറ്റുള്ളവരെല്ലാം ജോലി ചെയ്യുന്നു. നിങ്ങൾമാത്രം കിടക്കുന്നു. അത്യാസനരോഗിയെപ്പോലെ.) "ഐ ആക്കു അണ്ടർ ഓബ് സർവ്വൈസിം" (ഞാൻ നിരീക്ഷണത്തിലാണു്.) "ദാററു് മിൻസ്" യു ആർ പ്രിൻസിപ്പൽ റെറ്റി ലിസ്റ്റ്? (എന്നുപറഞ്ഞാൽ നിങ്ങൾ രോഗം അഭിനയിക്കുകയാണു്.) "മേ ബി." (ആയിരിക്കാം.)

പോട്ടുന്നനെ വന്നു മലയാളം. "ഞാൻ മേട്രനോട്ട റിപ്പോർട്ടു ചെയ്യും." "ആരോടു് വേണമെങ്കിലും ചെയ്തുകൊള്ളു എനിക്കു ജോലി ചെയ്യാൻ മനസ്സില്ല." "ഐ വിൽ സിററു ഇററു്." "വെരി പെൽ." മറ്റുള്ളവരുടെ മുഖത്ത് പൊച്ചുവർത്തു ദിമാനകത്തും ഗൗരവത്തിന്റെ കമളം പൊട്ടിപ്പോയിരിക്കുന്നു. രോഗികളെ ഒന്നു നോക്കി എന്നിട്ടു് ഗൂഢിയിൽ പോയി. മേട്രന്റെ അകമ്പടിയോടെ ആർ മുഴങ്ങിവന്നതു കാത്തു കിടന്നു. വരുമ്പോഴെത്തു പരയുന്നു. വരുന്ന വരുന്ന പരഞ്ഞെങ്കിലും സംഗതി പട്ടാളമോണം. അ

പോർട്ട് ചെയ്താൽ കടുത്തും. നേഴ്സി നോട്ട് അപമര്യാദ കാണിച്ചു; അസഭ്യം പറഞ്ഞു. —

എന്തസഭ്യം? അവരുടെ ദാസ്യവേല ചെയ്യാനുണ്ടോ താൻ ആളുപത്രയിൽ വന്നത്? ആരു പറഞ്ഞാലും അനുസരിച്ചു കൊള്ളണം എന്നൊന്നും നിയമമില്ല. നിയമവിയേതമായി മേലധികാരി നല്കുന്ന ഉത്തരവുകൾ ലംഘിക്കുന്നതിനാണ് ആർ മിത്തേഴ് 63-ാം വകുപ്പുപ്രകാരം ശിക്ഷ. ഒരു ആക്സിലറിനേഴ്സ് തന്റെ മേലധികാരി ആകുന്നതെങ്ങനെ?

ഇങ്ങനെയൊക്കെ ആലോചിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ഉള്ളിലെ ഭീതിമാറിയില്ല. വിചാരിച്ചാൽ ഏതു നിയമവും വളച്ചൊടിക്കാമല്ലോ.

അന്നു വൈകോളം റോസമ്മ എനിക്കു മുഖം തരാതെ നടന്നു. പിറ്റേദിവസം വീട്ടിലെ മരുന്ന് കടിക്കാൻ ചെന്നപ്പോൾ മുഖത്തു നോക്കാതെ പറഞ്ഞു:

“ഏതായാലും ഞാൻ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തില്ല.”

“അയ്യോ ചെയ്യണതായിരുന്നല്ലോ.” അങ്ങനെയൊരു കരുതിത്തരമാണപ്പോൾ നാവിൽ വന്നത്. വീടേക്കു കണ്ണുകളോടെ മുഖത്തേക്കു തറച്ചുനോക്കി.

“അത്ര വലിയ മിറ്റക്കൊന്നും ആവണോ, കേട്ടോ?”

“ഉത്തരവ്.”

റോസമ്മ അരിയായെ ചിരിച്ചുപോയി. ചിരിച്ചത് അപകടമായി എന്ന വിചാരത്തോടെ പെട്ടെന്നു ഗൗരവഭാവം വീണ്ടെടുത്തു.

അങ്ങനെയൊണ് അടുപ്പത്തിന്റെ തുടക്കം. നാലഞ്ചു ദിവസങ്ങൾക്കുശേഷം പതിവുള്ള ഗൗരവമുള്ളതെ ചോദിച്ചു.

“ഒരു സഹായം ചെയ്യുമോ?”

“പറഞ്ഞാടു.”

ഇൻസ്പെക്ടറാണ്. മരുന്ന്കുപ്പികളിലൊക്കെ വൃത്തിയായി ഒന്നു പേരെഴുതിത്തന്നു.

“എന്റെ എഴുത്തിന് വൃത്തിയുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞു?”

“കുത്തിൽ മുരളിവിളാസം എഴുതിവെച്ചിരിക്കുന്നത് ഞാൻ കണ്ടു.”

“കുറേ നായിച്ചുനോക്കിയില്ലല്ലോ.”

“വായിച്ചാൽ അപകടമുണ്ടോ?”

“പിന്നെ, പ്രേമലേഖനമല്ലേ?” കാര്യമില്ലെങ്കിലും റോസമ്മയുടെ മുഖം വാടി. അതാണല്ലോ പെണ്ണു.

അതിമനോഹരമായി ഞാൻ കപ്പികളിൽ ചായംകൊണ്ടു മരുന്നുകളുടെ പേരെഴുതിക്കൊടുത്തു. അക്കാലത്തു വരുന്നതുള്ള വാസനയായിരുന്നല്ലോ മുസിൽ റോസമ്മ പറഞ്ഞു:

“ഇൻസ്പെക്ടറുടെ ഏറ്റവും നല്ല സർട്ടിഫിക്കറ്റു കിട്ടിയത് എന്റെ വാർഡിനാണ്. താമസം വെരി വെരി മച്ച.”

“നോ മെൻഷൻ.”

“അറിയാതാണെങ്കിലും ഞാനൊന്നു മനസ്സു നോവിക്കുക ചെയ്യൂ.”

“അതൊക്കെ മറന്നുകളയൂ.”

പക്ഷേ റോസമ്മ മറന്നില്ല. രാവിലെ ഡ്യൂട്ടിക്കു വരുമ്പോൾ ആരും കാണാതെ രണ്ടു മിറായി എന്റെ തലയിണക്കീഴിൽ വെച്ചിട്ടു പോകും. നാലുമണിക്കു ചായ കടിക്കാൻ പോയിട്ടു വരുമ്പോൾ എന്റെ കിട്ടിയ ഒരു പലഹാരം കടലാസിൽ പൊതിഞ്ഞു കൊണ്ടുവരും. നേരം കിട്ടിയാൽ ഡ്യൂട്ടിമിതൽ വിളിച്ചിരുത്തി വർത്തമാനം പറയും. ഇപ്പോൾ പുറം മാന്യതയൊന്നുമില്ല. മുഴക്കടിയനായ അപ്പൻ. അപ്പനെ അശേഷം അനുസരിക്കാത്ത കൊച്ചമ്മ. ഇവ കിടയിൽ കിടന്നു വീർപ്പുരൂട്ടിയാണ് റോസമ്മയും രണ്ടുനാളായിരുന്നില്ല. ഇവിടെനിന്നു രക്ഷപെടാൻവേണ്ടി S. S. L. C പാസായപ്പോൾ പട്ടാളത്തിൽ ചേർന്നു.

അങ്ങനെ അകൽച്ചയുടെ ദേഹകൾ കാരോനായി മാറിപ്പോവുകയും അടുപ്പം വേഗത്തിൽ ദുർലഭമാവുകയും ചെയ്യുന്ന കാലത്തു ഒരുദിവസം ഞാനൊരു സ്വാതന്ത്ര്യം കാണിച്ചു. അല്ല, കടന്ന സ്വാതന്ത്ര്യം. ഡ്യൂട്ടിമിതൽ അടുത്തടുത്തുനിന്നു സംസാരിക്കുകയായിരുന്നു. തൊട്ടു തൊട്ടില്ല എന്നുമാത്രം അടുത്തു. ഞാൻ കയ്യിൽ പിടിച്ചുമാർത്തി. ബലമായി, അർത്ഥശർമ്മായി. ഇന്നാലോചിക്കുമ്പോഴും അങ്ങനെ ചെയ്തപ്പോഴെങ്കിലും കറുപ്പോടായില്ല. ഇത്ര നീളത്തെ ‘സെക്സ്’ അതിനു മുൻപോ അതിനു ശേഷമോ കണ്ടിട്ടില്ല.

ഒട്ടനേരം എന്റെ സൂക്ഷിച്ചുനോക്കിനിന്നു ദേഷ്യമല്ല, സന്തോഷവുമല്ല. ഏറെ നാളായി കണക്കാക്കുന്ന വില്പനയെ എന്തോ

വസ്തു തന്റെ കീഴത്തുള്ളിൽത്തന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നതായി കണ്ടുപിടിച്ചാൽ തോന്നുന്ന കൗതുകഭാവം.

അക്കം പറയുമ്പോലെ റോസമ്മ ചോദിച്ചു:

“ഉം..... എന്തുവേണം?”

വേണ്ടതെന്താണെന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞില്ല. പക്ഷേ അതെന്റെ കണ്ണിലുണ്ടായിരുന്നു.

ഒന്നാലോചിച്ചിട്ട് റോസമ്മ പറഞ്ഞു:

“ഡൈറക്ടറുണ്ടോ?”

“എന്തിന്?”

രാത്രി ക്വാർട്ടേഴ്സിൽ വരുന്നു.

“അയ്യോ.”

“അത്രയൊന്നും പേടിക്കാനില്ല. ലാമ്

ററിലുള്ള ബെൻഡോഡം വരുമ്പോൾ

ആദ്യം കാണുന്ന ക്വാർട്ടേഴ്സാണ്

എന്റെറൂട്ട്.”

“മുർഖ!”

“ഉണ്ടാവും. ഞാനയാളെ പറഞ്ഞു നിൽ

ത്തിക്കൊള്ളാം."

മിണ്ടിയില്ല.

"ഇന്ന് രാത്രിതന്നെ പത്രം വരികെന്നാണു മണിക്കുശേഷം കേൾക്കുക."

"ശരി."

ഒന്നുമൊക്കെ പഠിക്കുകയാണ്. പിന്നെ രാത്രി: ഇത്രവലിയ സാഹസം വയ്ക്കരുത് എങ്കിലും അകലെയൊന്നും നേഴ്സസ് ക്യാർട്ടേജ്സ് പാതിരാനേരത്തു് ആ വഴി എവിടെ പോകുന്നു എന്ന് ചോദിച്ചാൽ എന്തു പറയും? ഇർവ്വയോടു് അവർ പറഞ്ഞാൽ അവൻ അന്നു സരിക്കുമോ? പറയാൻ മറന്നുപോയെങ്കിലോ? വയ്പ്പിടിക്കപ്പെട്ടുപോയാൽ—

ഇതൊരുവശത്തു്. മറുവശത്താകട്ടെ മനസ്സിന്റെ അനുസരിക്കാത്ത ആശയം അവസരം നഷ്ടപ്പെടുത്തിയാൽ— മടങ്ങിവരാത്ത അപൂർവ്വാവസരം. പൂർണ്ണമനസോടെയുള്ള ക്ഷണം. പിൽക്കിടയുന്നതു് ആണെന്നാണോ?

അവസാനം രണ്ടും നിശ്ചയിച്ചു ഇറങ്ങി നടന്നു. ഗേറ്റിൽ മദ്ധ്യഹസ്തര്യനേ പ്രോലഭ പ്രകാശിക്കുന്ന ചൈതന്യം. ചൈതന്യം ചുവട്ടിൽ നിറയോക്കുമായി ഉലയുന്ന ഇർവ്വ ചങ്കിടിച്ചു. ഓടി രക്ഷപെട്ടാലോ എന്നു് ഭയനമില്ല. ആലോചിച്ചു.

"ആയിരം ബാബുജി"— ഇർവ്വ. രണ്ടും നിശ്ചയിച്ചു് അടുത്തുചെന്നു.

ഇർവ്വ പേരു ചോദിച്ചു. പേരുപറഞ്ഞപ്പോൾ പുഞ്ചിരിച്ചു.

"അന്തർ ജാതിയേ."

ഗേറ്റു കണ്ടു ചെന്നപ്പോൾ വാതിൽ പാളി ഒരല്ലെ തുറക്കപ്പെട്ടു. അമ്പിളിക്കീറു പോലെ ചിരി. കൈപിടിച്ചു് അകത്തുകയറി. വാതിലടഞ്ഞു. മൈനർ ഗൗൺ. കളികഴിഞ്ഞു് വിതറിയിട്ട മുടി. തോളിൽ കയ്യിട്ട് മുഖം അടുപ്പിച്ചു ചോദിച്ചു:

"പേടിച്ചുപോയി, അല്ലേ? ചങ്കിടിക്കുന്നതു നോക്കൂ— ഇരിക്കൂ"

ഒപ്പം ഇരുന്നു ചന്ദനത്തെലത്തിന്റെ ഗന്ധം.

"ഇതെന്തേൻ ലോകമാണ്. ധൈര്യമായിരിക്കൂ. ഇവിടെ എന്തു കഴുപ്പുമുണ്ടായാലും ഞാനുണ്ട്."

മേശമേൽ അടുപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന അന്താഘം.

"ഊണു കഴിച്ചില്ലേ?"

"ഒട്ടില്ല"

"ഞാൻ ഉണ്ടു്"

"നോ ഇനി ഉണ്ണണം എന്തെങ്കിലും—"

ഇന്നെല്ലാം എന്തെങ്കിലും.

പേരിനുവേണ്ടി ഉണ്ടു്. ആലോചിക്കാതെ, അർത്ഥമറിയാതെ എന്തൊക്കെയോ പറഞ്ഞു. അവിശ്വാസനീയമായ ഭായാലോകം—

മങ്ങിക്കയറ്റുന്ന കിടക്കുറവിലൂടെ. മൈനർ കൊതുക്വല അതിമിട്ടു കട്ടിക്കെ

ന്നു. കമ്പളി പുതപ്പു് —

ആയിരം പേക്കു് പങ്കുകൊള്ളാവുന്ന ആർത്ഥമായ വിതന്നു മേശക്കു മുൻപിൽ എകനായ വിതന്നുകാരൻ. എങ്ങനെ ആർത്ഥിക്കണം? തീർക്കുക മറ്റൊരാളെങ്കിലും വശമില്ല. ശങ്ക... സംശയം... ഞാനും അറിഞ്ഞുകൂടാത്തവൻ എന്നു് തോന്നിയാലോ?

ഇല്ല... ആതിഥേയ സഹായത്തിനുണ്ടു്. വീഞ്ഞു പകരുന്നു. മൊത്തന്നു. ചുണ്ടിൽ ചേർത്തു തിരുന്നു. എന്തൊരുതാദം— എന്തൊരു നിർവൃതി—

"പേശാത്തൊട."

വേടി പൊട്ടും പോലെ ശബ്ദം. തിരിഞ്ഞു നോക്കി. ക്യാപ്റ്റൻ ഡെന്നിസ് പേൾ. കഞ്ഞാണിയുടെ കൈ പിടിച്ചു നില്ക്കുന്നു. സ്വതന്ത്രമായ മറ്റൊരു കൈകൊണ്ടു് അംഗവിക്ഷേപങ്ങൾ കാട്ടി കഞ്ഞാണി കഴഞ്ഞു സംസാരിക്കുന്നു.

എന്താണു് കാര്യം? തന്റെ ഒപ്പമുണ്ടായിരുന്ന മനുഷ്യൻ ഇത്ര പിന്നിലായതെന്താണു്?

ഹെറയടിച്ചാൽ തന്നെ. തൊട്ടു താഴെ കൈ പിടി. മേലെ കിഴക്കും തുടയ്ക്കായ ഉല. പണ്ടാവാൻ ഉപേക്ഷിച്ചു പോയ നല്ലൊരു കാട്ടു കയറിയും മഴവെള്ളം കത്തിയൊലിച്ചു അങ്ങിങ്ങു മുറിക്കുന്നു. പോയിരിക്കുന്നു കമ്പിയും. ഇലയിലും ഒരു പോലെ മുളയ്ക്കുള്ള ഒരു തരം കുറിച്ചെടുത്തുണ്ടാണു് പത്രയുടെ ഇരു പുറവും. മുമ്പേ പോകുന്നവർ മുൾച്ചെടിയുടെ കമ്പു പോതിക്കളയുന്നുണ്ടു്. എങ്കിലും സൂക്ഷിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ കടന്നു പിടിക്കാം—

പിന്നാലെ വരുന്നവർക്കു് കടന്നു പോകാൻ പാകത്തിൽ ബലപ്പെട്ടു് വഴി ചെലഞ്ഞാണു് ഡെന്നിസ് പേളും കഞ്ഞാണിയു് നിൽക്കുന്നതു്. അത്രയും ദൂരം പിന്നിലേക്കു ചെല്ലാൻ നല്ല ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടാവാൻ. എന്നാ മത്തായു് ഇവർ ഉള്ള പാതയോ? പോൾ.

"ആരും നിൽക്കൂ."

"ഇവർ തന്നെ ശാസ്ത്രീയമായിട്ടാണോ?"

"ഇല്ല സാർ."

"അല്ലേ എന്നു് ചൈതന്യത്താൽ മാതിരി ചുക്കു് ആഹ്വാനം ഹിം."

മുൾച്ചെടികൾ ചുവട്ടിൽനിന്നു കൈയെ ഡെന്നിസ് പോൾ കണ്ടു ചോദിച്ചു. കര

യിൽ പിടിച്ചിട്ടു മിന്നിന്റെ മാതിരി. കഞ്ഞാണി വളയുന്നു; പുളയുന്നു. അർത്ഥമില്ലാതെ ചിരിക്കുന്നു.

ഞാൻ കർശനമായി പറഞ്ഞു.

"ദിസ് ഇസ് മച്ചു്. എന്താ ശബ്ദം പിടിച്ചോ?"

"ഗുരുജി പേൾ. എന്റെ എല്ലാ കാര്യങ്ങളും ഗുരുജിക്ക് അറിയാമല്ലോ. ഞാനെല്ലാം ക്ഷമിച്ചിട്ടുണ്ടാണു്— അല്ലേ ഗുരുജി?"

"അതെ എനിക്കറിയാം."

"മറ്റൊരാളെങ്കിലും ഗുരുജി പേൾ എന്തുണ്ടാകാമായിരുന്നു?"

"കഞ്ഞാണി, അതൊന്നും ആലോചിക്കാതെ സമയമല്ല വയ്ക്കു്"

ഞാൻ അയാളെ ബലമായി പിടിച്ചു അകലിക്കരു്. ലക്ഷ്യത്തിൽ വാട്ടർബോട്ടിലിൽ നിന്നു് വെള്ളം പിടിച്ചു കടിക്കാൻ കൈയെ തുളയ്ക്കണം. മുഖം കഴുകിയിട്ടു. എന്നിട്ടു പറഞ്ഞു:

"നോക്കൂ. ഇന്നി രാത്രി താവളത്തിലെത്തുന്നവരെ ഇതുപോലെ വൃത്തിപ്പെടു് കാണിക്കരുതു്."

കഞ്ഞാണി പിന്നെയും പറഞ്ഞു.

"ഞാൻ എല്ലാം ക്ഷമിച്ചു ഗുരുജി."

ഞാൻ പറഞ്ഞു.

"നിങ്ങൾ മാത്രമല്ല അവരും ക്ഷമിച്ചാൽ നല്ലതാണു്"

(ഇരുപതാം)

ഇംഗ്ലീഷിൽ സംസാരിക്കാൻ

- (1) ഇംഗ്ലീഷിൽ സംഭാഷണം ചെയ്യാൻ—ഇംഗ്ലീഷ് സംഭാഷണ പാഠാവലി 12ക.
- (2) ഇംഗ്ലീഷ് വ്യാകരണം പഠിക്കാൻ—സമ്പൂർണ്ണ ഇംഗ്ലീഷ് വ്യാകരണ പാഠാവലി 6ക.
- (3) ഇംഗ്ലീഷിൽ കത്തുകളെഴുതാൻ—Senior Letter Writer 6ക.
- (4) അനുകൂലമായ ഇംഗ്ലീഷ് ഏഴുതാൻ—Correct English 5ക.
- (5) ഉദാഹരണവാക്യങ്ങളടങ്ങിയ ഇംഗ്ലീഷ് നിഘണ്ടു 20ക. 4ക. മുൻകൂർ അയച്ചു അപേക്ഷിക്കുക. A. P. O. തിരുവള്ളൂർ മുഴുവൻ തുകയും മുൻകൂറായു്. ഓരോന്നിന്നും തപാൽ ചെലവു് 2ക. 50 നു.

C. C. Book Depot, 6 Rajendran Colony, Arunachalam Road, Saligramam, MADRAS - 93

ഇംഗ്ലീഷ് സംസാരിക്കാൻ?

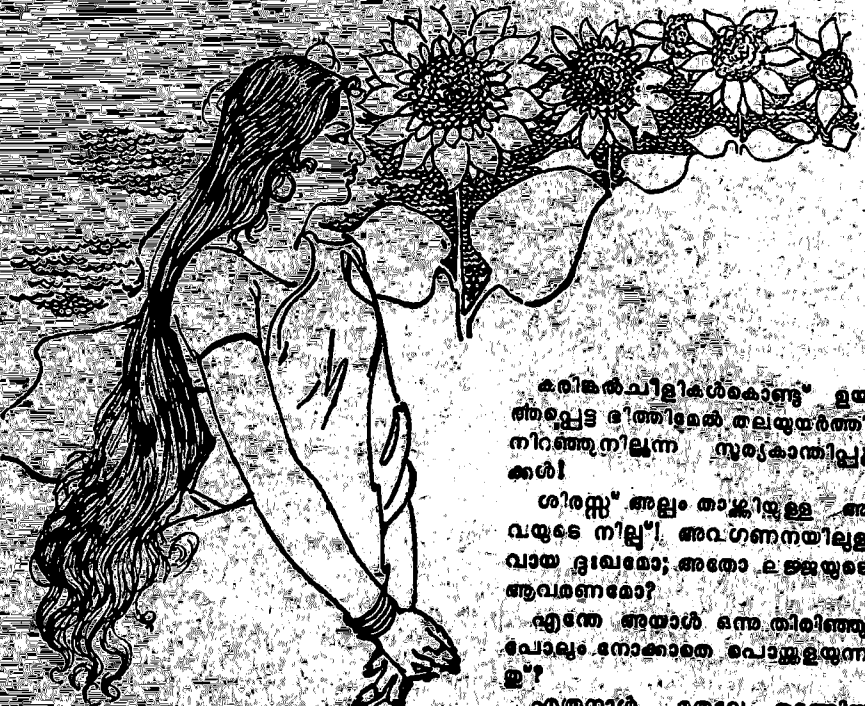
Efficiency in English

മലയാളം മാത്രം അറിയാവുന്നവർക്കും പ്രയോജനം.

കുടുംബത്തുടേ L. O. MATHEO, P.D.O., B. A., പഠിക്കുകയും തുറാലിൽ പഠിക്കാം. പഠിപ്പാ, പ്രായവും കാണിച്ചു് അപേക്ഷിക്കുക.

P.T. College

Manjeri, TRIVANPURAM - 9.
P. T. College Phone: 8287

വിശ്വ നവനവനവ സാഹിത്യം

വിശ്വമായ ഒരു ചിന്തയുടെ
അന്ത്യം കൂടി
മുതലകളുടെ രാജ്യം. ഒന്നിറക്കിവെ
ച്ചിട്ട്, വരുന്നതിനുള്ള മനസ്സുകളുടെ
സംഭാവത്തെപ്പറ്റി ചിന്താമയമായ മ
നസ്സുമായി - കാഹ്നിയുമാറി കടന്നുവരും,
കണ്ണുകൾ പതിച്ചുപോലെ മുന്നിൽ ഉയന്നു
കാണുന്ന ഭിത്തിയെ മുന്നിനിന്നു.

കരിങ്കൽചിട്ടികൾകൊണ്ടും ഉയ
ന്നപ്പട്ട ഭിത്തിയെ മലയുയർത്തി
നിറഞ്ഞുനില്ക്കുന്ന സൂര്യകാന്തിപ്പു
ക്കൾ!

ശിരസ്സ് അലും താഴ്ചയുള്ള അ
വയുടേ നില്പ്! അവഗണനയിലുള്ള
വായ ദുഃഖമോ; അതോ ഉജ്ജ്വലമോ
ആവണമോ?

എന്തേ അയാൾ ഒന്നു തിരിഞ്ഞു
പോലും നോക്കാതെ പോയതല്ലേയെന്നു
മ്?

എത്രനാൾ മുതലേ ഇങ്ങിയ
കാത്തിരിപ്പ്!

ഉയർത്തിലെ ദേവൻ താഴെയുള്ള
കന്യകയെ സ്നേഹിക്കുകയോ?

പാവം അവളുടെ വികാരം. ഒന്നു
ഉറക്കിക്കൊടുക്കാൻ മാത്രമേ കഴി
യുമായിരുന്നുവെങ്കിൽ:

എന്നും പതിവുള്ളതാണിത്.
അല്ലനേ. സൂര്യകാന്തിപ്പുക്കളെ
കുൻകേണകളാൽ താലോലിക്കുക.
അപ്പോൾ കണ്ണുകൾ അറിയാതെ ചെ
ന്നു ചെല്ലുക ഉയർത്തിൽ ജ്വലിച്ചു
നില്ക്കുന്ന സൂര്യന്റെ മേലൂ.

ഭാവനയിൽ - ഭൂമിയിലേക്കെന്ന മനസ്സ്.
ഒരു സൂര്യകാന്തിയായി, ഒരു ഭാവനയായി
പുനർജന്മിക്കുന്ന അസുലഭ സന്ദർഭ
ങ്ങൾ.

കുറേൻ ഗേറ്റുകൾ ഇറങ്ങിച്ചെല്ല
മ്പോൾ നില്ക്കുകയെന്ന പരിചിതമായ
റോഡ് - ഭൂമിയിൽ ഇറങ്ങുവാൻ - വർണ്ണ
ങ്ങൾ - ചെറുവില്ലാക്കുന്ന ഭാവങ്ങൾ, ആ

വയിൽ ഒരു ബിന്ദു കൂടി. അന്നും
വീണ്ടും സൂര്യകാന്തിയിൽ ചെന്നുനില്ക്കു
ന്ന മനസ്സ്. വ്യർത്ഥമായ തപസ്സനുഷ്ഠി
ക്കുന്ന കന്യക. ഭരിക്കലും പ്രസാദിക്കാത്ത
ദേവൻ! എങ്കിലും നിർവ്വിലം ഉരക്കുന്ന
വേനലിൽ, കിടങ്ങുന്ന വർഷത്തിൽ, എ
ന്നോ നാമ്പിട്ട സപ്തത്തിന്റെ സാക്ഷാത്
കാരത്തിനായി കന്യക മറ്റൊരു ശൈല
പുത്രിയായി.

“എന്തേ എന്റെ ദേവൻ കണ്ണമിഴിക്കാ
ത്തത്?”

ആദിയില്ലാത്തതുപോലെ അവസാനവു
മില്ലാത്തതുമായ പാതകൾ.

അവയിൽനിന്നും ജനിക്കുന്ന കുറുകിയ
ഇടവഴികൾ.

നാലു പാതകൾ യോജിക്കുന്ന സ്ഥാന
ത്തെത്തിയപ്പോൾ കണ്ണുകൾ അകലെ കാ
ണുന്ന കുറുൻ കെട്ടിടത്തിന്റെ ഗേറ്റിൽ
പരതിനടന്നു.

അകലെനിന്നും ക്രമേണ തന്നിലേയ്ക്കു വ
ന്നു മനുഷ്യനെ അവൾ തിരിച്ചറിഞ്ഞു.

“ഇന്നെന്താണ് പതിവില്ലാത്തതു നേര
ത്തേ?”

സൗമ്യമായ സ്നേഹവും ആത്മാർത്ഥത
യും നിറഞ്ഞുനില്ക്കുന്ന വാക്കുകൾ.

അയാളുടെ കണ്ണുകൾക്കെന്തേ ഇത്ര ദുഃഖ
ഭാരം എന്നോർത്തു നില്ക്കുകയായിരുന്നു അ
വൾ. അനല്പമായ വികാരത്തിൽ അവൾ
ഒന്നു തുടിച്ചു; പെട്ടെന്ന് വികാരത്തെ നി
ന്ത്രിച്ചുകൊണ്ടവൾ ചോദിച്ചു.

“അങ്ങനെ തോന്നിപ്പോയി; തെറ്റുപല്ല
മ് ഉണ്ടോ?”

എന്തോ പറയുവാനാണത്രെ അയാൾ ഒ
ന്നും ഉരിയാടാതെ മുന്നോട്ടാണു നന്നു.

അയാൾക്കു പിന്നിൽ അവളും. കഴുത്തു മ
നസ്സുമായി. എങ്ങോട്ടാണി യാത്ര? അറി
ഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്ന സാഹസത്തിലേക്കു തെ
റ്ററിവീഴുന്നതു? എന്നായിരുന്നു ഇരുന്റെ
ആരംഭം?

മനം മട്ടപ്പിക്കുന്ന വിശതയിൽനിന്നും
അല്പമെങ്കിലും മക്കനേടാമല്ലോ എന്നായി
രുന്നു ട്രാൻസ്ഫർ ഓർഡർ കയ്യിൽക്കിട്ടി
യപ്പോൾ മനസ്സിലുണ്ടായ പ്രതികരണം.

പരിചിതമല്ലാത്ത കാഹ്നീസ് മുറികൾ!
അപരിചിതമായ വഴികൾ!

എന്നോ എന്തോ പുസ്തകത്തിൽ കണ്ടു
ട്ടിയ മനുഷ്യനെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്ന ഭാവങ്ങൾ

ളിൽ അപരിചിതമായ മുഖങ്ങൾ. പി
ന്നെ; നിത്യപരിചയക്കാരായി മാറിയ അ
പരിചിതർ; പലപ്പോഴും കൂട്ടിമുട്ടുന്ന മിഴി
കൾ;

നിത്യവും ഏകയായി ചുമതലകളുണർ
ത്തുന്ന ബോധവ്യൂഹം അതിന്റെ അസ്ഥനാ
തകളുമായി കടന്നുപോകുമ്പോൾ കണ്ണുകൾ
പരതിനടന്നു.

അതാത്തതു കണ്ടതുപോലെ പരിചി
തനായ കണ്ണുകൾ. ആമയെപ്പോലെ സദാ
ധാനം ഇഴഞ്ഞെത്തിയ വിവേകം കുറു
പ്പെടുത്തി.

“അതത്. പാടില്ല.”

എന്റെ ദേവൻ ഇനിയും പ്രസാദിച്ചി
ട്ടില്ല.

എന്നിടത്തുനിന്നു അജ്ഞാതനായ, അപരി
ചിതനായ എന്റെ ദേവൻ, എന്റെ തപ
സ്സു താൻ തുടരട്ടെ.

ഭരിക്കലും ഭംഗം നേരിടാത്ത എന്റെ
തപസ്സ്.

ജയാസബാസററററ

എരിഞ്ഞുണ്ടുന്ന പകലുകൾ?
ചിന്തിച്ചു കനം വന്ന മനസ്സുമായി കിട
ക്കയിൽ വിഴുന്ന രാത്രികൾ. ജീവിതത്തെ
ക്കുറിച്ച് - അതിന്റെ നഗ്നതയെക്കുറി
ച്ച്, എന്തെക്കുറിച്ച്, എന്റെ നിലനി
ല്പിനെക്കുറിച്ച്, എന്നിങ്ങനെയൊരു നായ
എന്റെ ദേവനെക്കുറിച്ച്.

എന്നിട്ടും മനസ്സ് മന്ത്രിച്ചു. “പാടില്ല.
നിന്റെ തപസ്സു മുടക്കുകയോ, നിന്റെ ദേ
വൻ പ്രസാദിച്ചെന്തോ?”

എങ്ങുമെങ്ങും എന്താതെ അസ്ഥനാ
യുടെ കൗണ്ടിൽ മുങ്ങിയും ചൊങ്ങിയും
തളസ് പരിക്കിടുന്നതായി കഴിച്ചു, കൂട്ടിയ
ദിനങ്ങൾ.

ഭരിക്കൽ മുഖത്തു നോക്കി തറച്ച സപാ
ത്തിൽ പറഞ്ഞു.

“എന്നെ തികച്ചും ഒരു സ്നേഹിത എന്ന
നിലയിൽ കരുതിയാൽ മതി.”

വിശ്വമയത്തിൽ ഉയന്ന മുഖം.
ശ്രദ്ധിക്കാത്ത ഭാവത്തിൽ നടന്നു
നീങ്ങി.

“എന്റെ കൂടെ ബീച്ചിക്ക് വരുന്നതിനു വിരോധമില്ലല്ലോ?” പിന്നീടൊരിക്കൽ നാലു മണിപ്പകൾ പൂഞ്ചിരിക്കുന്ന സായാഹ്നത്തിൽ

“ഇല്ല, എന്തിന് വിരോധം? സ്നേഹിതന്റെ കൂടെപ്പോകുവാൻ?”

പിന്നെ അതൊരു പതിവായി.

“ബീച്ചിലേക്കു തന്നല്ലേ? പൊട്ടുന്നനെ അവൾ നിശ്ശബ്ദത കേൾച്ചു.

അയാൾ നിശ്ശബ്ദത തിരിഞ്ഞു നോക്കി. കണ്ണുകൾ അവൾക്കടുത്തു നല്കി. അവൾ പെട്ടെന്നു മുഖം കനിച്ചു കളഞ്ഞു.

“ബീച്ചിലേക്കല്ലേ? അല്ലെങ്കിൽ ക്ഷമയായ ശബ്ദത്തിൽ ആവർത്തനം. ഒരു നിമിഷം അവൾ അത്ഭുതപ്പെട്ടു.

തന്നിരിക്കുന്നതിനെ ഇങ്ങിനെ ക്രൂരമായി സംസാരിക്കുവാൻ കഴിയുന്നു.

കാഴ്ചകളെന്ന് ചിന്തകൾ, ഭാവനകൾ. പല്ലിലും പൂഴവിലും യാഥാർത്ഥ്യത്തെ തിരിയുന്ന ശീലം.

ജീവിതത്തിന്റെ നശപരതയെക്കുറിച്ചുള്ള തീവ്രമായ വിശ്വാസം.

മനുഷ്യന്റെ സ്ഥായിയായ വികാരങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള പിച്ചുഭാവം.

ഇതെത്ര നാൾ? എന്താണാവോ ഇതിന്റെ അന്ത്യം.

എങ്ങിനെയോ ഉയർന്നു കേൾക്കുന്ന ഗാന ശകലങ്ങൾ.

എന്റെ ദൈർഘ്യങ്ങളിൽ ഒന്ന്. ഇരുവരും നിർന്നു കാണുന്ന കടകളിൽ എതിൽ നിന്നെങ്കിലുമൊരാൾ.

പെട്ടെന്നു കണ്ണിൽപ്പെട്ടത് ഇരുകൾക്കുമുള്ള മുറുക്കൊണ്ണു മനുഷ്യനെന്ന പാശാക്ഷിയാണു്. അങ്ങനെയൊരു തുടങ്ങിയ കലിത്തടം. അപ്പോൾ അറുപതുമായി ഒരു നോമ്പരത്തിൽ തുടക്കം.

പ്രതിഭാസത്തിന്റെ കരുത്തു ചിത്രങ്ങളിൽ തന്നെ വിടർന്നു കണ്ണുകളായി പാവപ്പെട്ടതെ കൊതിയോടുകൂടി നോക്കുന്ന ബാലകൾ.

“അവനോ മറ്റൊരാളോ?”

“ഉം വേണ്ട. ഇതെന്തെന്ന് ആർക്കി കൊണ്ടു തന്നെ. അതിനോട് ചിന്തയൊന്നും.”

മുതലകൾ പൂന്തിരിയുടെ അടുത്തു കൈകൾ പൊട്ടുന്ന പാശാശി. ആ കട്ടിയാണോ അയാൾ ഇന്നും പാവപ്പെട്ടിട്ടുള്ള കടകളിൽ നിൽക്കുന്നത്.

“അയാൾക്കിടയിൽ കടകളില്ല. തെളിഞ്ഞു

ആകാശം. മണലിൽ കഴയുന്ന പാദങ്ങൾ. ഉയർന്നു കയറിയ ചെരിവുകളിൽ, മിനുങ്ങുന്ന ചുവപ്പുകളിൽ. മരുഭൂമി സ്ഥലം.

വിശുദ്ധതയോടെ കാറ്റും. കയ്യിൽ പിടി ചൂടുന്ന സ്വാഗ്തം. ഒരു വശത്തേക്കു നീക്കം വെച്ചു. മണലിൽ അമർന്നിരുന്നു. തെളി കലർത്താലോ.

ഇനിയും നിശ്ശബ്ദത അവർക്കിടയിൽ. ഇരുവരും അവരവരുടെ ലോകത്തിൽ. കാടിവരുന്ന തിരകളിൽ തറച്ചു നില്ക്കുന്ന നാലു മിഴികൾ.

പതിവുപോലെ മണിക്കറുകൾ തികഞ്ഞ ഏകാന്തതയിൽ ചിന്തകളുടെ ലോകത്തിൽ കഴിച്ചു കൂട്ടുന്നവർ.

തിരകളിൽ നിന്നു തെന്നിമാറിപ്പോകുന്ന കണ്ണുകൾ മുന്നിലായി ഉയർന്നു കാണുന്ന സൂര്യനിൽ. പെട്ടെന്നുവൾ സൂര്യകാന്തിയെ കാർത്തു. ദൃഷ്ടിയിലേക്കു സൂര്യൻ?

പാവപ്പെട്ട ഒരു പെണ്ണിന്റെ സ്നേഹിക്കുന്ന ഏഴാം കാണുവാൻ കഴിവില്ലാതെ, മറ്റൊരു പ്രാപ്തസുന്ദരിയെ പ്രാപിക്കുവാൻ ഒന്നാൽ കൊള്ളുന്ന മുഖഛായയോ?

അപ്പോൾ താപസകന്യകയുടെ ദേവൻ അന്ധഹൃദയനോ?

വ്യർത്ഥമായ തപസ്സി! ഒരിക്കലും പ്രസാദിക്കാത്ത ദേവൻ! മുന്നിൽ ഒരു സമുദ്രം. ഉള്ളിലും, അവൾ അകത്തു. മറ്റൊരിയ്ക്കിൽ ഉയർന്നുവരുന്ന വിതർപ്പകളെപ്പോലെ സൂര്യകാന്തിപ്പകൾ തൂണിപ്പിടിപ്പിച്ചു കൈലേസ്യ കൊണ്ടു മേർത്തിരുന്നു. അപ്പോൾ അവളറിയാതെ അവളിലൂടെ കഴുകിനടക്കുന്ന അയാളുടെ മിഴികൾ, തിളങ്ങുന്ന ബുദ്ധിയുള്ള ഇരുകണ്ണുകളിലെത്തേ ഇത്ര പാശാക്ഷ്യം.

അസാമാന്യ വ്യക്തിത്വമുള്ള ഈ കട്ടി ഇത്ര ചെറുപ്പത്തിലെ എത്ര പക്ഷാമതിയായി.

എന്റെ ലോകത്തിൽ ഇവൾ എന്തൊന്നാണെന്നിരിക്കെ കിട്ടി. അതെ. ആ ചെറുപ്പം വല്ലാതെ അടിച്ചെടുത്തു. ആ വലുതും മേടിക്കുവാൻ കഴിയുമോ. എന്തെങ്കിലും ചെയ്യേണ്ടതല്ലേ?

അപ്പോൾ തന്നെ അയാളുടെ മനം മന്ത്രിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു.

പിന്നീട് നിന്നും പൊക്കുയാണു മറിക്കുന്ന തിരകൾ.

അവയിൽനിന്നും പൊട്ടുന്ന നവദൃഷ്ടി വേർപെട്ടെത്തി അവൾ പറഞ്ഞു.

“മനുഷ്യൻ ഏതാണു്?” ഈ തിരമാലകളെപ്പോലെയാണല്ലോ വെറുതെ തല്ലിക്കൊന്നു. ലക്ഷ്യമില്ലാത്ത. യാത്രയുടെ അന്ത്യം. അപ്രതീക്ഷിതമായി ഉയർന്ന വാക്കുകളിൽനിന്നുളവാത്ത അത്ഭുതത്തിൽനിന്നും പൂർണ്ണമായി വിട്ടുപോകാൻ.

“എങ്കിലും അവ ആരെയും വേദനിപ്പിക്കുന്നില്ലല്ലോ. താനേ തല്ലിക്കൊന്നു. മനുഷ്യരോ? എത്രയോപേരെ മുറിയേല്പിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അന്ത്യത്തിലെത്തന്നെ.” സ്നേഹവും പരിഭവവും തുളുമ്പുന്ന വാക്കുകളിൽ അയാൾ തുടർന്നു.

എന്താണു ശാരീ ഇങ്ങനെ? നമ്മെപ്പോലുള്ള സാധാരണ മനുഷ്യരുടെ ജീവിതത്തെക്കുറിച്ചു ചിന്തിച്ചുകൂടേ?”

അവൾ മറുപടി പറയാതെ കണ്ണുകൾ ദൂരെ ചതുവാളത്തിൽ പതിപ്പിച്ചു.

ചിന്തയിലിരിക്കുന്ന മേഘശകലങ്ങൾ! അവയ്ക്കിടയിൽ സിന്ധുരമേഘങ്ങളും.

മനസ്സിൽ ഭാവനകൾ.

ആ വർണ്ണങ്ങളിൽ ജന്മമെടുക്കുന്ന ചിത്രങ്ങൾ!

പെട്ടെന്നുവൾ അത്ഭുതചകിതയായി. അവൾ കണ്ടു, അതും. മാറോമെന്നിരിക്കുന്ന മകനും താൻ വരുച്ചെടുത്ത ചിത്രം. വേണ്ട, ദുർബ്ബലമാകാറുള്ള നിമിഷങ്ങൾ. — ആ സങ്കല്പം തിരിഞ്ഞിഴയുമ്പോൾ അവൾ ആഗ്രഹിച്ചു. മറ്റു അനവധി വർണ്ണങ്ങൾ, ഭാവനകൾ, അവൾ മനസ്സിൽ പിടിപ്പിച്ചു.

ഒടുവിൽ അവൾ പരാജിതയായി.

മേയിക്കുംതോറും റേളുത്തു തെളിഞ്ഞു വരുന്ന ചിത്രം അവൾ മുഖം മുട്ടുകൾക്കിടയിൽ ഒളിച്ചു. കയ്യിൽ ഒരു കണ്ണെത്തുന്നതായി കടന്നുപോയ ദമ്പതകൾ ആകത്തു തുടങ്ങി. തറഞ്ഞു നിൽക്കുന്ന മിഴികൾ ആ തുടങ്ങിയ കവിൾത്തടങ്ങൾ. സ്നാതക കണ്ണടയ്ക്കു തുറന്ന പാവപ്പെട്ടതെ കാർത്തുവന്നു.

പെട്ടെന്നുവൾ കണ്ണടയ്ക്കു.

അവളുടെ മുഖത്തും മിഴികളിലുമായി താഴുന്നതിക്കുന്ന അയാളുടെ കണ്ണുകൾ.

മനഹസിപ്പുന്ന വികാരത്തിലേക്കായ കണ്ണുകൾ.

അവൾ വല്ലാതെ പരിശ്രമിച്ചു താൻ പ

ഴയ ആ കോളേജ് വിദ്യാർത്ഥിനിയായി മാറുകയാണോ എന്നവൾ സംശയിച്ചു.

കണ്ണുകളിൽ മഷി, നഖങ്ങളിൽ ചായം. മനസ്സിൽ പ്രതീക്ഷകൾ.

സൂര്യകാന്തിപ്പകൾ ഏറ്റവും ഇഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്ന പെൺകട്ടി.

ആ പെൺകട്ടി ഇതു പലരും അറിയുന്ന ചിത്രം. അവൾ പെട്ടെന്നു ഉടുക്കു കണ്ണുകൾ അയാളിലേക്കു. എന്താ ഒരു വികാരത്തിൽ അവൾ ആകെത്തന്നെ.

ആർക്കുമായ കണ്ണുകളിൽ തിളക്കം.

എന്റെ തപസ്സു പൂർത്തിയായോ? എവിടെ എന്റെ ദേവൻ? ഇതുപോലെ എന്റെ കൂടെ എന്റെ തപസ്സിലും എന്താണോ പൊട്ടുന്നതിനെന്നു എന്റെ ദേവൻ. എന്റെ മുന്നിൽ അയാളിലേക്കു നിങ്ങളെപ്പോലെ കർമ്മങ്ങൾ അയാൾ ആശ്ചര്യപൂർവ്വം സ്വന്തം കർമ്മങ്ങളിൽ ഒതുക്കി. ആശ്ചര്യത്തിൽ വിന്നെ കണ്ണുകളിലെ വിഷാദമയമായ മനോഹസം കാണാനാവാതെ അവൾ നന്നത്തമിപ്പിച്ച് താഴ്ന്നു.

“നിങ്ങളുടെ തപസ്സിന്റെ സാക്ഷാത്ക്കാരം” അൾ മനസ്സിൽ ഉടവിട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു.

—•—

(16-ൽ നിന്നു തുടർച്ച)

അയാൾക്കു ചിന്തയോടും. ഒരത്താപിളയെ നേർത്തു് അയാൾ വിട്ടിൽ വന്നു തുടങ്ങി.

കറച്ചുകാലം ഇതു തുടന്നു. കർമ്മവിധിയുവകോളേജ് കിടപ്പായിലായിരുന്നു. ഒരത്താപി വാതിലിൽ മുട്ടി. കട്ടിലിൽ നിന്നു കളൺ എഴുന്നേറ്റുപോയതും വാതിൽ ചുവട്ടുവെച്ചിട്ടു്. “അത്താപി” അടുത്തേക്കി.

എടി!—അയാൾ ഗർഭജിപ്പു—അൻ നിന്നെ വിശ്വസിച്ചു—നി എന്തെ ചിട്ടിച്ചു നിന്നെ അൻ...

ചിന്ത പ്രതിഷേധിച്ചു.

അജർ ചിന്തകൾ ഇതേതു കുമ്മു? താങ്കൾ വേണ്ടാറി വന്നതാണു്. ഈ യാൾ എന്നല്ലേ അൻ വിചാരിച്ചിട്ടു.

ഇന്നലെ രാത്രി ഉറങ്ങിയില്ല. ഉറക്കം മോടിയില്ലെന്ന ഒരു ധനപുഷ്പമായി വിടർന്നു നിന്ന രാത്രിയിൽ, പനിപിടിച്ച മനസ്സുമായി ഉൾശരീരത്തിന്റെ ഉഷ്ണവയലുകളുമായി കിടന്നു. കാലടിവിടുന്ന സമയം. രക്തയുടെ നേരിയ ഗുബ്ബങ്ങൾ കേട്ടു പുലർച്ചയുടെ മുഖം പ്രതീക്ഷിച്ചു വിരർപ്പിച്ച് നനഞ്ഞു കിടന്നു.

രാത്രി പേടിസം-പുങ്ങളുടെ അറയാണം. യേത്തിന്റെ മുട്ടകൾ പെരുകിവിരിയുന്ന അഴികളില്ലാത്ത കൂട്ട്.

പുറത്തു ഇറട്ട് ചെയ്യുന്നതായിരുന്നു. രാത്രിയുടെ കൈർപ്പം നിളന്ന ദിവസങ്ങൾ. ഇലകൾ മുഴുൻ കരിഞ്ഞു വീഴുമ്പോൾ കൈയ്യകളിൽ വർണ്ണങ്ങളെ ജനിപ്പിക്കുന്ന നിമിട്ടുകളെപ്പറ്റി നീർന്നു വളർന്ന ഇടവഴി. തരഞ്ഞറ രസോഷാതിരുന്ന പെട്ടണം കണ്ടു. അകലെയുള്ള നഗരത്തിൽനിന്നു വരുന്ന ചെറുപ്പക്കാരൻ. കണിമില്ലാത്ത തേൻസഞ്ചിയോടു ചേർന്നു പിടിച്ച പരുക്കൻ കലാസ്സുകൾ.

പിന്നെ ദിവസങ്ങൾ - ഏതൊര ധനസ്വത്തിന്റെ ഭാരവുമായി ഉയർന്നുനില്ക്കുന്ന മലയടുക്കുകളുടെ അനേകങ്ങളായിത്തീർന്ന ചലനവുമായി ചേരുന്ന പുഴയുടെ, മോട്ടുകളുമായി സാന്നിദ്ധ്യം പുക്കലായിത്തീർന്നു കയ്യടയ്ക്കൽ. വിരിഞ്ഞ രാത്രിയുടെ - ദിവസങ്ങൾ. സാക്ഷികളായി. അകൽച്ചയുടെ നനഞ്ഞു വിരിഞ്ഞ ചർമ്മവരണത്തിനുള്ളിൽ മറയാൻ ശ്രമിക്കുമ്പോൾ ഇഷ്ടം കൂടെയൊളിച്ചു പ്രയത്നങ്ങൾ.

"നീ ജീവിക്കുന്നത് ഈ നിർവ്വേഷങ്ങളിലാണ്." നിത്യപരിചയത്തിലൂടെ സുഹൃത്തായ രാത്രിയെ ചെറുപ്പക്കാരൻ ഇറച്ചെ ശബ്ദവുമായി ചേർന്നു പറഞ്ഞു. "അല്ലേ കിരീടി നിന്നും സുഷ്ണിക്കപ്പെട്ടത് ഈ കാലത്തിലാണ്."

പുലർച്ചെ എന്നിവിടെ ഞാൻ മരിക്കും നല്ലതും മുഖമുയർത്തി. മറക്കാതെ തീർത്തിട്ടു ഞാൻ ജീവിക്കുകയായിരിക്കും. ഒഴുക്കു നൽകപ്പെട്ട കാഴ്ചവിപര്യയെ നിശ്ചലരൂപം കൈക്കൊണ്ടു. പ്രേതശാലികൾ തഴുകുന്ന വിരളതയിൽ ഗാസങ്ങൾ. നന്നുവണങ്ങിയല്ലാത്ത ശവക്കല്ലിക്ക് കൈകൾ വിറയാൻ കൈകളിൽ ചെമ്പര

ത്തിയറളുകൾ വീണു. കണ്ണീർ ഞെർപ്പുകൾ തകുന്ന വേദന അനുഭവിക്കുന്ന ഞങ്ങളുടെ കണ്ണുകൾ ഈർപ്പമുള്ള കണ്ണു വരൻ പേടകൾ വരടെ പടിവതലിന് ചുറ്റും ചിതറിയിടേണ്ടി. ഞങ്ങൾക്ക് ചുറ്റും വിമുക്തരുടെ പശുവെള്ളം ഒട്ടിപ്പിടിച്ചു.

"മേന്മത്തീൻ കൈത്തൊറ്റ പറ്റിയിരുന്നോ."

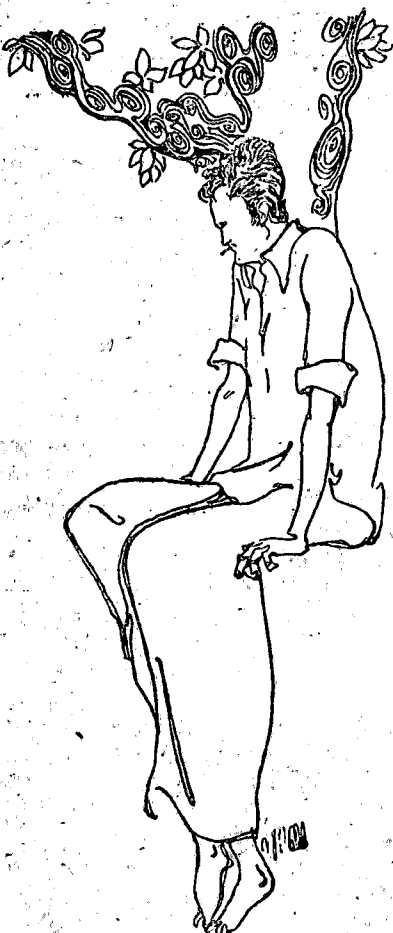
സുഹൃത്തു അനാദ്യമായി ഒരു പഴകിയ വാചകം ഉരുവിടുകയായിരുന്നു.

തീർച്ചവരൻ ഞങ്ങൾക്കിഷ്ടമായിരുന്നു. നാടുകടത്തപ്പെട്ടവന്റെ നിത്യഭാഷം പോലെ തീർച്ചയായും ഞങ്ങൾ സുഹൃത്തും ഉള്ളിലോരുക ചേർത്തു. മരടിച്ച പരക്കു മരങ്ങളുടെ നിഴലുരുമുന്ന കുറുത്ത മണ്ണിൽ ഞങ്ങളിരുന്നു. രണ്ടുപേരും മന

അടിവാരങ്ങളിൽ നിന്നുയർന്നു

സ്റ്റിൽ ശവക്കല്ലിതോണ്ടി. സ്വയം കഴിച്ചു മുട്ടപ്പെട്ടു.

തലയണക്കീഴിൽ തീർപ്പട്ടി പരുത്തി. ബീഡിയുടെ ചുണ്ടിൽ തീർത്തുകിടക്കുന്ന കോളിക്കാണ് സന്ധ്യ. നോക്കി കുത്തിയ ഉള്ളിലുള്ളതിന്റെ കൊഴുപ്പുപോലെ തീനാളം ഒരു നിമിഷം തങ്ങി ജ്വലിച്ചു. ഉറക്കം ചോർന്ന രാത്രി ചുറ്റുകമ്പി മുറുക്കാൻ മറന്ന വാച്ചു. വഴിതടസ്സപ്പെട്ടു ചികളോടെ വെറുങ്ങലിച്ചു നീളം സമയം? മരുപക്ഷേ തീവണ്ടി കടന്നുപോയിരിക്കുമോ? ഏതൊ ഒരുപറ്റിച്ചു വന്നു ജീവിക്കുവാനിട കിററപ്പെട്ടുപോയവനെപ്പോലെ നല്ല ജീവകം തള്ളിത്തന്നപ്പോൾ കളിയിനെ നെഞ്ചോടു ചേർത്തു കാറ്റ് കടന്നു വന്നു.

രാത്രിയുടെ കാവല്ലൻ ഉറങ്ങിയിട്ടില്ല. നാട്ടുവെളിച്ചത്തിൽ പൊതിഞ്ഞ നിഴലുകൾ പേടിപ്പെടുത്തി. തണുപ്പിൽ പുകവലിച്ചുറിച്ചെടുക്കുമ്പോൾ ഉറങ്ങാത്ത ഒരു നക്ഷത്രം ബീഡിത്തുമ്പിൽ ഇറങ്ങിവരും. നാഴികയകലെ വരിപ്പുകളുടെ ഇടയിലെ നടുവെമ്പിലൂടെ നടന്നാൽ റെയിൽവേ സ്റ്റേഷൻ എത്തി.

തെരുവുവീളക്കുകൾ അണഞ്ഞു. പുലർച്ചയുടെ മുഖത്തെ നമുച്ച വെട്ടത്തിൽ വയലിനരികിലെ പൊളിയാറായ കല്ലിരിത്തികണ്ണു. ബീഡിക്കെട്ടുകളുമായി ഞങ്ങൾ മുഖം അവിടെ വന്നിരിക്കും, രാത്രികാല

ങ്ങളിൽ. രാത്രിയുറങ്ങുന്നവർക്ക് പകലിന്റെ വേതനം നഷ്ടപ്പെടുന്നു. ആകാശം ശുദ്ധന്റെ മനസ്സുപോലെ തുറന്നുകെട്ടുണ്ടാകും. ചിലപ്പോൾ ഒന്നും സംഭവിക്കാതെ, അഴിച്ചുവെച്ച മനസ്സിനെ ചേട്ട നീറത്തിയ കയറായ രിക്കും മൗനം. മററാസരങ്ങളിൽ ഞങ്ങൾ തർക്കിക്കും. തീസസം അൻറി തീസസം ഉപേം. രണ്ടു വിരലുൾക്കിടയിൽ തമ്മിലുള്ള സംഭട്ടനത്തിന് ശേഷവും ഒരു പുതയ വർണ്ണം ഉരുത്തിരിഞ്ഞു വരാത്ത മെന്ഷ് പലുടേതെ ഞാനോർത്തു. അല്ലെങ്കിലും പൊതുവായ സിന്ധ സിന്ധ കണ്ടെത്താൻ കഴിയാത്തതിനെപ്പറ്റിയാണ് ഞാനാലോചിച്ചത്.

അവസാനത്തെ ബീഡി ഒരു നിമിഷം വെറുതെ പുകയാൻ അനുവദിക്കാതെ മാറിമാറി വലിക്കുമ്പോൾ അവൻ ഉണർന്നു ചോദിച്ചു.

"ജീവിച്ചിരിക്കെ എങ്ങനെ മരണമുന്ത അനുഭവിക്കും."

പറക്കുന്ന അമയനത്തിന്റെ ആഴ്ചയിലുള്ള നക്ഷത്രക്കൂട്ടങ്ങളെ കണ്ടെത്തുകയായി

കഥ

എം. ശ്രീജയൻ

തന്നു ഞാൻ. മറുപടി സുഹൃത്തു പറയുമെന്ന് കരുതി. കാരണം. ആദ്യം ഉത്തരം നൽകാൻ ഉള്ള അവകാശം അവൻ വീട്ടുകൊടുത്തിരിക്കുകയാണ്.

ജീവിതത്തിന്റെ രൂപം, അംഗവൈകല്യമുള്ളവരുടെ അവയവങ്ങൾ കൂട്ടിച്ചേർത്തു തുന്നിയ മനുഷ്യഭാവം പോലെ വികൃതമാണ്. എന്നിട്ടും ഞങ്ങൾ അതിനെ സ്നേഹിക്കുന്നു. അനുചിതം നക്കിയെടുത്ത അവന്റെ ചോദ്യത്തിന് സുഹൃത്തു രാത്രിഗന്ധമുള്ള വായു ശ്വാസിച്ചു മറുപടി പറയുന്നത് ഞാൻ കേട്ടു.

"മനുഷ്യനിർമ്മിതമായ കാലാവസ്ഥയിൽ ജീവിക്കൂ"

അന്ന് പതിവിലേറെ തിരക്കോലുള്ളതെത്തീർന്നു. ബീഡി തീർന്നപ്പോൾ കറച്ചിട ആകാശത്തിന്റെ പീളർന്ന ഏർ

യം കണ്ടിരുന്നു. സഭാ കോളുകളെ വെ
ടിക്കെട്ടന്റെ ശബ്ദത്തിൽ സംസാരം കേൾക്കുന്ന
അവൻ അത് മുന്നോട്ട് ദീർഘമായ അ
മ്പരപ്പ് തുറന്നിടുകയും അത് സുഹൃത്തും
ശ്രദ്ധിച്ചു. വയലവസാനിക്കുന്നിടത്തേക്ക്
കൈപിടിച്ചുവെക്കുകയും അതിന്റെ ഇ
ഹാമാളമെത്തി അത് സുഹൃത്തും പ
ന്നെയും ഏതാനും കാലികൾ വിഴ്ത്തി
മറ്റൊരു വഴിയിലൂടെ - പ്രേതമുഖങ്ങൾ
പോലെ നിരന്തരം നില്ക്കുന്ന മുൾച്ചെടികൾ
അവന്റെ നിശ്ശബ്ദതയെ അടർത്തി
മെട്ടി വിലക്കെടുത്തു. അവന്റെ ആത്മഹത്യ,
ജനിക്കാത്തവന്റെ മരണാദർശനപോലെ
എന്നെ യേശുവിന്റെ ജീവിതത്തെ മാന
ഭംഗപ്പെടുത്തുന്നവരോടു എനിക്ക് ആദര
വാർഹികം ലഭിക്കും, അവന്റെ മരണമായിരുന്നോ,
സന്തസിസ്?

— അതും സുഹൃത്തും നനവാറിയിട്ടി
ല്ലാത്ത ശവക്കുഴിയിൽ മുക്കിയിട്ടു വീശിയിട്ടു
മുക്കിയ വീഴ്ത്തി തിരിച്ചുപോന്നു —
അങ്ങനെ മൂന്നുപേരുടെ ശവസംസ്കരണ
സ്ഥാനമുള്ള സിററു മേൽക്കൂരയിൽ ത
ലയോട്ടുപോലെ കണ്ണു. അതിന്റെ മുമ്പി
ലൂടെ സ്നേഹത്തിലേക്കുള്ള പെരുമ്പടി നി
ണ്ടുകിടക്കുന്നു. അടുത്തുള്ളതോടും ഭയത്തി
ന്റെ ചങ്ങലക്കൊളത്തിൽ കട്ടങ്ങിയ കാ
ലുകൾ വിറച്ചു. നാളെ മുതൽ അത് മാത്രം
ശവമേൽക്കൂരയിലായി പോയിട്ടു നില്ക്കുന്നു.
നാളെ മുതൽ അത് പോയിട്ടു നില്ക്കുന്നു. നാളെ മുതൽ
അത് പോയിട്ടു നില്ക്കുന്നു. നാളെ മുതൽ അത് പോയിട്ടു
നില്ക്കുന്നു. നാളെ മുതൽ അത് പോയിട്ടു നില്ക്കുന്നു.

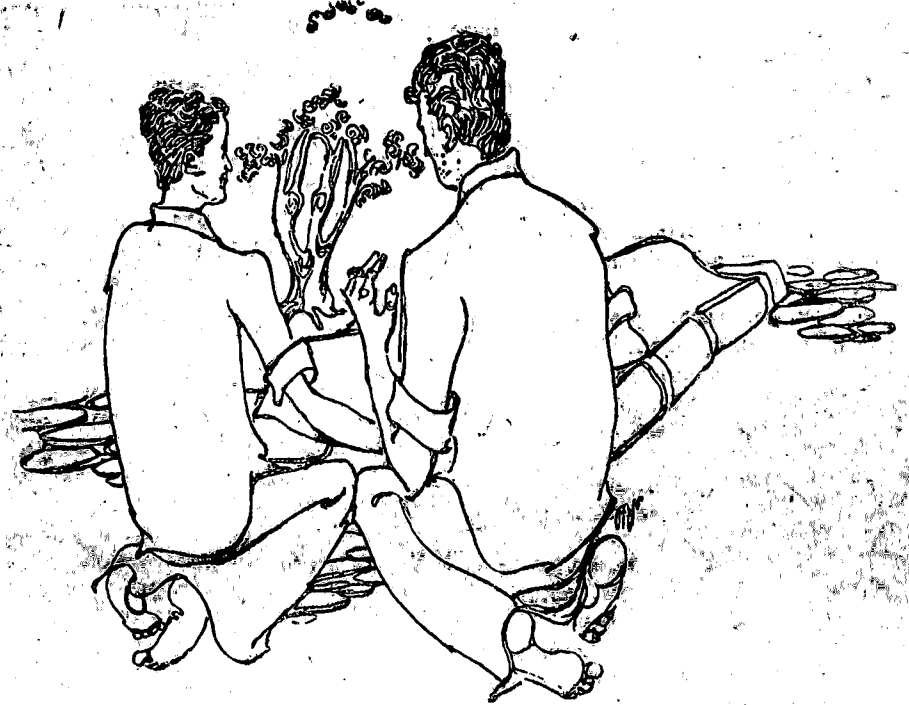
അതേത്തരം കാറ്റിന് വിധിയില്ലാത്തതല്ല
കഴിഞ്ഞു കാലുകൾ മുറുകി വരുന്നു. പാ
നിലുപാടി. അടുത്തുള്ളതോടും ഭയത്തി
ന്റെ ചങ്ങലക്കൊളത്തിൽ കട്ടങ്ങിയ കാ
ലുകൾ വിറച്ചു. നാളെ മുതൽ അത് മാത്രം
ശവമേൽക്കൂരയിലായി പോയിട്ടു നില്ക്കുന്നു.
നാളെ മുതൽ അത് പോയിട്ടു നില്ക്കുന്നു. നാളെ മുതൽ അത് പോയിട്ടു
നില്ക്കുന്നു. നാളെ മുതൽ അത് പോയിട്ടു നില്ക്കുന്നു.

നോക്കൂ കെല്ലിലാളേ, മുൻവശം മാത്രം
സൂക്ഷിക്കാൻ കല്പിച്ച രാജാവിന്റെ മുമ്പി
ലെ പ്രജയായി നല്ല കാറ്റിൽ അവ
ന്റെ മണ്ണു പടർന്നു.

സുഹൃത്തും ചിലപ്പോൾ കെല്ലിലാളേ
ന്റെ ആകാശയാത്രയിൽ ഒരു വാർത്തയെ
തും ഉടിച്ചു പിണുർന്നു. താൻ കണ്ടുവന്ന
വഴിയെന്ന് പോലെ അതിനെ നോക്കിയി
രിക്കുന്ന അവൻ എന്നെ കണ്ടുമാത്രയിൽ
ഭാടവന്നു. അവന്റെ തണുത്ത കൈകളിൽ
എന്നെ കെട്ടിപ്പിടിച്ചു. അങ്ങൻ ഒപ്പം നട
ന്നുവന്നു.

“സുഹൃത്തേ” ഇന്നു പോകുകയാണു്”
അതിനായിട്ടു.
അവൻ ചിരിക്കുകയും ചെയ്തു. പോകുന്നവരുടെ വഴിതാ
നാണു തയ്യാറാക്കുന്നതെന്നു വാവത്തിൽ.
യാത്രയിരിക്കുന്നവരിൽ ആദ്യത്തേയെന്നല്ല സു
ഹൃത്തേ, ഒടുവിലത്തേതും.
പി പിന്നെയും ചിരിക്കുന്നു. കർമ്മ
അസ്ഥിയുടെ ഗന്ധമുള്ള ഈ ചിരി അ
ങ്ങൻ ഇഷ്ടപ്പെടാൻ തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.
നിമറച്ചു ഒരു മാസം ഉണർപ്പോൾ
അതും സുഹൃത്തും നിന്റെ വാസസ്ഥല
ത്തിൽ വന്നിരുന്നു. അവിടെ ചിതറിയ
പൂവുകളിൽ ഭാർമ്മികൾ പോലെ തുടിച്ചു.
ഇന്ത്യകാശനിശ്ശബ്ദത നിർത്തി നി
ന്റെ ശവക്കല്ലറക്കരികിൽ നിന്നു. നിന്റെ
ഇടവും വലവും ഭാരം കഴി വെട്ടണം.
അതിനു് ആദ്യമായും പോക. ഭൂമിയുടെ
അഗാധതയിൽ എവിടെയോ ചെന്നു മുട്ടി
യ ചന്ദനം കണ്ടു വരും. ആ വൻ കഴി
യിൽ ഇറങ്ങുക കാലം ഏതു മുടിയിരിക്കും
വരും.

അക്കാലമുകളിൽ ഒരു കാവല്ലാന്റെ
ബേ. യമാൻ വിന്നടങ്ങി.
തിവണ്ടിയായി പൂർവ്വം പോകുന്ന വഴി
യിൽ അത് ലേക്ക് ഇറങ്ങിത്തുടങ്ങി.
അവന്റെ വീടു അടുത്തുള്ളതല്ല
പാശ്ചാത്യ മുമ്പിത്തം പോലെയുള്ളതല്ല
മുക്കിയ ഏതെങ്കിലും പാശ്ചാത്യയിൽ വെച്ചു
അവൻ തിരിഞ്ഞു നടന്നു. അതാണ് അവന്റെ
പാത. പൂർവ്വമുള്ള മാതിരി അവൻ
കുറേനേരം അപ്രത്യക്ഷമായി അപ്പോൾ നടു
പ്പായതിലെ കാഴ്ച അദ്ദേഹത്തിന് അറിയാ
ശരിയല്ല.
ഇതുകൊണ്ട് ഒരു ദർശനമായി അതിൽ വെ

സുഹൃത്തേ പ്രകാശത്തിൽ ചൊങ്ങി നി
ന്നു. സിററു ബഞ്ചിൽ നേരത്തെ വന്നെ
ത്തിയ അത്. ഈ സുഹൃത്തിൽ നിറു
ത്താത്ത ഒരു വണ്ടി ഇപ്പോൾ കണ്ടു
പോകും.
ചുറ്റുന്ന നൂൽക്കെട്ടിനടുത്തു് പുകയെരി
യുന്ന ബീഡിയിൽ നിന്നു് മറ്റൊന്നിലേ
ക്കു് തീ ഏറെനടുത്തു. വരാറായ വണ്ടി
യെ കാത്തു്, വരാറായ സുഹൃത്തിനെ പ്ര
തീക്ഷിച്ചു് നഷ്ടപ്പെടാത്ത വർത്തമാനകാ
ലത്തെ പുണർന്നു് അതിനേക്കും.

രാജാവിന്റെ കെട്ടിയമർത്തിയ ചു
വന്ന നിരോധന മണ്ഡലങ്ങളിൽ ബ
ഞ്ചിനരികിൽ അട്ടിയിട്ടു ദുർഗന്ധത്തിൽ
നിന്നു മെഴുത്തു മാറാൻ സുഹൃത്തേ
വെള്ളിയിൽ വന്നു. തെരസ്സുകളിൽ നിനി
രെയുന്ന അസാധാരണമായും
കുരുസുമയം സുചിപ്പിക്കാത്ത ക്ലോക്ക്,
പുക്കളില്ലാത്ത പുപാത്രം. പഴയ വർ
ഷങ്ങളെ പേരുന്ന കലണ്ടറുകൾ... സുഹൃ
ത്തിന്റെ മുറിയിൽ ഇന്നലെ രാത്രി കത്തി

ച്ച തീക്കുന്ന കടലാസ്സു് കൂമ്പാരങ്ങളിൽ
അക്ഷരങ്ങൾ കത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു.
സ്നേഹിച്ച ചുറ്റുപാടുകളെ നിലനില്പി
നു് വേണ്ടി കൈയൊഴിക്കേണ്ടിവന്ന നി
സ്സായത്ത്യാലായിരുന്നു സുഹൃത്തേ. ഒരു പ
ക്ഷേ, ഇനിയെന്നെങ്കിലും കണ്ടെത്തുകയാ
ണെങ്കിൽ- അവൻ മുഖം നോക്കാൻ കെല്ലി
ല്ലാത്ത പറയും.
“നിന്റെ കാലികൾ എനിക്ക് മറക്കു
നാവില്ല.”

മറ്റൊരു കടലാസ്സു് തീജാലയിൽ ക
ത്തിത്തു വെളിച്ചം പ്രവഹിച്ചു പിന്നെ
പെട്ടെന്നു്. വിഷാദപൂർവ്വം, ദേഹ തി
രുത്തായ പോലെ മുക്കമായി ചിരിച്ചു.
“അല്ലെങ്കിൽ എന്തിനു്?”
പൂർവ്വവിസ്തൃതിയിലെ വഴിത്താതക
ളിൽ മുഴുവൻ കൈയൊഴിക്കുവാനും മറവി
യെ പഴുകിയ കണ്ടുകളിൽ, കഴിച്ചു മുടിയ
സ്വപ്നങ്ങൾ, കാലാനുഭവം കരിച്ചുണ്ടാക്കു
ന്ന കഴിയാത്ത മുറിവില്ലെന്നുവെച്ചു പാശ്ചാ
ത്യയിൽ കണ്ടു. ആദ്യവിരള ദിനങ്ങളിൽ

എല്ലാം മുഖമുഖീകരിച്ചു നിൽക്കുന്ന നിലയിൽ നിന്നു മാറിയാൽ വെള്ളത്തിലേക്ക് പോയി ആരെ ശപഥസ്വരൂപം, പുറം മനസ്സ് തന്റെ തിരാക്കരവുമായി കഴിയുന്ന വേദനിക്കുമ്പോൾ ചിരിവരുന്ന അസ്വസ്ഥതയുടെ അകമ്പടിയോടെ, മറവിയിൽ മുഴുകിയവൻ എല്ലാം മറയ്ക്കുന്നു. നിന്നെ, എന്നെ, തങ്ങളെ... തൊട്ടുണർന്നു എന്തെങ്കിലുമൊരു വെളിപ്പാടിൽ ഒരു പക്ഷേ കേട്ടു മറന്ന ഒരു ജീവിതഗതിയായി മാർത്താണ്.

പക്ഷേ, സുഹൃത്തേ എനിക്ക് വയ്യ. മുസ്ലിം വീടും നഷ്ടപ്പെടണം സമാന്യജീവിതങ്ങളുടെ വികാരങ്ങൾ അന്യമാണ്. കമ്മള മറക്കണമെന്നുണ്ട് - ഒരു മിഥ്യയുടെ പരിവേഷത്തോടെ. ആയിരം നീളലുകളിൽ നിന്ന് നിറന്ന വേർതിരിച്ചെടുക്കും. ഒരിടത്ത് വേർതിരിയായത് ചുറ്റുപാടുകളുടെ ബന്ധം വ്യത്യമായ ആ കർമ്മങ്ങളാണിത്.

നാഴികകളിലെ വണ്ടിയെത്തിയ മുന്നറിയിപ്പ് കേട്ട് ഞാൻ ഞെട്ടി. സുഹൃത്തു മുന്നിൽ വന്നു നിൽക്കുകയും അയാൾ ചിരിക്കുകയും ചെയ്തു. മറുപടിയില്ലാത്ത ചുണ്ടുകൾ കൂടുതൽ അടർന്നു. അതെ, വാക്കുകൾ ഇവിടെ അല്പകിലും കമ്പുകാമ്പും നഷ്ടപ്പെട്ടു കലശ്ശിയാണ്.

ഇപ്പോൾ ചുറ്റും മുഖാപരണം അഴിഞ്ഞുപോയവർ ഞാൻ, സ്വന്തം സുരൻ അസ്ഥിപ്പട്ടം സ്വന്തം നിഴൽ നഷ്ടപ്പെട്ടു. കണ്ണുകളോടൊന്നിച്ച് ഞാൻ നിൽക്കുന്നതിനുള്ള അടുത്ത കൈയ്യിൽ വിളമ്പിയ കൈയ്യിൽ നിൽക്കുന്ന എൻ്റെ നിർഭാഗ്യമായിട്ട്... ഒന്നാമതിലല്ല.

എന്നിടത്ത് സാധാരണ വർദ്ധിച്ചിരിക്കുന്ന പലതരം കണ്ണുകളിലൂടെയും, മനസ്സിലൂടെയും പലതരം ഒരു നീളലോടെ ചെങ്കുത്താൻ അലർച്ചയും, അപ്പോൾ അയാൾ വഴിമാറി അമിഞ്ഞുപോകുകയും ചെയ്തു. സുഹൃത്തു പ്രയാസപ്പെട്ടു പറഞ്ഞുപോയി. ചുവർച്ച മുഖവുമായി മത്സരിക്കുന്ന പ്ലാനിഫോമിലെ വളർച്ചയെ വളർത്തുകയും ചെയ്തതായിട്ട്... ഉടലെടുത്ത തീവണ്ടിയുടെ പ്രകാശത്തിൽ പാളങ്ങൾ നിറയുന്നു. ചുവർച്ചയോടൊന്നിച്ച് ചുവർച്ചയിൽ കൂറോടെ വലുതാകുന്ന ശബ്ദം ഏതോ ഒരു മാർദ്ദവത്തിന്റെ വിഷയമായ വീശിപ്പോയി.

അഞ്ച്

സുസിതാംബരനായി വൃദ്ധനായ ബിസിനീസ് മനുഷ്യൻ കേശനായ ലസിതസ് മിന്നിയ ചന്ദ്രികാ സേതസ്സാത, മൃഗാക രക്തോഷാ മഹാകവി കമാരനാശാന്റെ ചിന്താ വിഷയമായ സിത എന്ന സുപ്രഥിതകാ വ്യതിരിക്ത ഒരു ശ്ലോകമാണിത്. സിത "പ്രകൃതിയിലുള്ള അതിമനോഹരങ്ങളും അത്യൽക്കൃഷ്ടങ്ങളും അതുകൊണ്ട് താനധികം സ്നേഹിച്ചവയുമായ വസ്തുക്കളോടു യാത്ര പറയുന്നതാണ്" സന്ദർഭം. ദിനസാമ്പ്രദായ പതിയം. ദിവസ്സനിയമമായ സൂര്യനോടു വിടവാങ്ങി ആദ്യം തുടന്ന ചന്ദ്രനോടു വിടവാങ്ങുകയാണ്. "വെളുത്ത അകാശത്തോടു കൂടിയവനും വൃദ്ധനും താമരയെപ്പോലെയുള്ള ശ്ലോകം ചാകുന്ന തലമുടിയിലുള്ളവനും പുഞ്ചിരിപാഴിയിക്കുന്നവനും ചന്ദ്രികയാകുന്ന ഭസ്മത്തിൽ കളിച്ചു നില്ക്കുന്നവനും ആയ ചന്ദ്രാ, അങ്ങേയ്ക്കു നമസ്കാരം" എന്നത്രെ ഈ ശ്ലോകത്തിലെ ആശയം. സൂര്യനോടു യാത്ര പറയുന്നതിലൂടെ ഭർത്താപുത്രവും സ്വർഗ്ഗസ്ഥനുമായ ദശരഥ മഹാരാജാവിനോടും ചന്ദ്രനോടു യാത്ര പറയുന്നതിലൂടെ തന്റെ പിതാവും ശവഭക്തനുമായ ജനകൻ എന്ന രാജർഷിഭാഷം യാത്ര പറയുന്നതായി ചിന്തിക്കണമെന്നും ആശാൻ കരുതിയിരുന്നു. എന്നും അതനുസരിച്ച് ചന്ദ്രനോടു യാത്ര പറയുന്ന ഈ ശ്ലോകത്തിൽ ജനകനോടു യാത്ര പറയുന്ന പ്രതീതികൂടി ഉണ്ടാക്കത്തക്ക നിലയിലാണ് പക്ഷേ പ്രയോഗിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നും ധ്വനിവിശിഷ്ടവും ശ്ലേഷസുന്ദരവുമായ ഒരു ഉത്തമ ശ്ലോകമാണിതെന്നും ഉള്ള പ്രശംസകൾ വർഷിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട് ഈ വരകളുടെമേൽ. പക്ഷേ നിഷ്കൃഷ്ടമായ ഒരു പരിശോധനയിൽ, പ്രാസരീക്കയുടെ മുമ്പിൽ ഇത്രയും കൃത്യമായി മറുപടി വരുത്തിയില്ല. പക്ഷേ

ററി. വണ്ടി മുന്നിൽ അലറി നിന്നു. സുഹൃത്തു കനിഞ്ഞ മുഖവുമായി വണ്ടിക്കുള്ളിൽ കയറി. എണ്ണമറ്റ ചക്രപ്പല്ലകൾ എന്റെ നെഞ്ചിന് മുകളിലൂടെ കടന്നുപോയി. തെളിഞ്ഞു നിൽക്കുന്ന

ബലിയാടുകളാക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലെന്നും ചന്ദ്രനെപ്പറ്റി ഇത്ര അസൂനരമായ ഒരു സങ്കല്പം മലയാളകവതയിൽ വേറെ ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്നും ബോദ്ധ്യപ്പെടും.

പൂർണ്ണമായും പ്രകാശിതമായ ചന്ദ്രൻ വാസ്തവത്തിൽ നീലാംബരനാണ്. ചന്ദ്രപ്രകാശം ആകാശത്തിനും അല്പം വെളുപ്പു നൽകുന്നു എന്നും നമുക്കു ഗമിക്കുക. ചന്ദ്രികയാണ് ആ വെളുപ്പും കാരണം എന്ന് വ്യക്തം. ചന്ദ്രശ്ലോകത്തിൽ നിന്നാണ് ചന്ദ്രികയുണ്ടാവുന്നതെന്ന് പറഞ്ഞറിയിക്കേണ്ടതില്ല. പക്ഷേ ചന്ദ്രശ്ലോകമെങ്ങനെയെങ്കിലും നൽകിയതായിട്ടാണ് സങ്കല്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. മരീചികളാകുന്ന ആ മുഴിയുകൾ ബിസിനീസ് തുക്കളെപ്പോലുള്ളവയാണെന്ന് ഉപമ കല്പിച്ചിരിക്കുകയാണ് ആശാൻ. പ്രാസമോ പ്ലിയാൻ വേണ്ടി ബിസിനീസ് എന്ന പദം ഘടിപ്പിച്ചതിലെ സാഹസം ശ്രദ്ധേയമാണ്. ബിസിനീസ് കൂടിയത് ബിസിനീ-അതായത് താമര. ബിസിനീസ് കെട്ടെ. ബിസിനീസ് അതായത് താമരയ്ക്ക്. ബിസിനീസ് എന്ന വാക്ക് താമരയെപ്പോലെ സൂചിപ്പിക്കുന്നതാണ്. ആ വാക്ക് പ്രയോഗിക്കുന്നതിനു പകരം ബിസിനീസ് ഉണ്ടാക്കി. ബിസിനീസ് തുക്കളെപ്പോലെ പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുകയാണ്. വിലക്കുന്നതായ പദപ്രയോഗരീതിയാണിത്. അതായത് സൂചിപ്പിക്കാൻ അനേകരുടെ ഭർത്താവിന്റെ ഭാര്യ എന്ന പദം പ്രയോഗിച്ചാൽ എത്ര വൈലക്ഷണ്യമുണ്ടോ അത്രയും വൈലക്ഷണ്യമുണ്ട് ബിസിനീസ് പകരം ബിസിനീസ് എന്ന പദം പ്രയോഗിക്കുന്നതിൽ. ഈ വൈലക്ഷണ്യം തള്ളി മാറി അപ്പുറത്തേക്ക് കടന്നാലോ, ഭരിക്കൽ വസ്തുതയെപ്പോലെയും നാലു തലയായും സങ്കല്പിക്കപ്പെട്ട ചന്ദ്രികയെ ചന്ദ്രന്റെ പുഞ്ചിരിയായും ചന്ദ്രൻ കളിച്ചു നില്ക്കുന്ന ഭസ്മമായും മാറിമാറി സങ്കല്പിച്ചതിലുള്ള പന്തലുകിലാണ് നാം

കല്ലുകൾ കറുക്കുക

എ. പി. പി. നമ്പൂതിരി

ചെന്നു വീഴുന്നത്. ചന്ദ്രന്റെ സ്മിതം ചന്ദ്രികയല്ലാതെ ഒന്നാണത്? അതെ ചന്ദ്രികയെ ചന്ദ്രൻ കളിച്ചു നില്ക്കുന്ന ഭസ്മമായി കൂടി കല്പിച്ചപ്പോൾ "കൽ" ഹൃദയൻ അതിന്റെ പദം കാണായിലെത്തി. വാസ്തവത്തിൽ ചന്ദ്രികാഭസ്മത്തിൽ കളിച്ചു നില്ക്കുന്നത് ഭൂമിയാണ്. ചന്ദ്രനല്ല എന്ന പൊരുത്തം കേൾക്കുക. മറുപടിയോടെ ശ്ലോകത്തിൽ അത്യാചന്ദ്രികയെ ചന്ദ്രന്റെ വസ്തുതയെപ്പോലെയും നാലു തലയായും പുഞ്ചിരിയായും ചന്ദ്രൻ പുറം ഭസ്മമായി കല്പിച്ചതിലും പരസ്പരവിരുദ്ധമായി കല്പിച്ചതിലും ഉപമയെക്കേട്ടു! പണ്ടൊരു പറഞ്ഞുള്ള പൊരുത്തം കേൾക്കുക! സാമ്പാർ, ചക്ക കൊണ്ട് എരിയ്ക്കുക, ചക്ക കൊണ്ട് ഉപ്പുവെക്കുക, ചക്ക കൊണ്ട് തന്നെ പപ്പടവും അതാണ് ചന്ദ്രികയെക്കൊണ്ട് ആശാൻ കാട്ടി കൂട്ടിയത്.

"ചന്ദ്രികാ ഭസ്മസ്സാത" എന്ന പദത്തിലെ "സ്സാത" പ്രയോഗവും മൃഗാകപദത്തിലെ "അക" പ്രയോഗവും അടുത്തു വന്നതിലെ അനൗചിത്യത്തിലേക്കു കൂടി നമ്മുടെ ശ്രദ്ധ ചെന്നെത്തേണ്ടതുണ്ട്. സ്നാനം അകത്തെ കഴുകിയെന്നാണ് സാധാരണ ഉപയോഗമുള്ളത്. ഇവിടെ സ്നാനമായിട്ടും അകം ബലി നല്കുകയാണ്. ഭസ്മസ്സാതനായാൽ കഴുകിയാൽ പേടാത്ത അകമാണെങ്കിൽ പോലും ഭസ്മത്തിൽ മുക്കപ്പെടണം; പക്ഷേ, ഭസ്മസ്സാതനായിട്ടും മൃഗാകൻ തന്നെയാണ് ചന്ദ്രൻ. ഈ ശ്ലോകത്തിൽ. പാപിനാശവിയ്ക്കുന്നതിലുള്ള അശ്രദ്ധ തിരഞ്ഞാലും, മറിഞ്ഞാലും കൊത്തനം കാട്ടി നില്ക്കുന്ന ഒരു ശ്ലോകമാണിത്.

സ്വങ്ങൾ പൊട്ടിക്കൊണ്ട് ചോര വാണം പ്രേത ശൂന്യതയോടെ ഞാൻ നിന്നു. വണ്ടി ഇളകി. ഇപ്പോൾ കരിച്ചു മറഞ്ഞുപോയ പ്ലാനിഫോമിലെ വിളക്കുകളെ അങ്ങോട്ടു കിട്ടുമ്പോൾ ഞാൻ സ്നേഹം

വെളിച്ചം നിറഞ്ഞു. വണ്ടിയുടെ മുന്നിലായി വെളിച്ചം പൊലേ ഉണർത്തി. തലം മാറിയും നഷ്ടപ്പെട്ട ഞാൻ തിരക്കുണ്ടെന്നു, സ്വയം സൃഷ്ടിയായ കാലാശ്മയെക്കുറിച്ച്.

1976 ജനുവരി 18 മുതൽ

മലയാളനാടിൽ വായിച്ചുതുടങ്ങുക

ഏകലവ്യന്റെ

നക്ഷത്രവികാസങ്ങളെ ചിത്രീകരിച്ച മിൻ
കുന്ന് ഒരു കലാപരമായ നോവൽ

ആരംഭസ്വന്തമല്ല

അടുത്തലക്കം മുതൽ

വയലാർ രാമവർമ്മ സ്വയം തെര
ഞ്ഞെടുത്ത കവിതകൾ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നു

ഉടൻ പ്രതിഷ്ഠിക്കുക

വൈക്കം ചന്ദ്രശേഖരൻനായരുടെ

വർത്തമാനം

വി. കെ. എൻ

മുൻ നർമ്മഭാവനയ്ക്ക്
സമ്പൂർണ്ണ പരിവേഷമണിയിക്കുന്നു

പിതാമഹൻ II

എന്റെ കണ്ണുകളിലെ പ്രകാശം മ
ദിരാശിയിലെ സമ്പന്നന്മാരെ മുഴുവൻ
കോരിത്തരിപ്പിച്ചു. വ്യഭിചാരം തൊഴി
ലാക്കി ജീവിച്ചുപറന്ന മദാലസകൾ മുഴു
വൻ എന്റെ അസുയയോടെ നോക്കി.
ഞാൻ എല്ലാ രാത്രി നഗ്നരായി വർ
ണ്ണപ്പെട്ടിട്ടും സമ്പന്നന്മാരുടെ മുഴുപ്പി.
നോട്ടങ്ങളിൽ എന്റെ അഹസ്ത വർദ്ധി
പ്പിച്ചു. എന്റെ ചുടിയെപ്പോലെ ദാഹിച്ച
നവയുവാക്കളിൽ എന്റെ അഹസ്ത പല
പോഴും പ്രശ്നമായി. മദിരാശിയിലെ ഉ
യർന്ന ഹോട്ടൽ മുറികളിൽ പലതിലും നാ
ട്ടുകെട്ടുകൾ അത് തന്നെയായിരുന്നു മുഖത്തു
വെച്ചിട്ടുള്ളതായിരുന്നു. കൊടുങ്കാറ്റുപോ
ലെ കാറ്റിൽകയറി സ്ഥലംവിട്ട സംഭവങ്ങ
ളും ചെറുതല്ല. ഇതിനിടയിൽ എനിക്ക്
രേത്താവ് എന്ന പേരിൽ നടക്കാൻ തയ്യാ
റുള്ള ഒരു കലാകാരനായി. മുഴക്കമില്ലാത്ത അ
യാൾ ഒരു പട്ടിയെപ്പോലെ എന്നെ പിന്തു
രേന്നു. എന്റെ അഹസ്തയ്ക്ക് അതും ആവ
ശ്യമായിരുന്നു. അങ്ങനെയൊരു നായ്.
മദിരാശിയിലെ സിനിമയോടുകൂടി എന്റെ
ജീവിതത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗമാണ്. കാഴ്ച
ചക്കാരുടെ ഭാവനകൾക്ക് ചിത്രീകരിച്ചി
ട്ട് അവരെ ആരാധനയുടെ അത്യന്ത
ങ്ങളിലേക്കുയർത്തുന്ന എത്രയെത്രപേർ എ
ന്റെ മരണാലിംബത്തിൽ കാർമ്മികളിൽ ജീവി
ക്കുന്നു ഇന്നും കാലികളുടെ ശരീരത്തിന്റെ
ഗന്ധം എന്റെ ചർമ്മത്തിൽ ഒരു തിര
ശാപംപോലെ പതിച്ചുപാർന്നിരിക്കുന്നു.
ഒരു ഉന്നതനായ, പ്രേക്ഷകരുടെ ആരാധ
നാപാത്രമായ ആ നടനെ പ്രത്യേകമായി
ഞാനോർമ്മിക്കുന്നു. നേരിയ ചുക്കുന്ന പ്ര
കാശം നിറഞ്ഞുനില്ക്കുന്ന ആ വലിയ മുറിയുടെ
കിഴക്കുകോണിൽവെച്ച് എന്നെ
അർത്ഥനിയോട്ട് വാർദ്ധ്യാവസ്ഥയിൽ അ
ദ്ദേഹത്തിന്റെ അധരങ്ങളിൽ നിന്ന് എ
ന്റെ നന്നത്തുകിടന്ന അധരങ്ങൾ വേർ
പെടുത്തിക്കൊണ്ടു ഞാൻ ചോദിച്ചു. അന്നു
ശ്വേതനായ അമ്മയുടെ നായകത്വത്തിൽ
ഞാൻ വെള്ളിത്തരയിൽ കണ്ട് മോഹി
ച്ചിട്ടുണ്ട്. പക്ഷേ ആ മോഹത്തിൽ ഒരു
തരികൊള്ളത്തിന് തുറന്ന് അങ്ങേയടക്കം കഴിയ
ുന്നില്ലല്ലോ" മറുപടി പറയുമ്പോൾ അതു
കേൾക്കാതെ ഞാനൊഴുതിപ്പോയി. പക്ഷേ
എന്റെ ആഗ്രഹം വ്യക്തമായി. ആ വ

കമ്പസാരം

ഒരു മദലനകൂടി
ഒരു കടനകഥകൂടി.

ഭൂതൻ

14

ലിയ നടനിൽ എനിക്ക് ലോലാഗ്രാസനാ
യ ഒരു ചാമുക്കനെ കണ്ടെത്താൻ കഴിഞ്ഞി
ല്ല. പെട്ടെന്ന് പൊലും അദ്ദേഹത്തെ ഒരു
പ്പെട്ടെത്തുന്നതുപോലെ തന്നെ മലയാളി
കൾ മുഴുവൻ ആരാധിക്കുന്ന അത്യന്തനടന
ല്ലേ? ഞാനൊന്നും പകർത്തില്ല. നോട്ടു
കെട്ടുകളും അദ്ദേഹത്തിന്റെ രഹസ്യസ
ങ്കേതത്തിൽ നിന്ന് ഞാൻ പുറത്തുപോക
ുമ്പോൾ എനിക്ക് മരണോടു പറ്റിയതോ
ന്നി. പൊയ് മുഖം ധരിക്കുന്നതിലല്ല പൊ
യ് മുഖം ധരിക്കാതെ ആരുണ്ടിവിടെ? പ
ക്ഷേ അദ്ദേഹം ധരിച്ച പൊയ് മുഖംപോ
ലും വിലകുറഞ്ഞതായതന്നെ ആരുതല
ന്ന ഞങ്ങൾ തമ്മിൽ അർദ്ധരാത്രിയുടെ
അന്ത്യയാമയ്ക്കുള്ളിൽ മങ്ങിയ ചുവന്ന പെ
ട്ടിച്ചുത്തിൻ മാംസത്തിന്റെ ചുട്ട പക്കൽ
വേണ്ടിത്താൽ കണ്ടുമുട്ടി. ആഗ്രഹങ്ങൾ

നത്തിനശേഷം നോട്ടുകെട്ടുകൾ, വാങ്ങി കഴിയാവശ്യം മടങ്ങാൻ മാത്രമായിരുന്നു. ആരും വിളമ്പിയിരുന്നില്ല. തിരസ്കരിച്ചതിൽ എത്ര തേജോമയമായി മാറുന്നു. നിങ്ങളുടെ സങ്കല്പങ്ങളിൽ അന്തരത്തോടെ പ്രിയപ്പെട്ടവർ ആ നടൻ, എങ്കൽ ഓർമ്മകളിൽ ജീവനിലുണ്ടാക്കിയതെല്ലാം ഒരു ചെറു മനുഷ്യനാണ്. മാംസത്തോടുപോലും നിതി കാണിക്കാനാവാത്ത പുരുഷൻ.

ഇന്ന് സിനിമാശാസ്ത്രം എത്രയോ കീർത്തിക്കുന്നു. ആ കീർത്തിപ്പം ചെങ്കോലും പട്ടടയുടെയും വലിച്ചുമാറി, അവരിലെ ശക്തിയേറ്റു വെലായും എന്റെ കാർമ്മികളിൽ മാറിയിരിക്കുന്നു. ഞാൻ തയ്യാറല്ല പക്ഷേ എന്നെ മലിനാശിയിലേക്ക് മെന്ററിംഗ് ചെയ്ത ഫെഡറേഷൻ ചെയ്യും പണച്ചാക്കുകൾക്ക് കൈമാറിയ ആ കലാകാരനെ (എന്നു പറയാമോ?) ഞാനെങ്ങനെയാണു മറക്കുക? എന്റെ മാംസത്തിന്റെ വിലയിൽ പങ്കെടുത്താളും തട്ടിയെടുത്തും ആ മനുഷ്യൻ ഇന്നു മലിനാശിയിലേക്ക് എത്തിച്ച ഒരു വ്യക്തിയാണ്. കഴിഞ്ഞ നാലുപതിനാലു വർഷം മുമ്പ് ബാംഗ്ലൂരിൽ വെച്ച് ആദ്യമായി എനിക്ക് കണ്ടു മുട്ടിയിട്ടായി. ഒരു ഹോട്ടലിന്റെ മുന്നിൽ വെച്ചാണ്. "സാർ എന്തെ അറിയുമോ? സുന്ദരമായ ആ മുഖം എന്റെനേക്ക് തിരിഞ്ഞു നിൽക്കുക. ജിജ്ഞാസയോടെ നോക്കി കൂടെയുണ്ടായിരുന്ന തിരക്കുകളെ തിരിഞ്ഞുനോക്കിക്കൊണ്ടു പറഞ്ഞു "മനസ്സിലാവില്ലല്ലോ", ഞാൻ മനസ്സിൽ ചിന്തിച്ചു. എന്റെ തലമുടിയിൽ ഒരുദശത്തു നൂറു വയസ്സായി ചിരിക്കുന്നു. ഞാനും നാടികളായ ഒരു കളിക്കളം നോക്കി നമിക്കുകയും സങ്കല്പിക്കാനാവാത്ത പ്രായം. നമസ്സാധിച്ചു ഞാൻ ആ സുന്ദരനായി പരിചയം ചെയ്തപ്പോൾ പോയതല്ല വിഡ്ഢിത്തം. അപ്പോഴായിരുന്നു ഒരു മൽസരവിലുണ്ടായ ഒരു കളിയിൽ നിങ്ങൾ ചോട്ടൻമുറികളിലായിരുന്നു. മഹാസങ്കേതങ്ങളിലെ പാട്ടാണ്.

അതിനുശേഷം മനസ്സിലായി. ആത്മരത്നം തട്ടിയു. മറ്റൊരു കളിയിൽ കളിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. സിനിമാ പ്രവർത്തിയിലേക്ക് തിരിച്ചു. എനിക്ക് എന്റെ മകളുടെ വിവാഹം മനസ്സിലായി. എ

ന്റെ മകളെ മലിനാശിയിലേക്ക് കൊണ്ടുവന്ന വിവരം ഞാൻ ഇടയ്ക്ക് പറയാൻ വിട്ടുപോയി. ചേട്ടൻ (എന്റെ ഭർത്താവ്) രണ്ടാമതു വിവാഹം കഴിച്ചുവെന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ മുതലാണ് എന്റെ മകളെക്കുറിച്ച് ഞാൻ പേവലാതിപ്പെടാൻ തുടങ്ങിയത്. നിയമപരമായി ഞങ്ങൾ വിവാഹമോചനം നടത്താതിരിക്കേണ്ടതായിരുന്നു. രണ്ടാം വിവാഹം നടന്നത്. ഞാൻ എതിർക്കാൻ പോയില്ല. ചേട്ടനോട് നിതി കാട്ടാൻ സാധിക്കാത്ത ഏനിക്ക്, ചേട്ടന്റെ പുതിയ ഭാര്യയെക്കുറിച്ച് വിവരങ്ങൾ മംഗളം മനസ്സിലാക്കുകയും നേരുവാൻ കഴിയുമല്ലോ. മകളെ പട്ടകിട്ടാൻ ഞാൻ എത്ര പാട്ടുപെട്ടോ? നാട്ടിലെ എല്ലാ പട്ടയങ്ങളിലേയും സഹായം തേങ്ങുകയും ചെയ്തു. എന്റെ കണ്ണിനീർത്തുള്ളികൾ അവരുടെ മനസ്സിലായി. ഒടുവിൽ മരുമകൾ എന്റെ മകളെ എനിക്ക് മടക്കിക്കൊടുത്തു. മലിനാശിയിലേക്ക് കൊണ്ടുവരുമ്പോൾ ഭയം എന്നിൽ നിറഞ്ഞുനിന്നിരുന്നു. എന്നെക്കാൾ സുന്ദരിയായിരുന്നു മകൾ. പക്ഷേ മകളുടെ മുന്നിൽ ഞാൻ ഇരുമ്പുമായി നിലകൊണ്ടു. ശക്തിയായ ഒരു കാര്യപോലും എല്ലാത്തൊന്നിലും വളർത്തി. അവളെ ഒരുരാത്രി കിട്ടാൻപോയി. പതിനാലു വയസ്സിൽ വാഗ്ദാനം ചെയ്ത പണച്ചാക്കുകൾ ഇന്നും മലിനാശിയിൽ ജീവിക്കുന്നുണ്ട്. പക്ഷേ മകളെ അനുരൂപനായ ഒരാളെ എല്ലാക്കാര്യത്തിലും ഞാൻ ഒരാളായി ബോധിപ്പിച്ചു. എന്റെ ഇരുമ്പിന്റെ ശക്തിയുള്ള ചിറകുകളുടെ ചുടിയിൽ അവൾ സുരക്ഷിതയായിരുന്നു. മകൾക്ക് എന്റെ എല്ലാകാര്യങ്ങളും അറിയാമായിരുന്നു എന്ന സത്യം ഞാൻ മറയ്ക്കുന്നില്ല. പക്ഷേ അവൾ എന്നോടു ഇന്നുവരെ ഒരുക്കും ചോദിച്ചിട്ടില്ല. ഞാൻ അവളോട് ഒന്നും പറഞ്ഞിട്ടില്ല. ഞാൻ പോകുന്നതും വരുന്നതും അവൾ ജിജ്ഞാസയോടെ നോക്കിയിരിക്കും. അവളുടെ മുഖത്തെ നേരിയ വിഷാദഭാവം എന്നെ ആകെ തളർത്തിയിരുന്നു. എന്റെ മകൾ പരിശുദ്ധയാണെന്ന് വിശ്വസിക്കാൻ കഴിയുന്ന ഒരു ചെറുപ്പക്കാരനെ എന്നെക്കുറിച്ചു മനസ്സിലാക്കുമോ? ഉറക്കമില്ലാതെ ആ ചിന്തയുമായി രാത്രികൾ പിന്നടിക്കുന്നു.

കർമ്മകൃത്യം എന്റെ പ്രാർത്ഥന കേൾവം കേട്ടു. എന്റെ മേൽക്ക് അനുരൂപനായ ഒരു വരനെ കിട്ടി. ആ ചെറുപ്പക്കാരന്റെ ഫോട്ടോ ആദ്യമായി കണ്ടപ്പോൾ ആ നിഷ്ഠൂരത എന്നെ ആകർഷിച്ചു. എന്റെ സന്തോഷം അതിരുകളില്ലാത്തതായിരുന്നു. മലയാളസിനിമയിലെ ഗദ്യകാൽ ശ്രദ്ധേയനായ ഒരാളുടെ സഹപാഠിയായിരുന്നു എന്റെ മരുമകൻ. മകളുടെ കഴുത്തിൽ താലിപ്പിണ കഴിഞ്ഞാണ് എന്നെ ശ്വാസം നേരേ വീണത്. ഒരു പ്രസിദ്ധരായ വ്യഭിചാരിയുടെ മകളുടെ വിവാഹം എത്ര നിഷ്ഠൂരതയോടെ സിംഹാസനം സിനിമാ രംഗത്തെ ഒട്ടേറെ വ്യക്തികൾ എന്റെ മകളുടെ കല്യാണത്തിനു വന്നിരുന്നു. അവരെ ഞാൻ കൃതജ്ഞതയോടെ സ്മരിക്കുന്നു. പേരുകൾ ഉള്ളതും തോന്നിയിടെ സൂചിപ്പിക്കുന്നില്ല. ഒരു വ്യഭിചാരിയുടെ പാക്കുകൾ എത്ര ആദരവോടെയായിരുന്നുവോ അത് അപ്പോഴെത്തിയതിനുള്ള മറുപടി.

വിവാഹം കഴിഞ്ഞു മൂന്നു ദിവസം മകളെ മരുമകന്റെ മുറിയിലേക്ക് ഞാൻ വിട്ടില്ല. എത്രയൊക്കെയാണ് അങ്ങനെയൊക്കെ എന്ന് ഇന്നും എനിക്ക് വിശദീകരിക്കാനാവില്ല. മകളെ കൊണ്ടുപോയിരുന്ന പൊട്ടിക്കരയുകയായിരുന്നു ഞാൻ. മരുമകൻ രാത്രി മുഴുവൻ ഉറങ്ങാതെ ദാഹാർത്തനായി എന്റെ ഏതെങ്കിലും കേട്ടുകൊണ്ട് എത്ര ചെയ്യണമെന്നറിയാതെ മുറിയിൽ അങ്ങോട്ടു മിങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്നു. എന്റെ മോൾ മൂന്നാം ദിവസം രാത്രി പൊട്ടിക്കരഞ്ഞുകൊണ്ട് എന്നെ കെട്ടിപ്പിടിച്ചു. എന്റെ കണ്ണിനീർ വന്നു. ചോദിച്ചു. "പറയൂ അമ്മേ ഞാൻ ചെയ്യണം. അമ്മ പറയൂ. അമ്മയ്ക്കുപേടി ഞാൻ മരിക്കാൻ തയ്യാറാണ്." "എന്നിരിക്കെ പറയരുത് നോക്കൂ" തളിർത്തുകൊണ്ടിരുന്നു ഞാൻ. "എന്റെ മോളേ..." ഞാൻ എന്റെ ഓര്മയെ വാർദ്ധ്യം. എന്നെക്കൊന്നും മറുപടി പറയാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ഇതുപോലെ ഒരുപോലെ കേൾക്കുക. ഒരേയ്ക്കും മകൾക്കും ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്ന് എനിക്ക് തോന്നുന്നില്ല. എന്റെ മരുമകൻ ഞങ്ങളെ രണ്ടുപേരെയും അത്ഭുതപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് മറ്റൊരാളായി നില്ക്കുന്നു.

ഒല്ല? വിവാഹത്തിനു ശേഷം കൂടുതൽ ചുളിവുകൾ വീഴാത്ത കിടക്കനോക്കിനിൽക്കുക വീഴുകയാണ് ലോകത്തിലൊരാൾക്കും വിശദീകരിക്കാനാവാത്ത ഏതെങ്കിലും കേട്ടുകൊണ്ട് നിന്ന ആ നിഷ്ഠൂരതയോടെ ചെറുപ്പക്കാരനെ എങ്ങനെ വിശേഷിപ്പിക്കണമെന്നറിയില്ല. നാലാം ദിവസം രാത്രി ഒൻപതു മണിയായപ്പോൾ ബോധം നശിക്കുവോളം ഞാൻ മടുപ്പിച്ചു. വീണ്ടും ഗ്ലാസ്സു നിറച്ചുവെച്ചുകൊണ്ട് "മോളേ നിന്റെ ഭർത്താവിന്റെ മരുമകൻ ചെല്ലൂ. ഞാൻ എല്ലാ മംഗളങ്ങളും നേരുന്നു. എന്റെ മോൾക്ക് നല്ലതു വരട്ടെ" മകൾ ഒരു ദുഃഖബിന്ദുപോലെ എന്റെ മുന്നിൽ നിന്ന് മാഞ്ഞു പോയി. ഞാൻ തുടരെ തുടരെ ഗ്ലാസ്സുകൾ നിറച്ച് മുങ്ങിപ്പോയി. അപ്പോൾ, തന്റെ ഓര്മ്മകൾക്കൊന്നും അറിയാതെയാണ്. ഒരു വ്യഭിചാരിയുടെ മകളാണ് അങ്ങനെയൊക്കെ മണിയിലേക്ക് കടന്നു ചെന്നിരിക്കുന്നത്. അവൻ, എന്റെ മരുമകൻ, എന്റെ എല്ലാമായ മകളോട് എങ്ങനെയൊരു പെരുമാറ്റം. അബോധാവസ്ഥയിലും എന്റെ മനസ്സിൽ ആ ചിന്തയായിരുന്നു ആളിഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. ഒരിക്കലും ലോകത്തിൽ ഒരുമയും ചെയ്യാത്ത ഒരു പ്രവൃത്തി ചെയ്യാൻ ഞാൻ തയ്യാറായി. എന്തിനാണിതെ ചെയ്ത എന്നെനിശ്ചിതപ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തു. (തുടരും)

(8-ൽ നിന്ന് തുടർച്ച)
ടിക്ക്വാൻ തുടങ്ങിയത്. അതിന് ഒരു സമാധാനമേയ്ക്കുക. ഒരാൾക്കും ഒരു മരുമകൻ പെട്ടിവിഴുങ്ങാൻ എളുപ്പമാണ്. അത് ചിന്തയുടെ ഗർഭാശയത്തിൽക്കൊണ്ടു സപതം ചേർത്തുപോയ സന്തോഷം. അങ്ങനെയൊരു വളർച്ച പ്രാപ്തമാണ്. തനതായ വ്യക്തിത്വത്തോടെ പുനർജന്മം കൊണ്ട് കൃത്യമായ കാലയളവാണ് 1930-ൽ തിരിച്ചറിയുന്നത്. "അപ്ഫർ മകൾ" എന്ന നോവൽ പുറത്തുവന്നു. "അപ്ഫർ മകൾ" വരാൻ പോകുന്ന മാറ്റത്തിന്റെ നാമ്പി കറിക്കലായിരുന്നു. അന്ന് തകഴിക്ക് വയസ്സ് പതിനെട്ടു കാണണം. (തകഴിയുടെ കൃതികളെക്കുറിച്ചുള്ള പഠനത്തിൽനിന്ന്.)

മുത്തുകൾക്കുവേണ്ടി ദുഃഖത്തിൽ നിന്നിറങ്ങുന്നവർ

திகழ.

എന്ന പ്രകൃതി സംഭവിക്കുന്നു. വായനക്കാരന്റെ മനസ്സിൽ ആ കലാസൃഷ്ടി അനവധി ആവർത്തിക്കുകയും, അതോളെ നീമനതും അലോരസപ്പെടുത്തിയാൽ അസ്വസ്ഥനാക്കിയാൽ അതു ശ്രേഷ്ഠമായതാണ് എന്ന നീക്കം കരുതാം. ഇക്കഴിഞ്ഞമാസം ഞാൻ എതാണ്ട് പന്ത്രണ്ടോളം മലയാള നോവലുകൾ വായിച്ചതിൽ അതിർക്കുന്നു. തലക്കനമുള്ളവയെയാണ് കൂടുതൽ പക്ഷേ എന്റെ മനസ്സിൽ ചലനങ്ങളാക്കിയത് പലമ്പലം ശ്രീധരൻ ഈ നോവൽ മാത്രമാണ് ആയിരിക്കാൻ ഉൾ.

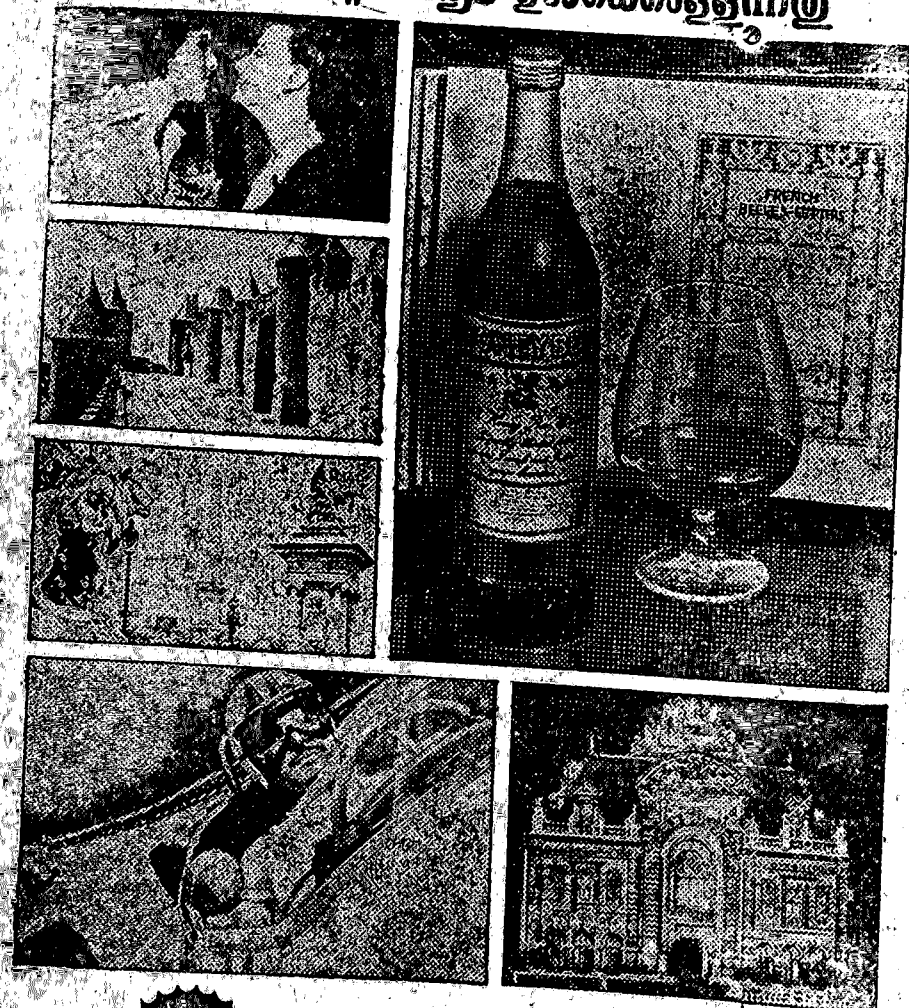
വിജനകീർത്തിക്ക് വാണ ഒരു പുറം
നെ കാർമ്മിപ്പിക്കുന്ന ഉഷ. സുരേശ്
പോലുള്ള ആ പെണ്ണി. അമ്പലമുക്കിൽ
എങ്കാനും നിമിഷങ്ങളേ നമുക്കു കണ്ടിട്ടു
വന്നതുള്ള മറ്റുള്ള സമയമല്ലാം വി
ശ്വരഹിത ചിന്തയ്ക്കു കാർമ്മിപ്പിക്കണം നി
ശ്വാസ്ഥ്യമായി നിൽക്കുന്നത്. എങ്കിലും

ഇടി അവൾ വാടാത്ത പനിനിർപ്പു വാണു. ഇന്ദ്രിയങ്ങളിൽ ആദിത്യചന്ദ്രനാമെ ഉദിച്ചിരുന്ന നോട്ടമുള്ള മിസ്സിസ് വിജയാതമ്പരയേയും. ഒരു നക്ഷത്രക്കുതിര പോലെ ഉള്ള മായയേയും കറേക്കുടി വിശ്വനാഥൻ ജീവിതത്തിലുള്ള കടത്ത വിടാതിരുന്നില്ലേ? എഴുത പൂർത്തിയാക്കിക്കഴിഞ്ഞ ഒരു വൃഷ്ട പെൺകുട്ടി അതിശയനെയായിരുന്നെങ്കിൽ...എന്ന പറയുന്നതു വിചേരിക്കുക! ചേർന്നല്ല എന്നറിയാത്തല്ല.

ഈ നോവലിൽ ഒരു വലിയ ലോകത്തിന്റെ അല്ലിപ്പിടയ്ക്കുന്ന അമ്പലപ്പുഴയ്ക്കു ചിത്രമുണ്ട്. വാറ്റ ചാക്കാലത്തീരത്തെയും എരുച്ചാണക്കുളത്തിനെയും മനോഹരമായി അതിരെയും ഗന്ധമുള്ള ചെങ്കൽപ്പൂക്കളെയും അവിടെ പൂക്കളെപ്പോലെ ജനിച്ചിരിക്കുന്ന അയിരുന്നെളി കരുണാർദ്രമായ കഥ പെരുമ്പടലം കലാണി, മുത്തിയമ്മ നാണവണ്ണൻ, സുബ്ബയ്യൻ, നേശമ്മ, ഗോപി. അമ്മ, ചട്ടുകാലൻ, കുഞ്ഞപ്പി, വെങ്കണ്ണി കാർത്തി, അച്ച, തുടങ്ങിയവരുടെ അവിടുത്തെ അനിയമകാലിയിരിക്കുന്നു.

അയത്തിനു ശേഷം എങ്കിലും അത്യധികം ആകർഷിച്ച ഒരു നോവലാണ് "ആയിരം കാതം ദൂരെ" അവാർഡു നേടിയ അഷ്ടപദി ഈ നോവലിന്റെ പതിനാലെ നീളം കുള്ളൂ എന്ന യാഥാർത്ഥ്യം ഏതായാലും സമ്മതിക്കേണ്ടതാണ്. കഴുക്കുള്ള കവിതാഭയമാണ് കൈലാളി അയത്തിലേതു പോലെയോ, അതിലധികമാമോ ഇതിനെ അനുഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്നു. ആരുടേയും സഹായമില്ലാതെ ശുപാർശയില്ലാതെ സ്വന്തം സർഗ്ഗ രക്തിയും ആത്മരക്തിയും കൊണ്ടു് പ്രാഥമികവേലിയിൽ കടന്നുപോകു് തന്നോടായി പ്രത്യേകമായ ഒരു സ്ഥാനമുണ്ടാക്കിയ, ഒരു കർഷകി ഇക്കരയും അക്കരയുമല്ലാത്ത ഒരു കരയുടെ, ഒരു മറുക്കരയെപ്പോലെയോ പെരുമ്പടവം ശ്രീധരന്റെ ആത്മാവു് ഈ നോവലിലുണ്ടെന്നു് ഞാൻ കരുതുന്നു. അപ്പോഴത്തെ ശാന്തിയെക്കാൾ ദാഹരോഗികൾ സമുദായിപ്പിച്ചു അവസാന അദ്ധ്യായങ്ങൾ പെരുമ്പടവത്തിന്റെ ഇലികയുടെ ശക്തിയെ വിളിച്ചറിയിക്കുന്നു. മലയാളത്തിലെ ചെങ്കുമുഖപ്പെട്ട നോവലുകളുടെ നിരയിൽ ഒന്നാകട്ടെ.

ഹണി ബി ബ്രാൻഡി-ഓരോതുള്ളിയിലും പ്രാൻസിന്റെ വീര്യം ഉൾക്കൊള്ളുന്നത്

ഹണി ബി ബ്രാൻഡി മുതൽക്കുട്ടി നാളെ-താഴെ നിങ്ങൾക്ക് പ്രാൻസിലെത്തിയ തരത്തിൽ പകരം.

ഹണി ബി ബ്രാൻഡി

©CPH88/21 M

ഒരു "ആശീർവാകാതെ ദുരഭിമാനം" സാഹിത്യപ്രവർത്തക സഹകരണസംഘം പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരിക്കുന്ന ഈ നോവലിന്റെ വില 9 രൂപയാണ്. കോപ്പികൾക്ക് നാഷണൽ ബുക്സ്റ്റാൾ, കോട്ടയം എന്ന വിലാസം ലഭ്യമാകും.

നിങ്ങൾക്ക് സുരക്ഷിതത്വം വേണോ ഈ ഗ്രന്ഥം വാങ്ങിവായിക്കൂ

കൊല്ലം മുനിസിപ്പാലിറ്റി ആഫീസിൽ ജോലിചെയ്യുന്ന എന്റെ സുഹൃത്തു് ഫരി ഇക്കഴിഞ്ഞ ആഴ്ചയിൽ ഒരു ദിവസം എന്നിക്ക് ഫോൺ ചെയ്തു. "ഇന്ന് എന്നിക്ക് വരാൻ പറയാത്ത അവസ്ഥയാണ്. ഇന്നലെ എന്റെ എല്ലാ പാർക്ക്കളും ഷർട്ടുകളും ആരോ കയ്യട്ട് എടുത്തുകൊണ്ടുപോയി. ഒരു പഴയ ഷർട്ടും മൂന്നും മാത്രമേയുള്ളൂ. ഇന്ന് ഒരു ഷർട്ടും മൂന്നും വാങ്ങിയിട്ട് നാളെ വരാം." ഞാൻ മനവിന്റെ വഴി പിഴച്ചു മനുഷ്യർ പകുതിയോളം വായിച്ചുതീർന്നപ്പോഴാണ് ഈ ഫോൺ വന്നത്. ഞാൻ പറഞ്ഞു. "ഷർട്ട് വാങ്ങുന്നതിനോടൊപ്പം മനവിന്റെ വഴി പിഴച്ച മനുഷ്യരുടെ ഒരു കോപ്പി കൂടി വാങ്ങൂ. ഇതിനെക്കുറിച്ചും ഇത്തരമൊരു ബലം ഒഴിവാക്കാൻ അതു സഹായിക്കും."

ജീവിതത്തിന്റെ ഏതോ ശപിക്കപ്പെട്ട നിമിഷങ്ങളിൽ വഴിപിഴച്ചുപോയി മോഷ്ടാക്കളായിത്തീർന്ന കറേ ഫതോഗ്യരുടെ കഥ അതീവ ഹൃദയമായി വിവരിക്കുന്ന ഒരു അനഭവവിവരണ പുസ്തകമാണ് മനവിന്റെ 'വഴിപിഴച്ച മനുഷ്യർ'. പ്രഗത്ഭനായ ഒരു പോലീസുദ്യോഗസ്ഥനാണ് 'മന' എന്ന തൂലികാനാമത്തിൽ പിറകിലുള്ളത്. മോഷണം കലയാക്കി മാറ്റിയ ഇതിലെ കഥാപാത്രങ്ങളെല്ലാം ഓരോ രീതിയിലാണ് മോഷണം നടത്തുന്നതെന്നും, റെഡ് പ്ലച്ചുപോയ പല ശുദ്ധാത്മാക്കളും നിസ്സാരകാര്യങ്ങൾമൂലം ജീവിതത്തിൽ താളം തെറ്റിയവരാണെന്നും അദ്ദേഹം ആമുഖത്തിൽ വിശദീകരിക്കുന്നു. ഈ പുസ്തകം ശ്രദ്ധയോടെ നിങ്ങൾ വായിച്ചാൽ, മോഷ്ടാക്കളിൽനിന്നും ഒരു പരിധിപ്പരമ നല്ല സുരക്ഷിതരായ രിക്കാൻ സാധ്യം കഴിയുമെന്ന തീർച്ച. മാത്രമല്ല ജോണും കണ്ണും ജമാലും സു

രണം ദാസ്യം തുടങ്ങി ഹരിവരെയുള്ള പതിനാലുപേർ സങ്കല്പസൃഷ്ടികളല്ല എന്ന സത്യം അവരുടെ കഥകൾ വായിച്ചതിൽ ബോൾ നമ്മെ അമ്പരപ്പിക്കും. ഈ പുസ്തകം വായിച്ചുകഴിഞ്ഞ ഒരാളും രാത്രിയിൽ ജനാലകളെല്ലാം ക്ലോറോ, ഓഫീസിൽ പോകുമ്പോൾ മുൻപശ്ചാത്താപം കർക്കശം റോമുടേയ്ക്കും വീട്ടിലേയ്ക്കും പരയാകാൻ കൈയും മറക്കില്ലെന്ന തീർച്ച. പെൻറിലേ റാർ അടയ്ക്കുന്നതിനുള്ളതും, സേഫിന്റെ താക്കോൽ താഴിൻത്തന്നെ വയ്ക്കുന്നതും, തുറന്ന ജനാലകളെ വസ്തുങ്ങൾ തൂക്കിയിട്ടുന്നതും, മറ്റും എന്തൊരു അപകടമാണ് വരുത്തിവയ്ക്കുന്നതെന്ന് മനവാഞ്ച് എന്ന ബോധവാനാക്കിയത്. ഈ പുസ്തകം വീട്ടമ്മാർക്കു കൂടി ആവശ്യം വായിച്ചിരിക്കണം. കാരണം പകൽമുഴുവൻ അവരാണ് പ്ലോ റീട്ടിലുണ്ടാകുക കൂടുതൽ സുരക്ഷിതത്വബോധം അവരിലുണ്ടാവാൻ ഈ അനുഭവകഥകൾ സഹായകമാവും.

മുന്നാറിലെ മുന്നിയെ ഈ കറാറേപഷണ കഥകൾ വായിക്കുന്നവരിൽ ആരെങ്കിലും മാക്കോ എന്ന സംശയമാണ്. ചമ്പലക്കരകളിലെ കൊള്ളക്കാരെപ്പോലും അമ്പരപ്പിക്കുന്ന ആത്മതെളിവുകളെ മുന്നിയെ സവിശേഷമായ മിഴിവോടെയാണ് മന അവിശ്വസ്യമായിരിക്കുന്നത്. അസാധാരണതകളെ മെത്തുജീവി. നീർ മലാലകന്റെ ദാക്ഷിണ്യമില്ലായ്മയും ദാർശനികന്റെ ഭ്രാന്തയും ഒപ്പം ദാർശനികവുമായ ഈ കൃതി നമുഹത്തിന്റെ ഭ്രാന്തയ്ക്കു ഒരു മുതൽക്കൂട്ടാണെന്നെത്തിൽ രണ്ടുപക്ഷമില്ല. സാഹിത്യത്തിനുള്ള മുതൽക്കൂട്ടാകുന്ന ഇത്തരം കൃതികൾ മനവിൽ നിന്ന് ഇനിയും പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു.

മനവിന്റെ വഴിപിഴച്ച മനുഷ്യർക്ക് 5 രൂപ 50 പൈസയാണ് വില. കോപ്പികൾക്ക് നാഷണൽ ബുക്സ്റ്റാൾ, (കോട്ടയം) ലഭ്യമാകും.

ധരണി ശ്രദ്ധേയമായ ഒരു പ്രസിദ്ധീകരണം

ഗവണ്മെന്റ് പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾ പലപ്പോഴും റാപ്പർ ചെയ്തുകൊടുക്കുന്നതിനുള്ള മുഖയാലോചന വേണ്ടിയിരിക്കാൻ പതിവ്. അപ്പർവ്വം ചില സ്വന്തം പേരുകളെ ഇതേ പരാമർശം ഉള്ള പക്ഷേ

കേരളാലാൻഡ് ബോർഡിന്റെ പ്രസിഡൻ്റ് ആയിരിക്കുന്ന 'യരണി' ആ യാണെന്ന് തിരുത്തിക്കുറിച്ചിരിക്കുന്നു. ആകർഷകമായ പുറംചട്ട ആരെയും അതൊന്നു മാിച്ചുനോക്കാൻ പ്രേരിപ്പിക്കും.

1970 ജനുവരി 1 മുതൽ നമ്മുടെ നാട്ടിൻപുറങ്ങളിൽ അലയടിച്ച തുടങ്ങിയ സാമൂഹ്യ വിപ്ലവത്തിന്റെ പരിപൂർത്തിക്കു ഇനിയും ഏറെ ദൂരം നാം പോകേണ്ടിയിരിക്കുന്നുവെന്ന് സി.അച്യുതമേനോൻ ബെബിജോണും മലിയാറ്റൂർ രാമകൃഷ്ണനും നമ്മെ ബോധവാന്മാരാക്കുന്നു. ശ്രീ. വി. നൂനരത്നജയ്യയുടെ കപിസ്റ്റ് ശ്രദ്ധേയമായ ഒരിനമാണ്. ആർക്കുള്ളി മറിച്ചുനോക്കിയപ്പോൾ ഭൂദ്രുടമ പരിഷ്കാരത്തിന്റെ പുര ഗതി പരിശോധിക്കുവാനും എട്ടുതുകട്ടനും ആദ്യലക്കത്തിൽത്തന്നെ യരണിക്ക് ഏറെക്കുറേക്കഴിഞ്ഞു എന്നാശിക്കാം. അതിമനോഹരമായി മുദ്രണം ചെയ്ത യരണി കേരളാ ഗവണ്മെന്റ് പ്രസിഡൻ്റ് ഞങ്ങളിൽ മികച്ചതുതന്നെ. തല്ലാലം പന്ത്രണ്ടു ലക്കങ്ങളേ പ്രസിഡൻ്റ് കരിക്കാൻ ഉദ്ദേശമുള്ളൂ എന്ന തീരുമാനം പുനഃപരിശോധിക്കണമെന്നും ബന്ധപ്പെട്ട രാജ്യ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

സിനിമ-വാർത്തകൾ

പ്രിയഫിലിംസിന്റെ "ദ്രീപി"ന്റെ രണ്ടാം ചരിലെ ഷൂട്ടിംഗ് ലക്ഷദ്വീപ്, മിനക്കോയി എന്നിവിടങ്ങളിൽ വച്ചു നടന്നതോടെ ചിത്രം പകുതി പൂർത്തിയായിരിക്കുന്നതായി ബന്ധപ്പെട്ടവർ അറിയിക്കുന്നു. തരക്കഥയും സംവിധാനവും രാമകൃഷ്ണൻ്റെ നിർവ്വഹിക്കുന്ന ദ്രീപ് ഒരു പരീക്ഷണചിത്രമാണെന്നാണ് നിർമ്മാതാക്കൾ അവകാശപ്പെടുന്നത്. സ്റ്റുഡിയോ സെറ്റുകളെ ആശ്രയിക്കാതെ നിർമ്മിക്കുന്ന ദ്രീപിന് സാമ്പത്തികസഹായം നൽകിയതുകൊണ്ട് ഫിലിം ഫെസ്റ്റാൽ നാൻഡ് കോർപ്പറേഷനാണ്. രാജചന്ദ്ര ബാബുവണ് മന്ത്രാധികൻ യുസഫ് ലിക്മേച്ചർ യുടെ ഗാനമുദിക്കും ബാബുരാജ് സംഗീതം പകരും. ഇന്നത്തെ രണ്ടാം ചര ലെ ഷൂട്ടിംഗ് കഴിഞ്ഞാൽ ദ്രീപ് പൂർത്തിയാവുമത്രെ. ദ്രീപ് രാമകൃഷ്ണൻ്റെ കരിയറിൽ ഒരു ഉപരികൂടി ചാത്തുമാ?

മലയാളനാട് റിപ്പബ്ളിക് വിശേഷാൽപ്രതി

ജനുവരി 1 തീയതി ഓർഡർ ക്ളോസ് ചെയ്യുന്നു.

മലയാളനാട് റിപ്പബ്ളിക് വിശേഷാൽ പ്രതിയുടെ പകുതി വിലയും ഓർഡറും അയച്ചു തരേണ്ട അവസാന തീയതി 76 ജനുവരി 1-ാം തീയതിയാണ്. ജനുവരി 1-ാം തീയതി ട്രൈബ്യൂണിന്റെ അച്ചടി തുടങ്ങുന്നതിനാൽ, അതിനു ശേഷം കിട്ടുന്ന ഓർഡറുകൾ സ്വീകരിക്കാൻ കഴിയാതെപ്പോകുന്നതായും എല്ലാ ഏജൻ്റുമാരെയും അറിയിച്ചു കൊള്ളുന്നു.

— മാനേജർ

ഐ. വി. ശശിയുടെ പുതിയ ചിത്രം

ഉത്സവം എന്ന ചിത്രത്തിന്റെ സംവിധാനത്തിലൂടെ ചലച്ചിത്രപ്രേമികൾക്കിടയിൽ ശ്രദ്ധേയനായ ഐ. വി. ശശി വിജിസ് ക്രിഷ്ണൻവേണ്ടി പറവൂർ ജോർജിന്റെ ദിവ്യബാഗി സംവിധാനം ചെയ്യുന്ന ശ്രദ്ധത്തിലേർപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. ഷെറീഫാണ് തിരക്കഥയും സംഭാഷണവും രചിച്ചിരിക്കുന്നത്. ബീച്ചതിരുമലയുടെ ഗാനങ്ങൾ ഐ. ടി. ഉമ്മർ സംവിധാനം ചെയ്യുന്നു.

അലിയുടെ ജീവചരിത്രം വെള്ളിത്തിരയിൽ

ലോക മെഡി വെയിറ്റ് ബോക്സിംഗ് ചാമ്പ്യനായ മുഹമ്മദാലിയുടെ ജീവചരിത്രം ചലച്ചിത്രമാക്കുവാൻ ജേൺ മാർഷൽ തീരുമാനിച്ചിരിക്കുന്നു. "ദി ഗ്രേറ്റസ്റ്റ് ഓഫ് ഡ്രോറി" എന്ന അലിയുടെ ആത്മകഥയാണ്. ചലച്ചിത്രത്തിനായാലും വിലാസൻ തിരക്കഥ തയ്യാറാക്കുന്ന ലോകശ്രദ്ധ ഇതിനകം തന്നെ ആകർഷിച്ചിരിക്കുന്ന ഈ ചിത്രം ടോംഗ്രിസാണ് സംവിധാനം ചെയ്യുന്നത്.